Έτος Η'

Τεύχος 167ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ — Σελίς

Μυστική εἰσήγησις ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς Ε.Δ.Α. 8095

Ὁ πόλεμος τῶν κατασκόπων στὴν Ἑλλάδα, ἐκπομπὴ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς 14-4-1960 8109

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

11η ἐπέτειος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. (συνέχεια καὶ τέλος) 8111

ΕΘΝΙΚΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ

Ἡ προστασία τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τὸ Κρατικὸ ἐξωτερικὸ συνάλλαγμα, ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Ἐξωτερικοῦ Συναλλάγματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ι. Νούσια 8114

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 8119

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ ἐμπόριον τοῦ λευκοῦ θανάτου—Ἡ μεγαλυτέρα ὑπόθεσις λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν στὰ τελευταῖα 35 χρόνια, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γ. Καρούζου (συνέχεια καὶ τέλος) 8123

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἀποτύπωμα παλάμης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐγκληματολογίας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Police», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. Ἀλ. Πίσπα 8129

ΑΝΕΞΕΡΕΥΝΗΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Τὰ ἐγκλήματα τῶν ὑπνωτιστῶν καὶ ἡ δραματικὴ ἱστορία μιᾶς νέας—Τὸ ὑπνωτιστικὸν βλέμμα, δημοσίευμα ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ» 21-5-1926 8130

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Πάσχα στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή, ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Πηλοῦ 8133

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Λ' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 8138

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Q. Gesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 8140

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8142

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς μελέτης «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΜΑΪΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 167ΟΝ

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΜΥΣΤΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Ε.Δ.Α.

«Κατὰ τὸ Α' συνέδριο τῆς Ε.Δ.Α. στὴν Ἀθήνα, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τούτου (20-12-1959) εἰσηγήθη ὅλα τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου.

Τῆς εἰσηγήσεως ταύτης ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α. ἔφερεν εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος μόνον τὸ πρῶτον μέρος.

Τὸ κείμενον τοῦ Β' μέρους τῆς εἰσηγήσεως, τὸ ὁποῖον ἐκρατήθη μυστικόν, τὸ κατέθεσεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν καὶ δι' αὐτῆς τὸ ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του τῆς 6-4-1960, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπερωτήσεως τῆς Ε.Δ.Α διὰ τὴν ἀκολουθουμένην ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦ διεθνοῦς κατευνασμοῦ».

***

«Γιὰ τὴν ὀργάνωση Ἀθήνας, πέρα ἀπὸ τὸ πρόβλημα βοήθειας πρὸς τὴν ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν διεθνῆ ὕφεση καὶ τὴν εἰρήνη, ποὺ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίση ἡ Ε.Π. ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ εἰρήνης νὰ ξεπεράση μιὰ κατάσταση δυσκινησίας καὶ ἀπουσίας ποὺ σημειώνει τὸν τελευταῖο καιρό, ὑπάρχει πρόβλημα ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος εἰρήνης στὶς συνοικίες τῆς Ἀθήνας. Αὐτὴ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀναβίωση ἐπιτροπῶν ποὺ ὑπάρχουν ἢ ὑπῆρξαν καὶ τὴ δημιουργία ἄλλων, πρέπει νὰ γίνῃ ἀντικείμενο τῶν κομματικῶν ὀργανώσεών μας.

Ὄχι ὅμως μηχανιστικὴ σὰν ἕνα γενικὸ καθῆκον, ἀλλὰ μὲ ἕνα σχέδιο καὶ ἐξέταση ὅπως οἱ πραγματοποιούμενες ἐπιτροπὲς ν' ἀποτελοῦν μία θετικὴ πεῖρα γιὰ τὴν πέρα δουλειά μας.

Πρέπει νὰ σημειώσωμε ὅτι ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Ἀϊζενχάουερ καὶ ἐδῶ μιὰ σειρὰ ἀπὸ γεγονότα καὶ εἰδήσεις ἔθεσαν ὀξὺ τὸ πρόβλημα τῆς καλλιεργείας τῆς κοινῆς γνώμης γιὰ τὴν ἐγκατάσταση τῶν βάσεων (σχόλια περὶ τοῦ περιεχομένου τῶν συζητήσεων Ἄϊκ—Καραμανλῆ, σύσκεψη τῶν ἐπιτελῶν τοῦ N.A.T.O.) καὶ ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογη ἀντίδραση ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ εἰρήνης.

Ἀσθενικὴ καὶ ἡ ἀντίδραση τοῦ κόμματος, θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανείς. Αὐτὸ βάζει ἀκόμη ἐπιτακτικώτερο τὸ καθῆκον τῆς δημιουργίας ἐπιτροπῶν εἰρήνης, μέσῳ αὐτῶν τῆς διάδοσης τοῦ φύλλου τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ ἡ διοχέτευση μὲ διάφορες μορφὲς τοῦ φιλειρηνικοῦ περιεχομένου στὴ δουλειὰ τῶν λαϊκῶν ὀργανώσεων, τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων.

Πρὸς τὸν τομέα καὶ τὶς συνοικίες μας θὰ γίνῃ συγκεκριμένη πράξη αὐτὸ τὸ καθῆκον. (Π.χ. σὲ ποιὲς συνοικίες θὰ δημιουργήσουμε ἐπιτροπὲς εἰρήνης, προοπτικὴ γιὰ ἐκδηλώσεις του, πῶς θὰ διοχετεύουμε φιλειρηνικὸ περιεχόμενο στὶς λαϊκὲς ὀργανώσεις τῶν συνοικιῶν μας καὶ σὲ ποιὲς ἀπ' αὐτὲς κ.λ.π.).

Στενὰ δεμένη μὲ τὴν πάλη μας γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ὕφεση ὄχι μόνο γιὰ νὰ βγῇ ἡ χώρα μας ἀπὸ τὸ ψυχροπολεμικὸ κλῖμα, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ γίνῃ παράγοντας εἰρήνης καὶ ὕφεσης στὸ χῶρο τῶν Βαλκανίων καὶ γενικώτερα, εἶναι ἡ πάλη μας γιὰ τὴ δημοκρατία, τὴν ἀμνηστεία. Φυσικὰ ἡ πάλη αὐτὴ εἶναι ἀξεχώριστη ἀπὸ τὴν πάλη γιὰ τὰ καθημερινὰ λαϊκὰ προβλήματα, τὴν ἐπιβίωση. Ὅμως στὸν τόπο μας, ποὺ τόσο κακοποιήθηκε ἡ ἔννοια τῆς δημοκρατίας μὲ τὶς καθημερινὲς αὐθαιρεσίες τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας, μὲ τὴν συντήρηση στρατοδικείων καὶ τὴν διατήρηση φυλακῶν κρατουμένων ἤδη γιὰ 16ο ἔτος, γίνεται ἀναγκαῖο νὰ ὑπογραμμίσουμε θέσεις καὶ καθήκοντα σ' αὐτὸν τὸν τομέα :

1) Γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς δημοκρατίας, πρέπει νὰ περιφρουρηθῇ ἡ νομιμότητα τοῦ κόμματος. Ἡ ὑπεράσπιση τῆς δημοκρατίας δὲν εἶναι ζήτημα μόνο τοῦ κόμματός μας. Στὶς κινητοποιήσεις μας γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, πρέπει νὰ δοῦμε πῶς θὰ κάνουμε τὸ πρόβλημα τῆς δημοκρατίας, πρόβλημα τῶν στελεχῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν ἄλλων κομμάτων μὲ τὰ ὁποῖα συνεργαζόμαστε στὴ συνοικία, στὸν κλάδο.

2) Νὰ ἐξοπλίσουμε τὶς ὀργανώσεις μας, τὰ μέλη μας, τὰ στελέχη μας, μὲ συγκεκριμένες θέσεις πάνω σὲ μιὰ σειρὰ ζητήματα, ποὺ ἀποτελοῦν αὐθαιρεσίες τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ὑπέρβαση στὴν ἐφαρμογὴ διατάξεων ποὺ περιλαμβάνονται σὲ νόμους καὶ καθήκοντα τῶν μελῶν γιὰ τὴν ἐκλαΐκευση τῶν θέσεων αὐτῶν στὴν πράξη.

Πρέπει νὰ κατεβάσουμε θέσεις σὲ μιὰ σειρὰ ζητήματα.

Ὅταν μᾶς καλοῦν στὸ τμῆμα, εἶναι συζητήσιμο ἂν πρέπει νὰ πηγαίνουμε. Πήγαμε τὴν πρώτη φορά, διαμαρτυρόμαστε γιατὶ μᾶς καλοῦν χωρὶς λόγο. Δηλώνουμε ὅτι δὲν θὰ πᾶμε ὅταν μᾶς ξανακαλέσουν. Τὸ νὰ μὴν πᾶμε ἀποτελεῖ παράβαση κάποιου ἄρθρου. Ἀπὸ τὸ νομικὸ τμῆμα θὰ ἔχουμε τὴν ἀπάντηση γιὰ τὶς συνέπειες αὐτῆς τῆς παράβασης. Ἂν μᾶς κάνουν μήνυση θὰ δημιουργήσουμε θέμα. Στὶς ἐρωτήσεις τῶν ἀστυνομικῶν πρέπει οἱ ἀπαντήσεις μας νὰ μὴν ἀφήνουν περιθώρια γιὰ συνέχεια τῆς συζήτησης. Δὲν εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ λογοδοτήσουμε οὔτε γιατὶ ψηφίζουμε τὴν Ε.Δ.Α., οὔτε ἂν πηγαίνουμε στὰ γραφεῖα τῆς Ε.Δ.Α., οὔτε νὰ συζητήσουμε γιὰ τὴν ἑνότητα τῆς Ε.Δ.Α. ἢ τὴν ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς της μὲ τοὺς ἀστυνομικούς. Φυσικά, ἐδῶ τὸ ζήτημα παρουσιάζει διαφορὲς στὴν ἀντιμετώπιση, ἀνάλογα μὲ τὴν στελεχικὴ ὑπόσταση τοῦ ἐδαίτη.

Ἀπὸ ἄποψη ὅτι ἕνα μέλος τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς θὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἰδιότητά του θὰ ἀπαιτήσῃ τὸν σεβασμὸ στὶς ἐκφράσεις τῶν ἀστυνομικῶν γιὰ τὸ κόμμα, μὲ ἀνάλογο τρόπο.

Στὸ συνδικαλιστικὸ τομέα.

Δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητοῦν τὰ στοιχεῖα τῶν ἐκλεγμένων διοικήσεων τῶν σωματείων. Τὰ στελέχη μας, μέλη διοικήσεων καὶ συνδικαλιστικὰ στελέχη γενικά, πρέπει νὰ κάνουν τὰ σωματεῖα νὰ ἀρνηθοῦν αὐτὰ τὰ στοιχεῖα στὴν ἀσφάλεια.

Ὑπάρχουν οἱ ὑπεύθυνοι χαφιέδες γιὰ κάθε κλάδο, οἱ λεγόμενοι συνδικαλιστές, πρέπει νὰ γίνῃ συνείδηση στοὺς ἐργάτες, ὅτι εἶναι οἱ πιὸ ἄσπονδοι ἐχθροί τους καὶ νὰ μὴ τοὺς ἐπιτρέπουν τὴν εἴσοδο στὰ γραφεῖα τῶν σωματείων, ὅπου σήμερα σὲ ὡρισμένα παίρνουν τὸν καφέ τους, δίνουν τὴ γνώμη τους, διαβάζουν τὶς ἀνακοινώσεις καὶ παίρνουν ἀντίγραφα. Δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ παραμένουν στὴν αἴθουσα τῶν συνελεύσεων. Θέση μας καὶ ἔλεγχός μας γιὰ τὴν ἐφαρμογή της, νὰ μὴν ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος, πολὺ περισσότερο ἡ διαμονὴ ἀστυνομικῶν, σὲ καμμιὰ συνέλευση ἀπὸ δῶ καὶ μπρός.

Αὐτὰ σὲ πολὺ χονδρὲς γραμμές· πολλὰ σημεῖα θὰ βρεθοῦν σὲ μιὰ λεπτομερέστερη ἐξέταση τοῦ θέματος: αὐθαιρεσίες, ὑπερβάσεις κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ κειμένων διατάξεων, π.χ. ὁ ἀχθοφόρος τῆς Πάτρας, οἱ διαιτητὲς τῶν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων καὶ ἀκόμη πάλη στοὺς ἀντισυνταγματικοὺς νόμους καὶ διατάξεις καὶ σὲ μερικώτερα ζητήματα καὶ ὄχι μόνο γιὰ τὶς ἐκτοπίσεις κ.λ.π.

Πρὶν περάσουμε στὰ καθήκοντα γιὰ τὴν ἀμνηστεία, μερικὰ πράγματα γιὰ τὴν νομιμότητα τοῦ κόμματος: Ἡ νομιμότητα τοῦ κόμματος χτυπιέται κάθε φορὰ ποὺ στέλεχος τῆς ὀργάνωσης ἐκτοπίζεται, καλεῖται στὸ τμῆμα κ.λ.π. Κορύφωση τῆς προβολῆς αὐτῆς ἦταν ἡ σύλληψις μέλους τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ ἐπιτροπές μας, οἱ διαμαρτυρίες μας, πρέπει νἄχουν αὐτὸ τὸν καθαρὸ τρόπο θέσης τοῦ ζητήματος. Ὄχι γιατὶ πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ λήθη, ὄχι γιατὶ ὁ Στεργίου εἶναι ἄρρωστος. Γιατὶ εἶναι στέλεχος τοῦ κόμματος στὴν ὀργάνωση, γιατὶ ὁ Στεργίου εἶναι τῆς Ε.Ε., στέλεχος τοῦ κόμματος, μόλις ἐξελέγη στὴν Ε.Ε. Τὸ ἰδιαίτερο στοιχεῖο, προστάτης οἰκογενείας, ἄρρωστος κ.λ.π., πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται ἔτσι ποὺ νὰ τονίζουν περισσότερο τὸ ἀδίστακτο τῆς παραβίασης τῆς νομιμότητας τοῦ κόμματος καὶ ὄχι νὰ ἀποτελοῦν αἰτιολόγηση τοῦ αἰτήματός μας γιὰ ἀπόλυση.

Γιὰ τὴν ἀμνηστεία: Ἡ Ἀθήνα σὲ συνεργασία μὲ τὴ σχετικὴ βοηθητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος, προτείνουμε συστηματικὰ κατὰ τομέα νὰ ἰδῇ τὶς δυνάμεις τῶν συγγενῶν ἐξορίστων καὶ φυλακισμένων. Νὰ βοηθήσῃ μὲ τὴν ἐπαφή της πρὸς τοὺς συγγενεῖς τὴν συσπείρωσή τους στὸ ἀντίστοιχο σωματεῖο. Ἀλλὰ ἀκόμη νὰ προγραμματίσῃ μιὰ ἐκδήλωση γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ κάθε κρατουμένου καὶ ἐξορίστου τῆς συνοικίας, ἀξιοποιῶντας τὰ ἰδιαίτερα στοιχεῖα τῆς περίπτωσής του. Καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ ἰδοῦμε, ὅτι ἐνῷ ἡ δουλειὰ τῶν ἐξορίστων, φυλακισμένων, γιὰ ἐνίσχυση οἰκονομικὴ προχωρεῖ κανονικά, δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴν δουλειὰ ὑπομνημάτων γιὰ ἀπελευθέρωσή τους.

Ἀκόμα ἡ Ἀθήνα, σὲ συνεργασία μὲ τὸ νομικὸ τμῆμα της πρέπει νὰ ἀγρυπνήσῃ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἀπὸ νομικῆς πλευρᾶς τῶν περιπτώσεων τῶν φυλακισμένων ποὺ βρίσκονται στὶς φυλακὲς καὶ νοσοκομεῖα τοῦ χώρου της.

Στὴ βάση αὐτῆς τῆς πάλης γιὰ τὴ δημοκρατία, πρέπει νὰ περάσουμε σὲ ἐπίθεση ἔγκαιρα μὲ θέσεις πρὸς τὶς ὀργανώσεις μας μὰ καὶ μὲ τὴν «Αὐγή», κάθε φορὰ ποὺ μιὰ ἐπίθεση μὲ μορφὴ ἄλλοτε ἀντικομμουνισμοῦ καὶ ἄλλοτε πτωματολογίας ἀναπτύσσεται ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς κυβέρνησης. Στὶς τελευταῖες ἐπιθέσεις δὲν ἀπαντήσαμε καλά. Πρέπει ἀπ' αὐτὸ νὰ βλάγουλε πεῖρα. Συγκεκριμένα στὸν τομέα καὶ στὶς συνοικίες μας.

Ὑπεράσπιση τῆς νομιμότητας τοῦ κόμματος (διαμαρτυρίες γιὰ Στεργίου καὶ γιὰ κάθε σύλληψη, γραφεῖο κόμματος κ.λ.π.).

Ἀντιμετώπιση κάθε μορφῆς τρομοκρατικῆς ἐκδήλωσης.

Συγκεκριμένο πρόγραμμα γιὰ ὑπομνήματα, ἐπιτροπὲς κ.λ.π., γιὰ τὴν ἀμνηστεία.

Πῶς ἡ κίνηση γιὰ τὴν ἀμνηστεία νομίζουμε ὅτι μπορεῖ νὰ πάρῃ μονιμότερη μορφὴ στὸν τομέα καὶ τὶς συνοικίες.

Ποιὸ εἶναι τὸ συγκεκριμένο πρόγραμμα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν ἐξορίστων καὶ φυλακισμένων τῶν συνοικιῶν μας.

Πῶς θὰ βοηθήσουμε, θὰ κινητοποιήσουμε τοὺς συγγενεῖς μας καὶ θὰ τοὺς ἐντάξουμε στὸ σωματεῖο τῶν συγγενῶν μας.

Ἐπόμενο ἦταν σ' αὐτὸ τὸ κλῖμα τῆς ἀντιλαϊκῆς πολιτικῆς γιὰ αὔξηση τῶν πολεμικῶν δαπανῶν καὶ οἱ ἐργαζόμενοι νὰ δεχθοῦν τὴν ἐπίθεση. Ὄχι μονάχα γιὰ τὴν ἔννοια τῆς ἄρνησης τοῦ αἰτήματος βελτίωσης μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀπολύσεις, καὶ γιὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ ἀντίδρασή της, μὲ τρομοκρατικές

ἀπειλὲς στὰ σωματεῖα (συνέλευση ἐλαιοχρωματιστῶν), ἐπεμβάσεις (σωματεῖο καπνεργατῶν καθαιρέσεις), συνοικισμοί, σωματεῖα κ.λ.π.

Ἐδῶ ἔγινε ἡ διαπίστωση ἀπὸ τὸ συνέδριο ὅτι οἱ ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων εἶναι γενικὰ πολὺ κάτω ἀπὸ ὅ,τι οἱ ἀντικειμενικὲς συνθῆκες ἐπιτρέπουν καὶ ἡ ὀξύτητα τῶν προβλημάτων ἐπιβάλλει.

Ἡ ἀξιολόγηση τῆς μικρᾶς σχετικὰ ὠργανωμένης δύναμής μας σὲ σύγκριση μὲ τὴν ἐπιρροή μας σὰν μιᾶς ἀπὸ τὶς βασικώτερες ἀδυναμίες μας, ὡδήγησε πρὶν ἀκόμη ἀπὸ τὸ συνέδριον στὸν προσανατολισμὸ στὶς ὀργανώσεις τῶν δυνάμεών μας στοὺς τόπους δουλειᾶς. Πρὸς τὸ καθῆκον αὐτὸ οἱ ὀργανώσεις μας προχωροῦν μὲ βραδὺ ρυθμό. Χρειάζεται νὰ δυναμώσῃ ἡ ἐπιρροὴ καὶ ὁ ἔλεγχος γι' αὐτό. Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῆς δουλειᾶς μας εἶναι μιὰ ἐπισήμανση βασικῶν ἐργοστασίων σὲ κάθε τομέα καὶ ὀλιγάριθμες ἐπαφὲς μέσα σὲ ὡρισμένα ἐργοστάσια μὲ ἕνα—τρεῖς (1—3) φίλους ἐδαῖτες. Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε τὴν ἀνάγκη συγκεκριμένα, σωστοῦ περιεχομένου αὐτῶν τῶν ἐπαφῶν καὶ μέτρων προφύλαξης τῆς δουλειᾶς μας, ποὺ χωρὶς νὰ 'τὴν ἐκθέτουμε, σὲ καμμιὰ περίπτωση, ἡ προφύλαξη δὲν θὰ σημαίνῃ περιορισμό της.

Ἄμεσες διεκδικήσεις ποὺ θὰ ἀποτελέσουν τὸ περιεχόμενο τῶν ἀγώνων τῶν ἐργαζομένων τῆς Ἀθήνας, εἶναι :

1) Αὔξηση μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων καὶ συντάξεων μὲ γενικὸ μέτρο αἴτημα ποὺ προβλήθηκε καὶ ὑποστηρίζεται ἀπ' ὅλες τὶς συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις.

2) Μέτρα ὑπὲρ τῶν ἀνέργων :

α) Φραγμὸς στὶς ἀπολύσεις. β) Ἐφαρμογὴ τοῦ 8ώρου. γ) Χορήγηση ἀπὸ τὸν κρατικὸ προϋπολογισμὸ κονδυλίων γιὰ παραγωγικὰ ἔργα. δ) Ἐπιδότηση μόνιμη τῶν ἀνέργων ἀνεξάρτητα ἀπὸ προϋποθέσεις γιὰ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἀνεργίας.

3) Κατάργηση τοῦ 3239 ἢ κατάργηση τοῦ ἄρθρου 20 καὶ τῶν ἄλλων ἀντεργατικῶν διατάξεών του.

4) Ἐφαρμογὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 331/59 ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου γιὰ τοὺς συνταξιούχους. Κρατικὴ ἐπιχορήγηση στὸ Ι.Κ.Α. καὶ τοὺς ἄλλους ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς. Ἀποδέσμευση τῶν ἀποθεμάτων τους καὶ ἔλεγχός τους ἀπὸ πραγματικοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐργαζομένων, καταργουμένων τῶν διορισμῶν.

5) Νὰ σταματήσουν οἱ ἐπεμβάσεις τῆς ἀστυνομίας, τῶν νομαρχιῶν καὶ τῶν ὑπουργῶν στὴ ζωὴ τῶν συνδικάτων καὶ οἱ συλλήψεις καὶ ἐκτοπίσεις συνδικαλιστιστῶν καὶ οἱ ἄλλες πιέσεις καὶ νὰ γίνουν σεβαστὲς οἱ συνδικαλιστικὲς καὶ δημοκρατικὲς ἐλευθερίες τῶν ἐργαζομένων.

6) Νὰ καταργηθῇ ἡ ἐργατικὴ ἑστία. Ὅλες αὐτὲς οἱ διεκδικήσεις, εἶναι διεκδικήσεις ποὺ διατυπώθηκαν καὶ στὶς ἀποφάσεις τοῦ 13ου συνεδρίου τῆς Γ.Σ.Ε. Ἑλλάδος καὶ βασικὰ ὑποστηρίζονται ἀπὸ ὅλες τὶς ὀργανώσεις καὶ τὶς παρατάξεις.

Παλεύοντας γι' αὐτές, παλεύουμε γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τοῦ 13ου συνεδρίου ποὺ πρέπει νὰ εἶναι μόνιμο σύνθημά μας καὶ νὰ σταματήσουμε κάθε ὑποτίμηση τὴ σημασία του καὶ τῆς ὑποστήριξης τῶν ἀποφάσεών του. Μαζὶ μ' αὐτὰ καὶ τὰ ἰδιαίτερα ζητήματα τοῦ κάθε κλάδου πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὴν καθημερινὴ ἀπασχόληση καὶ τὸ περιεχόμενο τῶν σωματείων καὶ τῶν κομματικῶν μας ὀργανώσεων καὶ γύρω ἀπ' αὐτὰ νὰ κινητοποιοῦμε τῆς ὀργανώσεις, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ ὑπόμνημα καὶ τὴν ἐπιτροπὴ καὶ προχωρῶντας νὰ ἀνεβάζουμε τὶς μορφὲς πάλης. Παλεύοντας γι' αὐτά, πρέπει νὰ συνδυάζουμε τοὺς ἀγῶνες μὲ τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν διαφύλαξη τῆς εἰρήνης. Ἡ Π.Σ.Π., στὸ πρωτοχρονιάτικο μήνυμά της πρὸς τοὺς ἐργαζομένους ὅλου τοῦ κόσμου, τονίζει: «Κύριος σκοπὸς τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ διαρκὴς κινητοποίηση τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ γενικοῦ καὶ πλήρους

ἀφοπλισμοῦ. Ἀκόμα ἄμεσο καθῆκον καὶ σκληρὴ μάχη θὰ σταθῇ γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς Ἀθήνας στοὺς προσεχεῖς μῆνες ἡ μάχη τῶν ἀρχαιρεσιῶν στὰ σωματεῖα. Ἐδῶ δὲν φθάνει ἡ ἔγκαιρη προετοιμασία μας γιὰ συνδυασμοὺς ἐργασιῶν, πάντοτε πάνω στὴ βάση προγράμματος καὶ διεκδικήσεων τοῦ κλάδου.

Πρέπει νὰ κινητοποιήσουμε καὶ μέσῳ τῶν συνοικιακῶν τομέων τοὺς συνδικαλισμένους τῶν κλάδων, νὰ βοηθήσουμε γιὰ τὴν οἰκονομικὴ τακτοποίηση τῶν μελῶν τῶν σωματείων, γιὰ τὸ συνδικαλισμὸ τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴ συμμετοχὴ ὅσο γίνεται περισσότερο στὶς συνελεύσεις λογοδοσίας καὶ στὶς ἀρχαιρεσίες. Πρέπει νὰ προετοιμαστοῦμε, ὅτι ἡ μάχη αὐτὴ θὰ εἶναι σκληρή. Ἕνα τόνο παλληκαριᾶς καὶ ἀδιαλλαξίας πρέπει νὰ ἐμπνεύσουμε στὰ στελέχη μας, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς αὐθαιρεσίες, τοὺς τραμπουκισμούς, ποὺ θὰ ἀντιμετωπίσουν στὶς ἀρχαιρεσίες οἱ ἐργαζόμενοι. Ἀκόμα μιὰ προετοιμασία καὶ ἀπὸ νομικῆς πλευρᾶς πρέπει νὰ προβλέπουμε. Ἤδη ἔχουμε τὴν περίπτωση τῶν ἐλαιοχρωματιστῶν. Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία μας στὴ μάχη τῶν ἀρχαιρεσιῶν θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ σύνδεση τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου, ποὺ ἔχουμε ἐκλογὲς τὸ Μάρτιο.

Τὸ συνδικαλιστικὸ βοηθητικὸ γραφεῖο, συγκροτούμενο, θὰ βοηθήσῃ ὥστε νὰ ἑτοιμαστῇ ἀπὸ ὅλες τὶς κλαδικὲς ὀργανώσεις τὸ πλάνο δράσης τοὺς προσεχεῖς τρεῖς (3) μῆνες. Ἀκόμα νὰ μελετήσῃ τὸν προγραμματισμὸ ἀγώνων ποὺ ὡριμάζουν, ἐξοπλίζοντας ἔτσι τὴν ἐπιτροπὴ πόλης γιὰ τὸν προγραμματισμὸ γενικωτέρων ἀγώνων τῶν ἐργαζομένων, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν ἀνέργων.

Γιὰ τὸν τομέα καὶ τὶς συνοικίες μας: Ποιὰ εἶναι τὰ βασικὰ ἐργοστάσια, τὰ βασικώτερα καὶ ἄμεσα προβλήματα τῶν ἐργαζομένων σ' αὐτὰ καὶ οἱ προοπτικὲς ἀνάπτυξης ἀγώνα γιὰ τὴν ἐπίλυσή τους.

Πῶς θὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας στὶς συνοικίες μας.

Ἔχουμε ἐργατικὰ σωματεῖα στὸν τομέα μας (π.χ. Καλλιθέα κ.λ.π.) καὶ πῶς τὰ δραστηριοποιοῦμε γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων τῶν ἐργατῶν.

Ποιὰ συγκεκριμένη βοήθεια θὰ δώσουμε γιὰ τὶς ἀρχαιρεσίες. Ἔνταξη συγκεκριμένη καὶ μὲ ἔλεγχο ὅλων τῶν μελῶν τῶν στελεχῶν μας στὰ σωματεῖα τους. Πλατειὰ δουλειὰ στοὺς ἐργαζομένους τῶν συνοικιῶν μας γιὰ τὴν ἔνταξή τους στὰ σωματεῖα τους (συγκεκριμένη ὀνομαστικὴ καὶ μὲ ἔλεγχο).

Ἐπίσης ποιὰ εἶναι τὰ βασικὰ προβλήματα ζωῆς τῶν κατοίκων τῶν συνοικιῶν μας καὶ ποιὸ εἶναι τὸ πρόγραμμα κινητοποιήσεών τους γιὰ τὴν ἐπίλυσή του. Π.χ. ἐκτὸς σχεδίου, ἐκπαίδευση κ.λ.π.

Μεσαῖα στρώματα—ἐπαγγελματίες—βιοτέχνες.

Δὲ θὰ μιλήσουμε γιὰ τὴ σημασία ποὺ ἀποκτᾷ ἡ ἐπιρροὴ τοῦ κόμματος στὴν πολυάνθρωπη αὐτὴ τάξη. Χρειάζεται ὅμως γιὰ νὰ ἐκτιμήσουμε τὶς δυνατότητες καὶ νὰ διαγράψουμε τὰ καθήκοντα, νὰ σημειώνουμε, ὅτι τὸ γενικώτερο κλῖμα τῆς ἐγκατάλειψης τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν διωγμῶν τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν, εἴτε ἀπὸ θέσεις ποὺ εἶχαν, εἴτε μὲ τὸν ἀποκλεισμό τους λόγῳ πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων, ὄχι μόνον πλήθυνε στὸ χῶρο τῆς Ἀθήνας τὸ ἐπαγγελματικὸ στοιχεῖο, ἀλλὰ ἄλλαξε ἀποφασιστικὰ τὴν σύνθεσή του ἀπὸ ἄποψη συντηρητισμοῦ. Πέρα ἀπ' αὐτό, τὰ καθημερινὰ προβλήματα ποὺ κατήντησαν τὸν ἐπαγγελματία πλασιέ, μόλες τὶς συνέπειες τοῦ ἐμπόρου καὶ χωρὶς Ι.Κ.Α., συντελεῖ στὸν ὅλο ἕνα καὶ εὐρύτερο προσανατολισμό του πρὸς τὴν Ε.Δ.Α.

Συγκεκριμένα: Ποιὲς οἱ δυνάμεις τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν στὶς συνοικίες μας, ἀπὸ κατάσταση ἐπαφῆς μαζί τους βασικώτερα προβλήματά τους καὶ κινητοποίησή τους γιὰ τὴν ἐπίλυσή τους.

Δουλειά μας γιὰ τὴν συμμετοχή τους στὶς ἀρχαιρεσίες τῶν ἐπαγγελματικῶν τους ὀργανώσεων. Ἐὰν ὑπάρχουν τοπικὲς ὀργανώσεις τους (ἑνώσεις κ.λ.π. δουλειά

μας σ' αὐτές). Οἱ κομματικὲς ὀργανώσεις πρέπει νὰ προσέξουν ἰδιαίτερα ἕνα ζήτημα ποὺ δὲν εἴχαμε προσέξει ὅσο ἔπρεπε στὸ παρελθόν. Τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ἡ ἀξιοποίηση τῶν πνευματικῶν μας ἀνθρώπων, τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν διανοουμένων, ἡ δραστηριοποίησή τους στὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ κόμμα στὸ λαό. Πρέπει νὰ βροῦμε τοὺς ἐπιστήμονες καὶ διανοουμένους ποὺ ζοῦν στὴ συνοικία μας, νὰ τοὺς πλησιάσουμε, νὰ γνωρισθοῦμε μαζί τους, νὰ συμπαρασταθοῦμε στὸ ἔργο τους καὶ νὰ τοὺς καλέσουμε νὰ βοηθήσουν στὴν ἐπίλυση τῶν συγκεκριμένων ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν τομέα μας. Π.χ. οἱ γιατροὶ τῆς συνοικίας μποροῦν νὰ βοηθήσουν τὸ ὄργανο τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης στὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων ὑγείας τοῦ λαοῦ, οἱ μηχανικοὶ στὰ τεχνικὰ ζητήματα, ἐκπόνηση μελετῶν κ.λ.π. Νὰ ὀργανώσουμε διαλέξεις καὶ ἄλλες ἐκπολιτιστικὲς καὶ πνευματικὲς ἐκδηλώσεις, νὰ δώσουμε ζωὴ στὰ ἐκπολιτιστικὰ σωματεῖα καὶ ἄλλες μαζικὲς ὀργανώσεις, νά προωθήσουμε τὴν πατριωτικὴ ἑνότητα καὶ συνεργασία τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, τὴν ἑνότητα πάλης ἐνάντια στὴν ἀντιδημοκρατικὴ καὶ τρομοκρατικὴ ἐνέργεια κ.λ.π. Πολύτιμη βοήθεια μποροῦν ἐπίσης νὰ δώσουν οἱ πνευματικοί μας ἄνθρωποι (ἐπιστήμονες, λογοτέχνες, καλλιτέχνες κ.λ.π.). Στὸ ἀνέβασμα τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαίτερα τῆς νεολαίας, ποὺ δέχεται τὴν φθοροποιὸ ἐπίδραση τοῦ ἀμερικάνικου τρόπου ζωῆς καὶ γίνεται συστηματικὴ ὠργανωμένη προσπάθεια μὲ ὅλα τὰ μέσα (κινηματογράφοι, ἔντυπα, πρὸ–πό, χαρτοπαίγνια κ.λ.π.) νὰ τὴν ξεστρατίζουν ἀπὸ τὸν σωστὸ δρόμο τῆς ἀγωνιστικῆς διεκδίκησης τῶν ζωτικῶν προβλημάτων ποὺ τὴν ἀπασχολοῦν (μόρφωση, ἐξασφάλιση δουλειᾶς κ.λ.π.). Ὄχι μόνο πρέπει νὰ συμμετέχουμε σὲ σοβαρὲς πνευματικὲς ἐκδηλώσεις, ὅπως αὐτὲς ποὺ ἔγιναν στὸ παρελθὸν γιὰ τὸ Σολωμό, τὸν Παλαμᾶ καὶ τὸν Ρήγα ἢ θὰ γίνουν στὸ μέλλον γιὰ τὸν Κάλβο κ.λ.π., ἀλλὰ νὰ πέρνουμε τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν ὀργάνωσή τους στὴ συνοικία μας. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ ὑποστηρίζουμε τὸ καλὸ θέαμα, τὰ προοδευτικὰ καὶ κινηματογραφικὰ ἔργα, νὰ διαδίδουμε πλατειὰ τὸ προοδευτικὸ βιβλίο.

Αὐτοδιοίκηση.

Ὁ σημαντικὸς αὐτὸς τομέας δὲν ἀξιοποιήθηκε μέχρι τώρα ὅσο ἔπρεπε. Πρέπει νὰ λειτουργήσουν οἱ ὁμάδες μας δημοτικῶν συμβούλων σὲ κάθε δῆμο. Ἄρχισαν ἤδη νὰ λειτουργοῦν. Τὰ ἔκτακτα προβλήματα τῶν μνημοσύνων μέσῳ τῶν δήμων γιὰ τὰ Δεκεμβριανά, ἔφεραν πιὸ μπροστὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἀξιοποίησης τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας. Διαπιστώνουμε ἀπ' αὐτὴν τὴν πρόσφατη διερεύνηση ὅτι :

1) Ἔχουμε ἀδύνατες δημοτικὲς δυνάμεις ποὺ χρειάζεται ἀποφασιστικὴ βοήθεια γιὰ νὰ χειρισθοῦν τὰ ζητήματα ἐπαφῆς καὶ σχέσεων μὲ τοὺς συνεργαζομένους, μὲ τὸν δήμαρχο.

2) Οἱ σχέσεις μας μὲ τοὺς συνεργαζομένους δημάρχους δὲν ἦταν πάντα μέσα στὰ πλαίσια τῆς ὀντότητάς μας ὡς κόμματος, ποὺ τοὺς ἀνέδειξε, δὲν παρακολουθήσαμε καὶ δὲν συζητήσαμε μαζί τους ἕως τώρα πῶς πραγματοποιοῦνται οἱ συγκεκριμένοι ὅροι τῆς συνεργασίας μας.

3) Δὲν ἔγινε ἀποφασιστικὸς ἀγώνας γιὰ τὰ οἰκονομικὰ τῶν δήμων καὶ αὐτὸ περιορίζει σήμερα τὸ πέρασμα λαϊκῆς πολιτικῆς μέσα ἀπὸ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δήμων.

4) Καθυστερήσαμε στὴν ἐκπόνηση τοῦ προγράμματος δημοτικῆς δουλειᾶς κατὰ δῆμον.

Πρέπει, παράλληλα μὲ τὴ βοήθεια τὴ νομικὴ ποὺ χρειάζεται στοὺς δημοτικοὺς συμβούλους, νὰ ὑπάρξη μιὰ ἄμεση ἐπαφὴ τοῦ γραφείου τῆς Ἀθήνας μὲ τοὺς δημάρχους ποὺ συνεργαστήκαμε μαζὶ μὲ τὴ δημοτικὴ ὁμάδα ποὺ νὰ ἐλέγχεται, νὰ προωθῆται ἡ πραγματοποίηση τῶν ὅρων συνεργασίας. Ἤδη, ἐκάμαμε ἀρχὴ ἀπὸ τὸν δήμαρχο Ἀθηναίων. Στὸ κάθε δῆμο νὰ βοηθηθῆ ἡ δημοτικὴ ὁμάδα ἀπὸ τὴν το-

πικὴ κομματικὴ ὀργάνωση γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ προγράμματος. Νὰ δώσουμε τὴ συνεργασία μας μὲ τοὺς ἄλλους δημοτικοὺς συμβούλους κτίζοντας καὶ πάρα πέρα ἀκόμα πάνω στὰ προβλήματα, τὸ μέτωπο τῆς πατριωτικῆς ἑνότητας.

Ἄμεσο πρόβλημα ἡ κατατόπιση τῶν δημοτικῶν συμβούλων στὰ θέματα προϋπολογισμοῦ, ποὺ γιὰ ἀρκετοὺς συμβούλους ἔγινε ἤδη σὲ συζητήσεις.

Ἀπὸ τὶς τοπικὲς ὀργανώσεις ὑπάρχουν προγράμματα δημοτικῆς δουλειᾶς στὴν πραγματοποίηση τῶν ὁποίων, ἰδιαίτερα ἐκπολιτιστικοῦ περιεχομένου λαϊκῆς προνοίας, κατασκηνώσεις, πρέπει νὰ κατανοήσουμε τὸν ρόλο τῶν δημοτικῶν ἐπιτροπῶν ἀπὸ δημότες ποὺ ἀπέδωσαν πολὺ ὅπου συγκροτήθηκαν. Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ἀπὸ τὶς κομματικὲς ὀργανώσεις μας καὶ τὸ γραφεῖο πόλης, πρέπει ἰδιαίτερα νὰ προσεχτοῦν οἱ περιπτώσεις τῶν ἐδαϊτῶν δημάρχων. Ἡ ἐπιτροπὴ πόλης θὰ πρέπει νὰ δῇ μὲ αὐστηρότητα τὶς περιπτώσεις τῶν δημάρχων ἐδαϊτῶν. Τὸ κόμμα τοὺς τιμᾷ μὲ τὴν προβολή τους κατ' ἐπανάληψη στὸ ἀξίωμα αὐτό. Αὐτὸ τοὺς δημιουργεῖ ἰδιαίτερες εὐθῦνες. Περιφρούρησις τοῦ κύρους τοῦ κόμματος καὶ προσωπικοῦ παραδείγματος ὑποδειγματικότητας καὶ στὴν πειθαρχία καὶ στὴν ἀπόδοση καὶ στὴ συλλογικότητα. Ἐκεῖ ποὺ ἀσκοῦμε ἐξουσία, πρέπει νὰ βοηθήσῃ ὥστε οἱ ὀργανώσεις μας νὰ γίνουν πρότυπα ἀπὸ κάθε ἄποψη.

Τὸ συγκεκριμένο πρόγραμμά μας καὶ ἡ δημοτικὴ ὁμάδα :

Δημοτικὰ προβλήματα καὶ ἡ θέση τῆς δημοτικῆς μας ὁμάδας.

Γυναίκα—νεολαία. Ἡ γραμμή μας γιὰ τὶς συνεργασίες. Συντονισμὸς τῆς δράσης τῆς δημοτικῆς μας ὁμάδας μὲ λαϊκὲς ὀργανώσεις (ἐξωραΐσης κ.λ.π. σύλλογοι). Ἐκλαΐκευση τῆς δράσης τῆς δημοτικῆς μας ὁμάδας (μὲ δελτία στὸν τοπικὸ τύπο κ.λ.π.). Βασικὸ καθῆκον τῶν ὀργανώσεων εἶναι νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ ἐλέγξουν ἂν ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότητά τους ἐγράφηκε στὴν ἕνωση δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς τέως διοικήσεως πρωτευούσης.

Γιὰ τὴ στροφὴ τῆς δουλειᾶς μας πρὸς τὶς μαζικὲς ὀργανώσεις :

Ἡ ἀκριβολογία θὰ ἦταν μελέτη τῶν ζητημάτων τοῦ λαοῦ, κινητοποίησή του μέσα ἀπὸ τὶς λαϊκὲς μαζικὲς ὀργανώσεις γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση, τὴ λύση τους. Τὸ συνέδριό μας, υἱοθετῶντας τὶς θέσεις τῆς Δ.Ε., βάθυνε ἀκόμα περισσότερο μὲ τὶς συζητήσεις τὴν σοβαρότητα τοῦ θέματος. Μέσα στὸ μήνα αὐτό, τὸ σκύψιμό μας πάνω στὸ πρόβλημα ἁπλῶς μέχρι στιγμὴ γιὰ τὴν ἀπαρίθμιση αὐτῶν τῶν ὀργανώσεων, τοπικὸ καὶ μιὰ πρώτη μελέτη πάνω στὴ σημερινὴ μαζικότητά τους, τὴν σύνθεση τῶν συμβουλίων, τὸ περιεχόμενο δραστηριότητάς τους τὸ σημερινὸ κι' αὐτὸ ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχουν, ἐπιβεβαιώνει καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν ἐπιμονή μας γιὰ τὴν πραγματοποίησή τους. Ὑπάρχει ἡ ὀργάνωση, ποὺ μπορεῖ νὰ συσπειρώσῃ μεγάλες κατηγορίες Ἀθηναίων, ὅπως οἱ προσφυγικοὶ σύλλογοι ποὺ μὲ τὸ περιεχόμενό τους τῆς στέγασης, τῶν ἀναποκαταστάτων ἀγκαλιάζουν ἀρκετὲς συνοικίες τῆς Ἀθήνας, ὅπου ὑπάρχουν προσφυγικοὶ σύλλογοι.

Τὸ ψήφισμα τοῦ πρόσφατα συνελθόντος προσφυγικοῦ συνεδρίου, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ περιεχόμενο δράσης τῶν συνοικιακῶν προσφυγικῶν συλλόγων, ποὺ ἔτσι θὰ συσπειρώσουν γύρω τους ὅλους τοὺς ἀναποκατάστατους πρόσφυγες. Ὑπάρχουν οἱ σύλλογοι οἱ ἐξωραϊστικοί, ἐπίσης οἱ ὁμοσπονδίες ποὺ κινοῦν τοπικὰ προβλήματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ μπορεῖ μέσα ἀπ' αὐτοὺς νὰ περάσουμε στὴν πάλη γιὰ τὸ νερό, τὸ φῶς, τοὺς δρόμους, προωθῶντας καὶ τὴ συνεργασία μὲ τοὺς δήμους. Ἤδη, μιὰ τέτοια ἀρχὴ συνεργασίας ἔγινε ἀπὸ τὸ δῆμο Ἀθηναίων.

Οἱ σύλλογοι γονέων καὶ κηδεμόνων, σύλλογοι πολιτικῶν ἀναπήρων κ.λ.π. παρουσιάζουν γενικὸ ἐνδιαφέρον. Ἀκόμη οἱ σύλλογοι τῶν ἐπαρχιῶν, παρουσιάζουν τομεῖς ἀνεξάντλητης δραστηριότητας καὶ περιεχόμενο εὐρύτερης σημασίας. Ὑπάρχει ἐδῶ τὸ περιθώριο, ν' ἀναπτύξουμε ἐκπολιτιστικὲς ἐκδρομικὲς ἐκδηλώσεις, νὰ προβάλλουμε τὰ τοπικὰ ζητήματα μέσα ἀπὸ τὸν τύπο ποὺ ἐκδίδεται στὴν Ἀθήνα,

νὰ γίνουμε φορεῖς καὶ συντελεστὲς τῆς πατριωτικῆς ἑνότητας καὶ μέσα στὶς διοικήσεις αὐτῶν τῶν σωματείων καὶ πρὸς τὰ ἔξω. Δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς διαφύγῃ ἡ σημασία τῶν ἀθλητικῶν συλλόγων γιὰ τὴ νεολαία μας, τῶν μορφωτικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν συλλόγων. Ὅμως ἐδῶ δὲν ὑπάρχει τὸ θέμα μόνο νὰ γράψουμε μέλη στὶς ὀργανώσεις. Πρέπει βασικὰ νὰ δοῦμε, ὅσο γίνεται καλύτερα, πῶς τὸ περιεχόμενο δραστηριότητάς του ποὺ περιέχεται στὸ καταστατικό τους, μπορεῖ νὰ γίνῃ ζωντανό, νὰ γίνῃ ὁ πόλος ποὺ συγκεντρώνει τὰ μέλη του σὲ μιὰ προσπάθεια γιὰ τὴν πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ περιεχομένου. Τότε καὶ τὰ μέλη μας θὰ παίζουν τὸ ρόλο τους στὶς μαζικὲς ὀργανώσεις. Τὸ γραφεῖο μαζικῶν ὀργανώσεων ποὺ συγκροτεῖται πλάϊ στὸ γραφεῖο πόλης αὐτὸ τὸ ρόλο τῆς βοήθειας, τῆς μελέτης, τῆς καθοδήγησης πρὸς τὶς ἑνώσεις τῶν συλλόγων πρέπει νὰ παίξῃ καὶ μέσῳ τοῦ γραφείου πόλης αὐτὴ τὴ βοήθεια θὰ τὴν δώσῃ στὶς τοπικὲς κ.λ.π. ὀργανώσεις, ποὺ θὰ βοηθήσουν στὴν προώθηση τῶν τοπικῶν ζητημάτων μέσῳ τῶν τοπικῶν μαζικῶν ὀργανώσεων.

Πρέπει πολὺ νὰ προσέξουμε τὴν φροντίδα ποὺ πρόσφατα καταβάλλει ὁ κυβερνητικὸς μηχανισμὸς γιὰ τὸ πλησίασμα, τὸν ἔλεγχο, ὅπου τὸ καταφέρει, τῶν μαζικῶν ὀργανώσεων. Αὐτὸ ἐπισημαίνει πόσο ἐπιζήμιο θὰ εἶναι γιὰ τὴν ὀλιγαρχία νὰ παλεύῃ ὁ λαὸς ἑνωμένος μέσα ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις, ὅπου αὐθόρμητα κτίζεται καὶ ἡ πατριωτικὴ ἑνότητα ἀπὸ τὴ βάση, πάνω στὴν κοινὴ ἀντίθεση ὅλων πρὸς τὶς δυνάμεις ποὺ ἀρνοῦνται τὴ λύση τῶν προβλημάτων. Ἐπισημαίνει ἀκόμη μὲ πόση λεπτότητα καὶ φροντίδα πρέπει νὰ δουλεύουμε σ' αὐτὸν τὸν τομέα, ὥστε νὰ μὴν ἐκθέτουμε τὴ δουλειά μας χωρὶς νὰ ἀφήνουμε ἀνεκμετάλλευτα τὰ περιθώρια συμμετοχῆς μας στὶς διοικήσεις τους, ἐπηρεασμοῦ τῶν διοικήσεων ἀπὸ τὰ στελέχη μας, τὰ μέλη μας, καλλιέργειας τοῦ πνεύματος συνεργασίας ἀνάμεσα σὲ τοπικοὺς καὶ κλαδικοὺς παράγοντας ποὺ μετέχουν στὰ σωματεῖα.

Πόσες, τί εἴδους καὶ ἀπ' αὐτὲς ποιὲς εἶναι οἱ σοβαρώτερες μαζικὲς ὀργανώσεις. Ποιὰ εἶναι τὰ βασικώτερα προβλήματα ποὺ τὶς ἀπασχολοῦν καὶ πῶς κινητοποιοῦν τὸ λαὸ γιὰ τὴν ἐπίλυσή τους. Ποιὸς εἶναι ὁ ρόλος τῶν μαζικῶν ὀργανώσεων γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν κυρίων προβλημάτων τῶν συνοικιῶν μας. Πλατύτητά τους, πνεῦμα πατριωτικῆς συνεργασίας καὶ πῶς ἀντιμετωπίζουμε τὶς προσπάθειες τῆς κυβέρνησης γιὰ νὰ τὶς παραλύσῃ, συντονισμὸς τῆς δράσης τῶν μαζικῶν ὀργανώσεων μὲ τὸ δῆμο καὶ συγκρότηση εὐρυτέρων ἑνώσεων.

Συγκεκριμένος ἔλεγχος, ἂν τὰ στελέχη καὶ τὰ μέλη μας ἀνήκουν στὶς μαζικὲς ὀργανώσεις καὶ ἂν παίζουν δραστήριο ρόλο μέσα σ' αὐτές.

Ὑπάρχει γιὰ τὸ κόμμα μας, γιὰ τὸ προοδευτικὸ κίνημα ἕνα σοβαρώτερο πρόβλημα γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἑνότητας τῶν ἐργαζομένων, τὴν προώθηση τῆς ἑνότητας τῶν πατριωτικῶν δυνάμεων.

Τὸ πρόβλημα τῆς συμμετοχῆς τῶν γυναικῶν, τῶν νέων στοὺς ἀγῶνες, στὴν πολιτική, στὴν κοινὴ δραστηριότητα σὲ ποσοστὸ ἀνάλογο μὲ τὴν ἐπιρροή μας, καὶ τὴν σύνθεση τοῦ πληθυσμοῦ. Σ' αὐτὸ καθυστεροῦμε περισσότερο στὶς γυναῖκες, λιγώτερο στοὺς νέους.

Δὲν πρόκειται νὰ αἰτιολογήσουμε τὴν καθυστέρηση, ν' ἀναζητήσουμε εὐθύνη γιὰ τὴν ὑποτίμηση τοῦ θέματος ἢ νὰ ἐκτιμήσουμε ἂν τὸ θέμα ἔτυχε τῆς ἰδιαίτερης φροντίδας ποὺ ἡ σοβαρότητά του ἀπαιτοῦσε.

Ἔτσι θὰ κάνουμε τὸ γυναικεῖο βοηθητικὸ γραφεῖο, πλάϊ στὴν ἐπιτροπὴ πόλης ποὺ συγκροτήθηκε. Τὸ πρόγραμμα δουλειᾶς του, μὲ στόχους κεντρικὴ καθοδήγηση τῶν κεντρικῶν γενικῶν ὀργανώσεων, μελέτη τῶν γυναικείων ζητημάτων καὶ προβολή τους μέσῳ τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν μαζικῶν ὀργανώσεων. Κεντρικὸ πρόγραμμα, ἡ καθυστέρηση ποὺ παρουσιάζεται στὸν συνδικαλιστικὸ τομέα μὲ τὸ χαμηλότερο ποσοστὸ τῶν γυναικῶν στὶς διοικήσεις τῶν σωματείων. Τὸ βοηθητικὸ συνδικαλιστικὸ γυναικεῖο γραφεῖο ποὺ ὑπῆρχε, πρέπει νὰ συμπληρωθῇ·

νὰ λειτουργήσῃ πλάϊ στὸ βοηθητικὸ συνδικαλιστικὸ γραφεῖο τῆς πόλης καὶ τὸ γυναικεῖο βοηθητικὸ γραφεῖο τῆς πόλης. Ἄμεσες διεκδικήσεις ἐργαζομένων γυναικῶν, ἡ ἐξίσωση μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, τὸ δικαίωμα στὴν ἀσφάλιση πολλῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων γυναικῶν ποὺ βρίσκονται χωρὶς ἀσφάλιση. Προβλήματα συνταξιούχων, δικαιώματα ἐργαζομένης μητέρας κ.λ.π. Ἀδύνατη, ἂν καὶ πιὸ προχωρημένη, ἡ δουλειὰ τῶν γυναικῶν στὴν συνοικία μέσῳ τῶν δήμων, τῶν τοπικῶν ὀργανώσεων, χρειάζεται πολὺ ἐπίμονη καὶ συγκεκριμένη βοήθεια. Τὸ κομματικὸ γραφεῖο μας στὸν τομέα, τὴ συνοικία, στὸν ἐργατικὸ τομέα, πρέπει νὰ δείξῃ ἐπὶ τέλους τὴν κατανόηση καὶ τὴν ἐπιμονὴ ποὺ χρειάζεται αὐτὴ ἡ δουλειά. Καμμιὰ γυναίκα μέλος τῆς ὀργάνωσης, τοῦ στοιχείου, χωρὶς ἐλεγμένο ἀπὸ τὸ γραφεῖο περιεχόμενο δουλειᾶς. Ὄχι οἱ γυναῖκες νὰ βροῦν τὶς γυναῖκες. Καὶ οἱ γυναῖκες ὅπως καὶ οἱ ἄνδρες μέλη μας, στελέχη μας, εὐθύνονται γιὰ τὴν δουλειὰ σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν ὀργάνων. Ὁ γραμματέας πρέπει πολὺ περισσότερο ν' ἀνησυχῇ ἂν ἡ δουλειὰ καθυστερεῖ στὴν ἔνταξη, τὴν ἀξιοποίηση τῶν γυναικῶν, τὴν δημιουργία νέων στελεχῶν. Οἱ ἄνδρες λιγώτερο κινδυνεύουν, μ' ὅλο ποὺ κι' αὐτοὶ κινδυνεύουν νὰ ἀποπροσανατολισθοῦν. Γιατὶ τὸ μεγάλο μέρος τῶν γυναικῶν εἶναι προσανατολισμένο ἢ ἀπροσανατόλιστο. Πρόβλημα γιὰ τὴ διερεύνηση καὶ προώθηση εἶναι σὲ σωματειακὴ ὀργάνωση τῶν γυναικῶν ποὺ δουλεύουν μὲ τὸ κομμάτι στὸ σπίτι. Τὸ βοηθητικὸ γραφεῖο τὸ μελετοῦν οἱ κομματικὲς ὀργανώσεις τῶν συνοικιῶν, στὶς ὁποῖες μεγάλες μᾶζες γυναικῶν ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ξεθεωτικὴ δουλειὰ στὸ σπίτι γιὰ ἕνα ἐξευτελισμένο μεροκάματο ἀμέτρητες ὧρες. Πλάνο ὀργανωτικὸ γιὰ τὶς κομματικὲς ὀργασεις μας πρέπει νὰ εἶναι μέσα στοὺς μῆνες Ἰανουάριο καὶ Φεβρουάριο νὰ λειτουργήσουν πλάϊ σ' ὅλα τὰ στοιχεῖα βάσης, τὰ βοηθητικὰ γραφεῖα. Ἔγινε ἡ ἔνταξη τῶν γυναικῶν στὶς ἐνιαῖες ὀργανώσεις βάσης.

Μὲ τὴν ἐνοποίηση ἐξασφαλίζουμε τὸ ἀνέβασμα τῆς γυναικείας δραστηριότητας. Πῶς θὰ δυναμώσουμε τὴν συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν στὴν πόλη γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν λαϊκῶν προβλημάτων καὶ ἰδιαίτερα ἐκείνων ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν.

Οἱ γυναῖκες στὶς μαζικὲς ὀργανώσεις καὶ στοὺς δήμους. Συγκρότηση καὶ λειτουργία τῶν γυναικείων βοηθητικῶν ὀργάνων.

Προοπτική μας γιὰ αὔξηση γυναικείων μελῶν.

Ἡ νεολαία ἀποτελεῖ χωριστὴ ὀργάνωση, μὲ τὴ ἔννοια ὅτι ἀπαραίτητος καὶ ἀναγκαῖος ὁ συντονισμὸς τῆς δουλειᾶς τοῦ γραφείου Ἀθήνας νεολαίας μὲ τὸ γραφεῖο Ἀθήνας. Ἡ Ἀθήνα ἔχει σοβαρὴ εὐθύνη γιὰ τὴν ἀνάλογη προώθηση τῆς δουλειᾶς τῆς νεολαίας στὴν Ἀθήνα, καὶ βοήθεια στὴν ὀργάνωση τῆς νεολαίας. Δὲν μπορεῖ ἔτσι νὰ μᾶς ἰδῇ καὶ μέσα σ' ἕνα γενικώτερο πλαίσιο εὐθύνης γιὰ τὴν ἀνανέωση τῶν δυνάμεων τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος, τὸ συντονισμὸ τῆς δουλειᾶς τους, πρὸς τὴ δουλειὰ τῆς νεολαίας.

Ἡ ἀδύνατη δουλειὰ μας στοὺς νέους ἐργάτες καὶ ὑπαλλήλους, πρέπει νὰ συγκεντρώνῃ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Στόχος μας πρέπει νὰ σταθῇ κατὰ τὶς ἐπικείμενες ἀρχαιρεσίες ἡ ἀνάδειξη καὶ νέων στὶς διοικήσεις τῶν σωματείων. Ἰδιαίτερη φροντίδα μας γιὰ τὴν συγκρότηση πλάϊ στὸ νέο σύμβουλο μιᾶς ἐπιτροπῆς νέων μελῶν τοῦ σωματείου.

Περιεχόμενο δουλειᾶς αὐτῶν τῶν ἐπιτροπῶν, ἡ μελέτη καὶ ἡ προβολὴ στὴ διοίκηση τοῦ σωματείου ἀπὸ τὸ νέο σύμβουλο τῶν εἰδικῶν ζητημάτων τῶν νέων τοῦ κλάδου, ἀλλὰ καὶ ἡ προώθηση καὶ ἡ πραγματοποίηση ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ μορφωτικοῦ προγράμματος μέσα ἀπὸ τὸ σωματεῖο.

Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ στόχος τῆς δουλειᾶς μας στὰ σωματεῖα γιὰ τὴ νεολαία. Θὰ βοηθήσῃ στὴν μαζικοποίηση τῶν σωματείων ἀπὸ νέους καὶ στὴ δημιουργία νέων συνδικαλιστικῶν στελεχῶν. Πολὺ ἐπίμονα πρέπει νὰ μᾶς βασανίζῃ ὅτι καὶ τὸ ποσοστὸ τῶν συνδικαλισμένων ἐργαζομένων νέων εἶναι χαμηλό, ἀλλὰ καὶ ἡ

σύνθεσή του σὲ νέους καὶ νέες ἀντιστρόφως ἀνάλογη μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν νέων κοριτσιῶν στὴν παραγωγή.

Ἀπὸ τὴ δουλειὰ τῶν νέων μας στοὺς ἐμποροϋπαλλήλους βγαίνει μιὰ πεῖρα πολύτιμη, ποὺ νὰ ἀξιοποιηθῇ ἀνάλογα ἀπὸ τοὺς ἄλλους κλάδους. Ὅμως καὶ ἐκεῖ τὸ ποσοστὸ συμμετοχῆς τῶν ἐμποροϋπαλλήλων, εἶναι δυσανόλογο μὲ τὴ μαζικὴ χρησιμοποίηση τῶν νέων κοριτσιῶν σ' αὐτὸ τὸν κλάδο.

Ἀκόμα πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν μας γενικὰ πρέπει ἰδιαίτερα νὰ προσεχτῇ, εἴτε μετέχουνε σὲ διοικήσεις σωματείων, εἴτε καθοδηγοῦν σωματειακὲς ὀργανώσεις, ἡ χρησιμοποίηση τῶν νέων συμβούλων, τῶν νέων συνδικαλιστικῶν στελεχῶν, ἔτσι, ποὺ χωρὶς νὰ ξεκόβουν ἀπὸ τὸ γενικὸ πλαίσιο τῶν συνδικαλιστικῶν ζητημάτων νὰ ἀνταποκρίνωνται στὴν ἀποστολή τους γιὰ τὴ συσπείρωση γύρω στὶς σωματειακὲς ὀργανώσεις τῶν νέων ἐργαζομένων καὶ τῶν κοριτσιῶν.

Οἱ τομεακές μας ὀργανώσεις πρέπει νὰ περιβάλλουν μὲ ἰδιαίτερη φροντίδα καὶ στοργὴ τὸ πλάνο τῶν νέων γιὰ τὸ πέρασμα τῆς ἐκπολιτιστικῆς, τῆς ἀθλητικῆς δουλειᾶς τους ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα σωματεῖα τοῦ τομέα.

Εἶναι πολὺ ἐπιζήμιο νὰ βλέπουμε τὴ δουλειὰ τῶν νέων σὰν ὑπόθεση μόνο τῆς νεολαιίστικης ὀργάνωσης. Οἱ νέοι ἔχουν ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις τους τὸ πρόγραμμα. Στὴν πραγματοποίησή του χρειάζεται ὁ συντονισμός, ἡ βοήθεια τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης ποὺ σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν πρέπει νὰ βλέπῃ τοὺς νέους τὴν εὔκολη λύση τῶν τεχνικῶν της προβλημάτων ἢ νὰ ἀντιδικῇ μαζί της, ἀλλὰ νὰ βοηθῇ στὴν ἀνάπτυξη τῆς νεολαιίστικης δουλειᾶς. Συνήθως οἱ νέοι ἐπωμίζονται πρακτικὴ δουλειά. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι δὲν θὰ ἐμποδίζῃ ἀλλὰ θὰ βοηθήσῃ στὴ δουλειά τους τοὺς νέους.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν νέων, πρέπει νὰ προσεχθῇ ἰδιαίτερα ἕνα πνεῦμα κακῶς ἐννοουμένης ἀνεξαρτησίας, ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις τῶν μεγάλων, ποὺ σὲ προεκτάσεις του μπορεῖ νὰ φθάνουν στὴν ὑποτίμηση τῆς πείρας καὶ τῆς βοήθειας ποὺ οἱ νέοι πρέπει νὰ ἀναζητοῦν ἀπὸ τοὺς μεγάλους.

Μπορεῖ νὰ φθάνει καὶ λόγῳ τῆς κομματικῆς ἀπειρίας σὲ ὑποτίμηση τῆς ἔννοιας τῆς κομματικῆς πειθαρχίας ἢ τῆς σημασίας τῆς συνεργασίας καὶ τοῦ συντονισμοῦ. Μπορεῖ νὰ φθάνῃ μέχρι καὶ τὴν παραγνώριση τῆς ἴδιας τῆς παραπάνω νεολαιίστικης ὀργάνωσης. Στὸ μῆνα ποὺ πέρασε, ἕνα τέτοιο δεῖγμα ἦταν ὅτι ἕνας νεολαιίστικος τομέας ὀργάνωσε διάλεξη χωρὶς νὰ ἔχῃ συνεργασθῇ γι' αὐτὸ οὔτε μὲ τὸ γραφεῖο νεολαίας τῆς Ἀθήνας οὔτε μὲ τὴν τομεακὴ του ὀργάνωση.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν μεγάλων ἐπίσης, ἡ βοήθεια δὲν ἐξαντλεῖται στὰ παραπάνω σημεῖα. Δὲν πρέπει νὰ λέμε οἱ νέοι θὰ βροῦν τοὺς νέους καὶ νὰ ἡσυχάζουμε. Ἀσφαλῶς ἂν ὀργανωθῇ καλὰ ἡ δουλειὰ τῶν νέων, θὰ ἔρθουν κοντά τους ὅλοι οἱ νέοι. Ἀλλὰ πρέπει χωρὶς περιστροφὲς ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ νὰ ποῦμε μιὰ ἀλήθεια. Ποῦ εἶναι τὰ παιδιὰ τὰ δικά μας ποὺ ἔπρεπε νὰ πλαισιώνουν τοὺς νέους, ποὺ θέλουν ναρθοῦνε κοντά μας; Πῶς θὰ πεισθῇ ὁ φίλος ποὺ μᾶς βλέπει μὲ συμπάθεια ἢ μᾶς ψηφίζει ὅτι τὰ παιδιά του πρέπει νὰ τὰ σπρώξῃ στὶς γραμμές μας ὁ ἴδιος, ὅταν βλέπει τὸ δικό μας παιδὶ ἔξω ἀπ' αὐτές ; Εἶναι τὸ ἴδιο σὰν καὶ αὐτὸ ποὺ γίνεται στὴν περίπτωση τῶν γυναικῶν μας ποὺ τὶς θέλουμε ἑστιάδες μόνο ἐνῷ μιλᾶμε γιὰ μαζικοποίηση τῶν γυναικείων ὀργανώσεων.

Σταθήκαμε πολὺ στὴ νεολαία. Τὸ ἀξίζει, ὅπως ἀξίζει ἡ ὑπογράμμιση τῆς εὐθύνης ἐπιτροπῆς πόλης γιὰ τὸ ἂν τὸ φυτώριο αὐτῶν τῶν αὐριανῶν δυνάμεων τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος θὰ γίνῃ δάσος μέσα στὴν πάλη γιὰ τὰ λαϊκὰ προβλήματα, θὰ γίνῃ ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἑνότητας μέσα στὸ παρθένο ὑλικὸ τῆς νεολαίας. Προβλήματα νεολαίας τομέα μας καὶ ἀντιμετώπισή τους. Ποιὲς εἶναι οἱ μαζικὲς ὀργανώσεις νέων στὶς ἡλικίες μας, βοήθεια ποὺ τοὺς δίνουμε. Οἱ νέοι μας ἔχουν ἐνταχθῇ

στὶς μαζικὲς ὀργανώσεις (ἀθλητικὲς, ἐκπολιτιστικὲς κ.λ.π.) ἔλεγχος γιὰ τὴν ἔνταξή τους.

Βοήθεια τοῦ δήμου πρὸς τὴ νεολαία.

Βοήθεια γιὰ τὴν πολιτικὴ ἀνάπτυξη καὶ διαπαιδαγώγηση τῆς νεολαίας.

Ἂν ὑπάρχουν φασιστικὲς ὀργανώσεις στὶς ἡλικίες μας, ποιὰ ἡ δύναμή τους κ.λ.π. στοιχεῖα. Θέσεις μας γιὰ τὴν ἄμεση ἀντιμετώπισή τους :

α) Δουλειὰ στοὺς νέους ποὺ ἀνήκουν σ' αὐτὲς καὶ στοὺς γονεῖς τους.

β) Οἱ δῆμοι, ὅλες οἱ λαϊκὲς ὀργανώσεις καὶ ἰδιαίτερα οἱ σύλλογοι γονέων καὶ κηδεμόνων νὰ πάρουν ἄμεση θέση ἐναντίον τους.

γ) Νὰ γίνῃ πλατειὰ δουλειὰ πολιτικὴ καὶ διακομματική, ἰδιαίτερα στοὺς νέους ἐναντίον τῶν φασιστικῶν ὀργανώσεων.

Γιὰ τοὺς βουλευτὲς τῆς Ἀθήνας.

Πρέπει νὰ ἰδοῦμε ὅτι καθυστεροῦμε στὴν ἀξιοποίηση τῆς κοινοβουλευτικῆς μας ἐκπροσώπησης. Στὴ βάση ὅτι τὸ κόμμα μας ξεχωρίζει ἀπὸ τὰ ἄλλα κόμματα, πρέπει νὰ προσδιορίσουμε τὴν ἀποστολὴ τῆς κοινοβουλευτικῆς μας ὁμάδας καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ τῆς ὁμάδας τῆς Ἀθήνας. Βέβαια, τὸ γραφεῖο τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καθοδηγεῖται ἀπὸ τὴν Ε.Ε., παίζει τὸν καθοδηγητικό του ρόλο γιὰ τὴ δουλειὰ στὴ βουλὴ καὶ στὸν τομέα τῶν διαβημάτων.

Εὐθύνη ὅμως πέφτει καὶ στὶς ὀργανώσεις νὰ ἀξιοποιήσουν τὴν κοινοβουλευτικὴ ἐκπροσώπηση τοῦ κόμματος στὸ χῶρο τους. Οἱ βουλευτές μας μποροῦν μὲ τὴ βοήθεια τῶν ὀργανώσεών μας νὰ γίνουν καὶ μέσα στὴ βουλὴ καὶ ἔξω ἀπ' αὐτὴ περισσότερο ἀποδοτικοί. Ὁ προσανατολισμὸς τοῦ περάσματος στὸν ἀγώνα τοῦ λαοῦ μέσα ἀπὸ τὶς λαϊκὲς ὀργανώσεις, δίνει τὸ περιθώριο καὶ τὸ βαθμὸ ποὺ θὰ προσανατολίζουμε τὶς μαζικὲς ὀργανώσεις στὴν ἀξιοποίηση καὶ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ τὶς ἀπασχολοῦν, νὰ γίνουν οἱ βουλευτὲς τῆς Ἀθήνας φορεῖς ὅλο καὶ περισσοτέρων Ἀθηναϊκῶν ζητημάτων στὴ βουλὴ μὲ τὴ μορφὴ τῶν ἐρωτήσεων, ἀναφορῶν, ἐπερωτήσεων καὶ τροπολογιῶν σὲ συζητούμενα νομοσχέδια.

Γιὰ νὰ γίνῃ αὐτό, δὲν φθάνει ἡ παρακολούθηση, ἀποδελτίωση τύπου τῶν πρακτικῶν τῆς βουλῆς ποὺ πρέπει νὰ ὀργανωθῇ στὰ πλαίσια τῆς διαφώτισης· χρειάζεται ἡ ζωντανὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ λαό. Οἱ τομεακές μας ὀργανώσεις θὰ καταρτίσουν ἔγκαιρα τὸ μηνιάτικο πρόγραμμα τῆς ἐπίσκεψης τῶν βουλευτῶν μας στὶς συνοικίες, ἱδρύματα, ὀργανώσεις. Στὴ μάχη τῶν αὐθαιρεσιῶν ποὺ θὰ δώσουμε, ἰδιαίτερα σὲ βασικὰ σωματεῖα τὶς μέρες ποὺ θὰ γίνωνται συνελεύσεις· πρέπει στὸ συνδικαλιστικὸ γραφεῖο νὰ ἐφημερεύῃ βουλευτής, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ τρέξῃ ἐκεῖ ποὺ ἀπειλοῦνται τραμπουκισμοί, αὐθαιρεσίες. Οἱ ἐργάτες καὶ γενικὰ οἱ ἐργαζόμενοι, ἔτσι πρέπει νὰ βλέπουν τοὺς βουλευτές μας παρόντες στὶς δυσκολίες, ἕτοιμοι νὰ δώσουν τὴ μάχη γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν.

Ἀκόμα γιὰ τὸν ἐργατικὸ βουλευτή μας πρέπει νὰ ἑτοιμάσουμε πρόγραμμα ἐπισκέψεων σὲ ἐργατικὲς συνοικίες, σὲ παραρτήματα ἰατρείων τοῦ πατριωτικοῦ ἱδρύματος. Αὐτὲς οἱ ἐπισκέψεις πρέπει ἀνάλογα νὰ ἔχουν προετοιμαστῆ ἀπὸ τὶς τοπικὲς ὀργανώσεις. Στὶς ἐπισκέψεις στὰ ἱδρύματα καὶ ὀργανώσεις πρέπει νὰ συνοδεύωνται οἱ βουλευτές μας ἀπὸ στελέχη ποὺ ἀξιοποιοῦνται σ' αὐτοὺς τοὺς τομεῖς δουλειᾶς ὥστε νὰ στελέχη μας νὰ προβάλλωνται ἐκεῖ.

Ἴσως στὴν ἀρχὴ ἡ δουλειά μας αὐτὴ τῆς ἀξιοποίησης τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδας παρουσιάζει ἀδυναμίες. Αὐτό, οὔτε τὶς ὀργανώσεις μας οὔτε τοὺς βουλευτές μας πρέπει νὰ ἀπογοητεύσῃ. Μόνο στὴν πράξη μελετιοῦνται οἱ ἀδυναμίες, γίνονται πεῖρα καὶ ξεπερνιοῦνται.

Κατάστρωση πλάνου ἐπισκέψεων βουλευτῶν (τριῶν μηνῶν, κλιμακωμένου κατὰ μήνα).

Διαφώτιση.

Ἡ δουλειά μας ἐδῶ πρέπει ν' ἀνταποκριθῇ σὲ διαλέξεις, μαθήματα. Ἕνα πρόγραμμα ἐσωκομματικῶν μαθημάτων ἔχει καταρτισθῇ, ὅπως ἐπίσης ἕνας πίνακας θεμάτων γιὰ διαλέξεις, οἰκονομικοπολιτικοῦ ἀγροτοσυνεταιριστικοῦ, συνδικαλιστικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἕνα σοβαρὸ πρόβλημα ποὺ πρέπει νὰ λύσῃ ἡ ὀργάνωσή μας ἄμεσα εἶναι ἡ συγκρότηση στὰ πλαίσια τοῦ διαφωτιστικοῦ γραφείου, τοῦ γραφείου τύπου, παρακολούθηση, τροφοδότηση καὶ ἐκλαΐκευση τῆς κοινοβουλευτικῆς δουλειᾶς τοῦ κόμματος ποὺ ἀφορᾷ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ὀργανώσεις τῆς Ἀθήνας ἐργατικές, λαϊκὲς καὶ ἡ αὐτοδιοίκηση.

Στὰ πλαίσια τῆς διαφώτισης πρέπει νὰ δοῦμε τὴν «Αὐγή», τὸν τοπικὸ τύπο, περιοδικά, συνδικαλιστικὸ τύπο. Ἡ κυκλοφορία τῆς «Αὐγῆς» πρέπει νὰ ἀντιμετωπιστῇ συγκεκριμένα μὲ τὴν καθιέρωση τῆς ἡμέρας τῆς «Αὐγῆς» σὲ κάθε τομέα. Αὐτὴ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ εἶναι μόνιμη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, πρέπει μόνιμα νὰ ἐλέγχεται γιὰ τοὺς τρόπους δουλειᾶς τους, τὴν πεῖρα, τὶς νέες προτάσεις ποὺ κάνει. Οἱ τομεῖς θὰ ἐπεξεργαστοῦν τὶς λεπτομέρειες.

Ποιὰ θὰ εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς «Αὐγῆς» στὸν τομέα μας καὶ καθορισμὸς τῶν λεπτομερειῶν γιὰ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν πραγματοποίηση αὐτὴ τοῦ καθήκοντος.

Πῶς ἀπὸ διαφωτιστικὴ πλευρὰ θὰ μελετήσουμε καὶ θὰ προβάλουμε τὰ προβλήματα τοῦ τομέα μας (τοπικὴ ἐφημερίδα «Αὐγή», ἐπερώτηση καὶ δημοσίευσή της, ἔκδοση δήμου κ.λ.π.).

Πῶς πρέπει νὰ προβάλλουμε τὶς κινητοποιήσεις τοῦ τομέα μας γιὰ πολιτικὰ ζητήματα (Στεργίου, ἀμνηστεία κ.λ.π.).

Λαθεμένες ἀπόψεις, ἀντιμετώπισή τους, αὐτομόρφωση καὶ γενικὰ δουλειὰ γιὰ τὸ ἀνέβασμα τοῦ ἰδεολογικοῦ ἐπιπέδου.

Οἰκονομικά.

Ἡ ὀργάνωση τῆς Ἀθήνας πραγματοποιεῖ οἰκονομικὰ πολὺ πιὸ κάτω ὄχι ἀπὸ τὶς δυνατότητες, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιρροὴ τοῦ κόμματος, ἀλλὰ πολὺ πιὸ κάτω ἀπὸ τὴ σημερινὴ ὀργανωτική της κατάσταση. Ἀναφέρομαι χαρακτηριστικὰ στὸν συνδικαλιστικὸ τομέα. Γενικὴ εὐθύνη πρέπει νὰ εἶναι ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς ὀργάνωσης δὲν πρέπει νὰ καθορίσουν τὴν ἔκταση τῶν ἐξόδων της, ἀντίθετα ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων της μὲ πολιτικὰ κριτήρια πρέπει νὰ προσδιορίζῃ τὸ ὕψος τῶν ἐσόδων της καὶ μὲ ἕνα περιθώριο ἀσφαλείας.

Ὁ χῶρος ὁ στενός, ἡ ἀνάγκη ἐπιπλώσεως καὶ αὐτῶν τῶν γραφείων ποὺ ἔχουμε ὥστε τὰ στελέχη μας νὰ ἔχουν χῶρο νὰ συνεργαστοῦν μὲ τὶς ὀργανώσεις ποὺ καθοδηγοῦν, νὰ φυλάξουν, νὰ μελετήσουν τὸ ὑλικὸ τῆς καθημερινῆς δουλειᾶς, ἡ δαπάνη γιὰ τύπο, περιοδικά, ὅπως καὶ ἡ ἀπασχόληση φίλων γιὰ τὴν ἀξιοποίηση, τὴν τροφοδότηση, ἐκλαΐκευση τῆς κοινοβουλευτικῆς δουλειᾶς καὶ τοῦ τύπου, εἶναι προβλήματα ποὺ συνδέονται μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῶν οἰκονομικῶν μας.

Ἀκόμα ἡ συμβολὴ τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἀθήνας στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ προβλήματος τοῦ κόμματος, εἶναι βασικὸ καθῆκον.

Σήμερα τὸ κόμμα γιὰ τὶς ἐπαρχιακὲς ὀργανώσεις ποὺ δέχονται πιέσεις, χωρὶς αὐτὸ νὰ ἀποτελεῖ δικαιολόγηση τῶν χαμηλῶν οἰκονομικῶν τους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ποσοστὸ (ὄχι τὴν παραπέρα συμβολὴ) ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὰ ἔξοδα τῆς Ἀθήνας, στηρίζεται στὴ βουλευτικὴ ἀποζημίωση. Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀπαράδεκτο γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς Ἀθήνας. Ἐπιβάλλεται καὶ μὲ πολιτικὴ προοπτικὴ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸ ζήτημα.

Σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ πάρουμε συγκεκριμένες ἀποφάσεις. Ἡ ἔνδειξη ὅτι στὶς ἐκλογὲς πραγματοποιοῦμε τεράστια οἰκονομικά, δείχνει ὅτι ἡ εὐθύνη ξε-

κινᾶ ἀπὸ μᾶς, ἂν δὲν ἀξιοποιοῦμε τὴν ἀγάπη τοῦ λαοῦ μας ποὺ μὲ θυσίες ἐκφράζεται στὶς ἐκλογές.

Καὶ ἐπειδὴ μὲ μόνον διαπιστώσεις δὲν θὰ προχωρήσουμε, κάνω συγκεκριμένες προτάσεις.

Ἐνίσχυση.

Τὸν τόνο στὴν πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις, πρέπει νὰ τὸν δώσει ἡ προσωπικὴ οἰκονομικὴ δουλειὰ τῶν στελεχῶν μας. Τὸ κάθε στέλεχός μας πρέπει νὰ πάρῃ τὸ οἰκονομικὸ πλάνο του. Τὰ πλάνα νὰ εἶναι συγκεκριμένα (συνδρομές, ἐνισχύσεις, ἂν θὰ γίνῃ οἰκονομικὴ ἐπιτροπή).

Ὀργανωτικό.

Ἀπαραίτητο εἶναι νὰ σταθοῦμε ἐδῶ στὸ ξεκαθάρισμα τοῦ ρόλου τῶν βοηθητικῶν γραφείων πάνω στὸ γραφεῖο πόλης καὶ τοὺς τομεῖς. Τὸ γραφεῖο τομέα εὐθύνεται καὶ πρέπει νὰ καθοδηγῇ τὴ δουλειὰ τοῦ τομέα καθολικά. Τὰ βοηθητικὰ γραφεῖα μόνο μέσῳ τοῦ γραφείου θὰ περάσουν τὴ βοήθειά τους πρὸς τὶς παρακάτω κομματικὲς ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἐπίσης καθολικὴ εὐθύνη γιὰ τὸ χῶρο τῆς συνοικίας τους. Ἐπειδὴ ὑπάρχει μιὰ παράδοση ἄλλου τρόπου δουλειᾶς, αὐτὸ πρέπει νὰ προσεχτῇ ἰδιαίτερα στὸ συνδικαλιστικὸ καὶ στὶς γυναῖκες.

Ἡ λειτουργία μας ἀπὸ τὴ μορφὴ τῆς συνεργασίας τῆς συνεδρίασης, πρέπει νὰ ἀνταποκριθῇ ἔτσι, ὥστε ὅλα τὰ μέλη τοῦ ὀργάνου νὰ εἶναι κάτοχοι τῆς δουλειᾶς καὶ τῶν τομέων ποὺ δὲν καθοδηγοῦν οἱ ἴδιοι, ὥστε τὴν πεῖρα καὶ τὶς γενικώτερες συνθῆκες νὰ ἀξιοποιοῦν στὴν καθοδήγηση καὶ τοῦ δικοῦ τους τομέα. Καταβλήθηκε προσπάθεια τοῦτο τὸ μῆνα οἱ συνεργασίες νὰ γίνουν τακτικές, προετοιμασμένες, μὲ ἔλεγχο τῶν προηγουμένων θεμάτων μὲ τοποθέτηση νέων. Οἱ συνεδριάσεις μας ἐπίσης πρέπει νὰ εἶναι προετοιμασμένες μὲ θέμα καθορισμένο ἀπὸ τὴν προηγούμενη συνεδρίαση, νὰ εἶναι γόνιμες καὶ ὄχι κουραστικές. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ δὲν εἶναι πάντοτε συνάρτηση τῆς διάρκειας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τῆς ἀπόδοσης.

Πιστεύουμε ὅτι ὁ προγραμματισμὸς τῶν συνεδριάσεων τομέων στὶς δύο πρῶτες μέρες τῆς ἑβδομάδος καὶ συνοικιῶν καὶ κλάδων στὶς δύο δεύτερες, θ' ἀφήσουν τὸ περιθώριο στὰ στελέχη μας γιὰ συμμετοχὴ σὲ διαφωτιστικὲς ἐκδηλώσεις τὴν Παρασκευή. Στὸ τακτὸ πρόγραμμα πρέπει νὰ δώσουμε μάχη. Πλάνο δουλειᾶς τῶν ὀργανώσεών μας κατὰ τομέα, ἡ ἐντόπιση τοῦ πιὸ νευρολογικοῦ ἀπὸ τὰ παρακάτω προβλήματα, ποὺ ἀπασχολοῦν ὅλο τὸ χῶρο τῆς Ἀθήνας, σὲ κλιμάκωση προτεραιότητας καὶ μονιμοποίηση τῆς δραστηριότητάς των πάνω σ' αὐτό.

Προβλήματα.

Ὕδρευση, φωτισμός, δρόμοι, ἀποχέτευση, ἀποδέσμευση χώρου γιὰ πάρκα, σχολεῖα κλπ., στεγαστικὸ μὲ τὶς διάφορες μορφές του (προσφυγικὴ στέγη, λαϊκὴ στέγη, ἐκτὸς σχεδίου, ἀπειλουμένη φορολογία αὐθαιρέτων κτισμάτων). Φορεῖς οἱ λαϊκὲς μαζικὲς ὀργανώσεις, ποὺ πρέπει ἐκεῖ καὶ τὰ μέλη μας νὰ ἐντάξουμε καὶ τὶς διοικήσεις τους νὰ βοηθήσουμε. Στόχοι κινητοποίησης τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν: Ἁρμόδια ὑπουργεῖα, ἄλλες ὀργανώσεις, αὐτοδιοίκηση, βουλή, βουλευτές. Ἐδῶ ἰδιαίτερη σημασία παίρνει ἡ ἔνταξη τῶν μελῶν μας στὶς λαϊκὲς ὀργανώσεις. Ἕνας ἔλεγχος ποὺ θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῆς Ἀθήνας καὶ θὰ κατεβαίνῃ πρὸς τὸν τομέα καὶ παρακάτω πρέπει μέσα στὸν Ἰανουάριο νὰ κλείσῃ στὴν ὀργανωτική μας κατάσταση τὸ στοιχεῖο, σὲ πόσες μαζικὲς ὀργανώσεις ἔχουμε ἐνταγμένες δυνάμεις· αὐτὸ θὰ δώσῃ μιὰ πρώτη δυνατότητα ἀξιολόγησης τῆς κατάστασης, παράλληλα μὲ τὸν ἐπίμονο ἔλεγχο, μὲ τὴν ἔνταξη τῶν δυνάμεών μας. Γιὰ μελέτη καὶ ἀντιμετώπιση εἶναι τὰ προβλήματα ὀργάνωσης βάσης, μὲ τὴν ἔννοια τῆς πολιτικοποίησης τῆς δουλειᾶς τῶν μελῶν μας καὶ κάτω ἀπὸ τὰ γραφεῖα καὶ ὑπουργεῖα, ὅπου ὑπάρχουν. Τὰ μέλη μας αὐτὰ συνέρχονται τώρα μόνο στὶς συνελεύσεις.

Ἡ δουλειὰ τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἀθήνας σ' ὅλους τοὺς τομεῖς, πρέπει νὰ συνε-

χίζεται καὶ θὰ ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς τὰ ἔκτακτα πολιτικὰ καθήκοντα ποὺ συχνὰ γίνονται κεντρικά, μὲ τὴν ἰδιότυπη θέση ποὺ ἡ κυβέρνηση τῆς ὀλιγαρχίας ἐπιμένει νὰ δημιουργῇ γιὰ τὸ κόμμα μας, μὲ τὶς συλλήψεις στελεχῶν τοῦ κόμματός μας, μὲ τὴ διατήρηση στρατοπέδου τῶν φυλακῶν πολιτικῶν κρατουμένων. Γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦμε, δὲν φθάνει τὸ πρόγραμμα δουλειᾶς. Χρειάζεται ἕνας ρυθμὸς γρήγορης πραγματοποίησης, χρειάζεται γενικὰ ἡ ἀνανέωση τῆς ἐπιμονῆς μας γιὰ κανονικὴ λειτουργία τῶν ὀργανώσεών μας. Χρειάζεται νὰ δώσουμε μὲ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ τὴ μάχη τῆς ἀξιοποίησης ὅλων τῶν δυνάμεών μας, χτίζοντας τὴν ἑνότητα τοῦ κόμματος μὲ τὴν λειτουργία τῶν ὀργανώσεών μας πάνω στὶς κομματικὲς ἀρχές.

Χωρὶς νὰ ἀφήσουμε καταστάσεις ποὺ χρονίζουν, παίρνοντας τολμηρὰ ἀλλὰ καὶ συνετὰ μέτρα ὅταν τέτοιες καταστάσεις ἐμποδίζουν τὴ δουλειὰ τῶν ὀργανώσεών μας, νὰ βοηθοῦμε πολὺ συγκεκριμένα μέσα στὴν τακτὴ συνεργασία μας τὰ στελέχη τῶν πιὸ κάτω ὀργανώσεων, νὰ ἀντιμετωπίζουν μὲ πρωτοβουλία τὰ προβλήματα τοῦ τομέα τους. Νὰ ἐμπνεύσουμε στὰ στελέχη τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἀθήνας ὅτι ἡ συλλογικότητα δὲν εἶναι ὑπόθεση καλῆς ἢ κακῆς ἀντίληψης τοῦ θέματος ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς κάθε ὀργάνωσης, ἀλλὰ ὑπόθεση ὅλων τῶν μελῶν τοῦ ὀργάνου ἂν αὐτὰ ξαίρουν νὰ ἀγρυπνοῦν γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ ὄργανο, ἂν θέλουν νὰ παίρνουν τὸ μερίδιο τῆς εὐθύνης τους στὴν ἀντιμετώπισή τους.

Τὰ στελέχη τοῦ κόμματος εἶναι πολύτιμο λαϊκὸ κεφάλαιο. Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀξιολόγηση προκύπτει τὸ καθῆκον νὰ ἀξιοποιῇ τὰ στελέχη της, νὰ συντελῇ στὸ παραπέρα ἀνέβασμά τους στὸ μορφωτικό, ἰδεολογικὸ τομέα. Νὰ δημιουργήσῃ καινούργια στελέχη. Σωστὴ ἀξιοποίηση στελεχῶν, σημαίνει νὰ μὴν ὑπάρχει θέμα ἀντικαταστάτου γιὰ κανένα, νὰ συνεχίζῃ τὴ δουλειὰ τῆς ὀργάνωσης ἀνεμπόδιστα ὅταν λείψει τὸ Α' ἢ Β' στέλεχος ποὺ κρατοῦσε βασικὴ δουλειά. Καθένα στέλεχός μας λοιπόν, πρέπει νὰ ἐξασφαλίζῃ δίπλα του τὸν ἀντικαταστάτη του. Ἀκόμα σὲ μιὰ περίοδο ποὺ προσανατολίζουμε τοὺς ἀγῶνες τους γιὰ γρήγορη ἀπελευθέρωση ἐξορίστων κρατουμένων ἀγωνιστῶν, πρέπει νὰ μὴ καθυστεροῦμε στὴν ἀξιοποίηση τῶν ἀποφυλακιζομένων ἢ ἐξορίστων στελεχῶν.

Νομίζω, πὼς πρέπει νὰ σταθοῦμε στὴν ἰδιότητα τοῦ στελέχους τοῦ κόμματος. Δὲν θὰ γίνῃ πράξη ἡ μαζικοποίηση τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν λαϊκῶν ὀργανώσεων μόνο μὲ τὸν προγραμματισμὸ καὶ τὸν ἔλεγχο. Τὸ παράδειγμα τῶν στελεχῶν μας, θὰ παίξῃ ἀποφασιστικὸ ρόλο.

Κάθε στέλεχος τοῦ γραφείου τῆς Ἀθήνας τοῦ τομεακοῦ γραφείου, πρέπει νὰ ἀνήκῃ στὴν κλαδική του ὀργάνωση, σ' ὅποια ὀργάνωση ἀπὸ τὴν ἰδιότητά του ἐπαγγελματική, ἐπιστημονικὴ ἢ τοπικὴ μπορεῖ νὰ ἀνήκῃ, νὰ ἐλέγχεται γιὰ τὴ συμμετοχή του στὴ ζωὴ τῆς ὀργάνωσής του.

Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι πάντα δραστήρια μέλη τὰ στελέχη μας. Ἀλλὰ πρέπει νὰ παίρνουν μέρος στὶς συνελεύσεις, στὶς κινητοποιήσεις τῆς ὀργάνωσής τους, δίδοντας τὴν πεῖρα τους, τὴ βοήθειά τους.

Ἂν τὰ τομεακά μας στελέχη ἀνταποκριθοῦν σ' αὐτὸ τὸ καθῆκον, εἶναι βέβαιον πὼς παρακάτω θὰ γίνουν πολύτιμοι φορεῖς καὶ ἐμπνευσταὶ πρὸς τὰ μέλη τῶν γραφείων βάσης, τὰ μέλη μας.

Τὰ στελέχη μας πρέπει νὰ εἶναι πρῶτα στὴν πραγματοποίηση τῶν ἀποφάσεων.

Ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση τοῦ οἰκονομικοῦ πλάνου μέχρι τὴ συμμετοχὴ στὶς κινητοποιήσεις. Τὸ παράδειγμα τῆς συμμετοχῆς στὴν κινητοποίηση τοῦ Ἀϊζενχάουερ καὶ γιὰ τὴ δίκη τοῦ Μανώλη Γλέζου παληότερα, ὅπου πραγματοποιήθηκε ἡ συμμετοχὴ στελεχῶν, εἶχε καὶ πρὸς τὰ μέσα καὶ πρὸς τὰ ἔξω μεγάλη σημασία.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἐκπομπὴ Ῥαδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος τῆς 14-4-1960

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιο 1960 ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη ἐπιλαμβάνεται μὲ τὴν ἐξέτασιν μιᾶς ὑποθέσεως κομμουνιστῶν ἐκ τῆς ὁποίας οἱ ἕξ (6) κατηγοροῦντο γιὰ τὴν ἐνέργεια κατασκοπείας εἰς βάρος τῆς πατρίδος των καὶ οἱ ὑπόλοιποι ὀκτὼ (8) γιὰ τὴν παροχὴ βοηθείας πρὸς τοὺς πρώτους. Μεταξὺ τῶν κατηγορουμένων γιὰ κατασκοπεία περιλαμβάνονται ἀνώτατα στελέχη τῶν Κ.Κ.Ε. ὡς ὁ Ἐρυθριάδης μέλος τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τῆς Κ.Ε., ὁ Τριανταφύλλου, διευθυντὴς τῆς ἐν Ρουμανίᾳ σχολῆς κατασκόπων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ μέλος τῆς Κ.Ε. του, ἡ σύζυγος τοῦ Ζαχαριάδη τακτικὸ μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Παρτσαλίδη. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τῆς δίκης, ἡ ὁποία προεκάλεσε ἐντύπωσι στὴν Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη μεταδίδομεν σύντομο ραδιοφωνικὸ ρεπορτὰζ συνεργάτου μὲ τὸν τίτλο: «ὁ π ό λ ε μ ο ς τ ῶ ν κ α τ α σ κ ό π ω ν σ τ ὴ ν Ἑ λ λ ά δ α». Τὸ κείμενο τῆς ἐκπομπῆς αὐτῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τελευταίως ἔγκυρες ἐφημερίδες χωρῶν τῆς Μ. Ἀνατολῆς ἔφεραν στὸ φῶς συγκλονιστικὲς ἀποκαλύψεις γιὰ τὴ δράση τῶν ξένων κατασκόπων στὴν πατρίδα μας. Συγκεκριμένα, οἱ ἐφημερίδες αὐτές, ἀνέφεραν ὅτι ὁ κομμουνιστικὸς συνασπισμὸς στὴν ἐπιδίωξή του νὰ θέσῃ τὴ Μ. Ἀνατολὴ ὑπὸ τὴν ἐπιρροή του, χρησιμοποιεῖ μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα μέσα καὶ τὴν κατασκοπεία. Ἀρχικῶς οἱ κομμουνισταὶ κατάσκοποι θέλησαν νὰ χρησιμοποιήσουν ὡς ἕδρα τους τὸ Κάϊρο καὶ τὴν Ἄγκυρα. Οἱ κυβερνήσεις ὅμως καὶ οἱ ὑπηρεσίες ἀντικατασκοπείας αὐτῶν τῶν χωρῶν ἀντέδρασαν δυναμικὰ καὶ ἡ κομμουνιστικὴ κατασκοπεία προσπάθησε νὰ μεταφέρῃ τὴν ἕδρα της στὴν Ἀθήνα. Ἔτσι σύμφωνα μὲ τὶς ἐν λόγῳ ἐφημερίδες, οἱ ὁποῖες δημοσιεύουν καὶ ὡρισμένα πράγματι ἐντυπωσιακὰ στοιχεῖα, οἱ κομμουνισταὶ προσπαθοῦν νὰ μετατρέψουν τὴν Ἀθήνα μας σὲ ἕνα κέντρο τῶν ὑπηρεσιῶν κατασκοπείας τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν γιὰ τὴν περιοχὴ τῆς Μ. Ἀνατολῆς. Δὲν γνωρίζω ποιὸ ποσοστὸ ἀληθείας περικλείεται σ' αὐτὲς τὶς ἀποκαλύψεις. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖο ἀναμφισβητήτως γνωρίζουμε εἶναι ὅτι πράγματι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διεξάγεται ἕνας ἀμείλικτος πόλεμος κατασκόπων κατὰ τῆς πατρίδος μας. Ἂς δοῦμε περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται.

Ἡ ὑπόθεση ἀρχίζει τὸ 1949. Ἡ κομμουνιστικὴ ἀνταρσία εἶχε συντριβῇ στὸ Βίτσι καὶ στὸ Γράμμο. Καὶ τότε τὸ Κ.Κ.Ε. ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰ μέλη του μιὰ ἀπόφασή του ποὺ τὸ νόημά της ἦταν τὸ ἑξῆς: «Δὲν τὰ καταφέραμε νὰ νικήσουμε στὸν » ἀνοικτὸ ἔνοπλο ἀγώνα. Ἀλλὰ δὲν ἐγκαταλείπουμε τὸ σκοπό μας. Ὡς πού νὰ ὡρι» μάσουν οἱ συνθῆκες γιὰ μιὰ πιθανὴ ἐπανάληψη τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα καὶ γιὰ νὰ » ὡριμάσουν, θὰ συνεχίσουμε τὴν πάλη μας μ ὲ ἄ λ λ α μ έ σ α».

Ποιὰ νὰ ἦσαν ἄρα γε αὐτὰ μέσα; Στὸ τέλος τοῦ 1951 συνελήφθησαν στὴν Ἀθήνα μερικὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ εἶχαν μεταβληθῆ σὲ κατασκόπους. Ὁ Μπελογιάννης, ὁ Βαβούδης καὶ ἄλλοι συνέλεγαν πληροφορίες καὶ τὶς μετέδιδαν μὲ ἀσυρμάτους στὸ παραπέτασμα. Ἔτσι στὸ ἐρώτημα ποιὰ ἦσαν τὰ νέα μέσα ποὺ θὰ χρησιμοποιοῦσε ὁ κομμουνιστικὸς ἱμπεριαλισμὸς γιὰ νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν πατρίδα μετὰ τὴν ἀποτυχία τῆς ἀνταρσίας, ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ὅτι ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ μέσα ἦταν ἡ κατασκοπεία.

Πράγματι ἀπὸ τότε ὁ κομμουνισμὸς δὲν ἔπαυσε νὰ ἀναπτύσσῃ μιὰ μεγάλης κλίμακος κατασκοπευτικὴ δράση στὴ χώρα μας. Κάθε τόσο ἀνεκαλύπτετο καὶ νέο δίκτυο κατασκόπων μὲ ἀσυρμάτους μὲ κώδικες, μὲ χρήματα μὲ ὅπλα, μὲ κρύπτες

καὶ μὲ στελέχη σταλμένα ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα. Τὶς νύχτες τοῦ χειμώνα μυστηριώδη ἄτομα προσπαθοῦσαν νὰ περάσουν τὰ βόρεια σύνορά μας καὶ νὰ διεισδύσουν στὴ χώρα μας περνῶντας ἀπὸ τὰ πιὸ ἀπρόσιτα σημεῖα. Ἄλλοι πράκτορες ἔφθαναν μὲ πλοῖα ἢ ἀεροπλάνα σὰν ὁμογενεῖς, ἐφωδιασμένοι μὲ ψεύτικα διαβατήρια καὶ ἀμέτρητα δολλάρια. Ἀκόμη καὶ σὲ ξένες χῶρες ἀνεκαλύφθησαν καὶ πιάστηκαν στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ κεῖ μὲ πλαστὰ διαβατήρια προφανῶς γιὰ νὰ ἔλθουν στὴν Ἑλλάδα. Στὸ Βέλγιο πιάστηκαν ὁ Στρίγγος καὶ ὁ Ἀσπρίδης, μέλη τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Στὴ Γαλλία πιάστηκε ὁ Τρικαλινός, ποὺ ἀργότερα πιάστηκε καὶ δῶ καὶ δικάστηκε πέρισυ μαζὶ μὲ τὸν Γλέζο. Στὴ Βιέννη πιάστηκε ὁ Δημητρακαρέας κ.ο.κ.

Ἦταν λοιπὸν φανερὸ ὅτι εἶχε κηρυχθῆ ἕνας νέος πόλεμος κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πόλεμος τῶν κατασκόπων. Τὸ 1952 ἀνακαλύπτεται τὸ δίκτυον τοῦ Πλουμπίδη. Τὸ 1954 καὶ τὸ 1955 ἀνακαλύπτονται καὶ συλλαμβάνονται πάνω ἀπὸ 100 κατάσκοποι μὲ ἀσυρμάτους, κώδικες, χάρτες σχεδιαγράμματα ὅπλα, χρυσὲς λίρες καὶ δολλάρια. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν ὁ Γιώτης, ὁ Τζεφρώνης, ποὺ δραπέτευσε ἀπὸ τὰ Βοῦρλα καὶ ποὺ εἶναι τώρα ἐπικεφαλῆς τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν στὴν Τασκένδη τῆς Ρωσίας, ὁ Λιόλιος, ὁ Λουλὲς κ.ἄ. Ἡ ὑπόθεσις ἐσυνεχίσθη καὶ ἔτσι συνολικά, στὴν τελευταία δεκαετία ἀνακαλύφθηκαν στὴ χώρα μας καὶ ἐξαρθρώθηκαν δέκα δίκτυα κατασκόπων μὲ 483 μέλη ποὺ ἦλθαν ἀπὸ τὸ παραπέτασμα. Δηλαδή, ἐπὶ μία δεκαετία κατὰ μέσον ὅρο ἀνακαλύπτονται 50 κατάσκοποι, ποὺ στάλθηκαν στὴν πατρίδα μας ἀπὸ τὶς χῶρες τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἀλλὰ ποῦ εἶχε βρῆ τὸ Κ.Κ.Ε. τὰ μέσα γιὰ νὰ ἐξαπολύση ἕνα τέτοιο πόλεμο ; Πῶς εἶχε ἀποκτήσει ξαφνικὰ τόσα στελέχη εἰδικευμένα στὸν ἀσύρματο, στὴν κρυπτογραφία, στὴν πλαστογραφία, στὴν συγκέντρωση καὶ μετάδοση πληροφοριῶν ;

Ἡ ἀπάντηση ἐδόθη προσφάτως στὴν Βουλὴ ὅπου ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλος ἀνέφερεν ὑπευθύνως ὅτι στὸ παραπέτασμα λειτουργοῦν σύμφωνα μὲ ἐξηκριβωμένα στοιχεῖα 34 σχολὲς γιὰ τὴν ἐκπαίδευση στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. στὴν κατασκοπεία. Ἡ κεντρικὴ Σχολὴ εἶναι ἡ λεγομένη Σχολὴ Μπελογιάννη ποὺ βρίσκεται στὴ Ρουμανία καὶ ποὺ διευθυντής της διετέλεσε ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων στὴ δίκη τῆς 5ης Ἀπριλίου 1960 Κ. Τριανταφύλλου.

Ἀλλά, ἴσως ρωτήσετε γιατὶ οἱ ὑπηρεσίες κατασκοπείας τῶν κομμουνιστῶν δείχνουν αὐτὸ τὸ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἑλλάδα ;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλῆ : 1ον) Διότι οἱ ὑπηρεσίες αὐτὲς διαθέτουν μεγάλο ἀριθμὸ πρακτόρων Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ποὺ γεννήθηκαν καὶ ἔζησαν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἄρα μποροῦν νὰ δράσουν σ' αὐτή. 2ον) Διότι ἡ χώρα μας ἀποτελεῖ τὸ κλειδὶ τῆς Μ. Ἀνατολῆς καὶ 3ον) διότι οἱ κομμουνισταὶ προσπαθοῦν νὰ πλήξουν τὸ Ν.Α.Τ.Ο. στὸ πιὸ ἀδύνατό του σημεῖο καὶ ὡς τέτοιο θεωροῦν τὴν νοτιοανατολική του πτέρυγα.

Κακῶς ὅμως θεωροῦν τὴν νοτιοανατολικὴ πτέρυγα τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. ὡς ἀδύνατο σημεῖον, γιατὶ ὅπως ἀπεδείχθη ὁ Ἑλληνικὸ λαὸς ἔχει γνώση τοῦ κινδύνου, ἀγρυπνᾷ καὶ τσακίζει κάθε ὑπονομευτικὴ ἐνέργεια τῶν κομμουνιστῶν ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας του. Ἔτσι μετὰ τὴν συντριβὴ τῆς ἐνόπλου ἀνταρσίας ὁ κομμουνισμὸς χάνει καὶ τὴ μάχη τῶν κατασκόπων.

Τὸ δικαστήριο κατεδίκασε εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν τούς: 1) Γ. Ἐρυθριάδην, 2) Ρ. Κουκούλου ἢ Ζαχαριάδου, 3) Αὐρ. Βλάση ἢ Παρτσαλίδου, 4) Κ. Τριανταφύλλην, 5) Κ. Φιλίνην καὶ 6) Ἐλ. Ἐλευθεριάδου.

Ἐκήρυξεν δὲ ἀθῴους τούς : 1) Α. Μπίτσιον, 2) Β. Κορτέσην, 3) Γ. Κατσᾶν, 4) Μ. Μαρσέλλον, 5) Ἰ. Τριανταφύλλου καὶ 6) Ἠλ. Θανασέλον.

11Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν συμμαχιῶν τοιοῦτον σύστημα ἐφηρμόσθη ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἀξιοποιήθη οὕτω τὸ μάθημα τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πλέον ἀβεβαιότης περὶ τῶν προθέσεων τῶν κρατῶν—μελῶν. Ἔναντι ἀλυγίστου ἀντιπάλου ὁ δυτικὸς κόσμος ἐπέτυχε νὰ ὀργανώσῃ ἐν σύνολον ἀναλόγων δυνάμεων καὶ ἰδίως νὰ δώσῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐν περιπτώσει νέας ἐπιθέσεως θὰ ἐπηκολούθει μακρὸς καὶ ἀβεβαίας ἐκβάσεως πόλεμος. Εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἐξοπλισμῶν τῶν δυνάμεων τοῦ N.A.T.O. κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς του, ἡ τελευταία αὕτη πλευρὰ τοῦ συντελεσθέντος ἔργου ὑπῆρξεν ἡ πλέον ἀποφασιστική. Ὁ ἀντίπαλος δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀμφιβάλῃ, ὅτι μία ἐπίθεσις ἐν Εὐρώπῃ θὰ ἔθετε ἐναντίον του ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ N.A.T.O. καὶ ὅτι, παρὰ τὴν συντριπτικὴν ὑπεροχήν του τῆς στιγμῆς, θὰ ἐπηκολούθει μακρὸς πόλεμος ἐπιτρέπων εἰς τοὺς ἐχθρούς του νὰ ἀξιοποιήσουν τὰς τεραστίας βιομηχανικάς τους ἐφεδρείας. Καὶ ἐξήγαγε τὰ συμπεράσματά του. Ὄχι μόνον ἐσταμάτησεν ἀποτόμως ἡ σειρὰ τῶν μέχρι τοῦδε σημειωθεισῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι σοβαραὶ συγκρούσεις ἐν Ἄπω Ἀνατολῇ καὶ ἀλλαχοῦ ἠύρον τὴν λύσιν των, ἄνευ ἐπεκτάσεως τοῦ πολέμου εἰς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον. Ἡ ἰσχὺς τοῦ N.A.T.O. ἐν Εὐρώπῃ ἀπεδείχθη οὕτω ἱκανὴ νὰ ἀσκήσῃ τὴν εἰρηνιστικήν της ἐπίδρασιν εἰς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον. Καὶ δύναταί τις νὰ βεβαιώσῃ σήμερον ἄνευ φόβου, ὅτι ἐὰν διανοίγωνται νέαι προοπτικαὶ εἰρηνεύσεως πρὸς Ἀνατολάς, τοῦτο κατέστη δυνατὸν χάρις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἣν ἔλαβεν ὁ N.A.T.O., ἐφ' ὅσον ἀποκαθιστῶν τὴν ἰσορροπίαν δυνάμεων ἐν Εὐρώπῃ ἐδημιούργησε τὰς προϋποθέσεις τὰς ἀπαραιτήτους διὰ πᾶσαν χρήσιμον καὶ καρποφόρον διαπραγμάτευσιν.

Μήπως αὐτὸ σημαίνει ὅτι, ἐπιτυγχανομένου τοῦ σκοποῦ τούτου, ὁ N.A.T.O. παρουσιάζει σήμερον μειωμένον ἐνδιαφέρον καὶ ὅτι δυνάμεθα νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας πρὸς ἄλλας διπλωματικὰς δραστηριότητας ; Δυνάμεθα, ἐντὸς τῆς πλουσίας εἰς ὑποσχέσεις ἀνοιξιάτικης ἀτμοσφαίρας τῶν ἡμερῶν μας, ὅπου τὰ πάντα φαίνονται νὰ ἀναγγέλλουν τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν, νὰ ἀμελήσωμεν ἔστω καὶ λίγο τὰς ἀρχὰς ἐκείνας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώσαμεν μέχρι τοῦδε τὴν πολιτικήν μας καὶ νὰ παραδοθῶμεν εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῶν συνομιλιῶν καὶ τῶν ἀποκρίσεων, κηρύττοντες ὑψηλοφώνως ὅτι παραμένομεν σταθεροὶ καὶ ὅτι δὲν παύομεν νὰ ἐπαγρυπνῶμεν ;

Τὸ θέμα εἶναι σοβαρὸν καί, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, θὰ ἀποτελέσῃ διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ N.A.T.O. ἀποφασιστικὴν καμπήν.

Ἂς ἐξηγηθῶμεν καλῶς προτοῦ νὰ ἀπαντήσωμεν. Ὑπάρχει ἆρά γε πραγματικὸν θέμα ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν στάσεων; Πρὸ παντὸς ὑπάρχει, μοῦ φαίνεται ζήτημα ἐμφάσεως. Δύναταί τις νὰ συνομιλήσῃ ἐξακολουθῶν νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὅπως δύναταί τις νὰ εἶναι ἀπλησίαστος καὶ συνάμα ἀδύνατος. Λόγῳ ὅμως τῆς φύσεως τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων δὲν ἠμποροῦμεν νὰ παρίδωμεν ὅτι ἐντὸς τῶν δημοκρατικῶν μας πλαισίων, αἱ ἐλπίδες τῶν λαῶν ὁδηγοῦν συχνάκις εἰς αὐταπάτας καὶ αἱ αὐταπάται εἰς τὰς πλέον μοιραίας παραχωρήσεις. Εἶναι πολὺ εὐκολώτερον νὰ ὀλίσθήσῃ τις εἰς τὸν κατήφορον τῶν αὐταπατῶν, παρὰ νὰ ἀνέλθῃ καὶ πάλιν τὸν ἀνήφορον μὲ νέας προσπαθείας καὶ θυσίας. Ὁ κ. Μπώλντγουϊν μᾶς τὸ ὑπέμνησε πρὸ ὀλίγου : Ἐνυπάρχει εἰς πᾶσαν δημοκρατίαν μία δόσις αὐταπάτης, ποιά τις φιλαρέ-

σκεια νὰ εἴμεθα γενναιόδωροι καὶ εὔπιστοι, ἤτις μοῦ θυμίζει τὰ λόγια τοῦ Ταλλεϋράνδου περὶ μιᾶς μεγάλης κυρίας τῆς ἐποχῆς του καὶ τῶν σχέσεών της μὲ τὸν κόμητα Ντ' Ἀρτουά. «Ὁ κόμης Ντ' Ἀρτουά, γράφει, τὴν εὑρίσκει χαριτωμένην. Τῆς τὸ εἶπε καὶ εἰσηκούσθη, διότι ἡ κυρία ντὲ Σανλί, ἀπεχθανομένη τὴν φιλαρέσκειαν, ὑπέκυπτεν πάντοτε εὐκόλως»!

Χωρὶς νὰ θέλω νὰ ὠθήσω τὰς ἀνησυχίας μου μέχρι τῶν ἄκρων αὐτῶν, νομίζω ὅτι δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ Ν.Α.Τ.Ο. ἡ σταθερότης εἶναι τὸ καλύτερον πρᾶγμα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Διότι, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅλους τοὺς ἄλλους λόγους, οἵτινες μᾶς ἀναγκάζουν νὰ παραμείνωμεν ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐπανέλθω ἐντὸς ὀλίγου, ἀντιμετωπίζομεν δύο ἄμεσα προβλήματα ἅτινα δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἐλκύσουν ὅλην τὴν προσοχὴν μας.

Ὑπάρχει ἐν πρώτοις τὸ πρόβλημα τῆς διατηρήσεως τῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἰλιγγιώδους προόδου τῆς τεχνικῆς. Ἐὰν ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀσφάλεια στηρίζωνται πρὸ παντὸς ἐπὶ τῆς ἰσότητος τῶν δυνάμεων ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως, δέον ἡ ἰσότης αὕτη νὰ παραμείνῃ συνεχῶς ἄθικτος. Οἱαδήποτε πρόοδος εἰς ἕνα μόνον τομέα τῆς τεχνολογίας δυνατὸν νὰ ἀνατρέψῃ τὰ πάντα. Δὲν ἀρκεῖ νὰ εἴμεθα ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν ὑπάρχουσαν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ἰσορροπίαν. Δέον ἡ ἰσορροπία αὕτη νὰ διατηρηθῇ μονίμως. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἰσορροπία δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῶν ἀριθμητικῶν δεδομένων τῆς ἐξισώσεως, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἐκ τῶν τεχνικῶν δυνατοτήτων τῶν μέσων ἅτινα τὴν συνιστοῦν, μία ἀδιάκοπος προσαρμογὴ καθίσταται ἀπαραίτητος, ἄλλως κινδυνεύομεν νὰ πέσωμεν πάλιν εἰς τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος. Σφάλματα ἔτι περισσότερον παράλογα σήμερον, καθ' ὅσον ἔγιναν ὑπεράγαν δαπανηρά. Τεχνικῶς καθυστερημένος ἐξοπλισμὸς καθίσταται οὕτω, ὑπό τινα ἔννοιαν, πλέον ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἐξοπλισμῶν. Δὲν δύναται συνεπῶς νὰ ὑπάρξῃ ἐγκληματικώτερος παραλογισμὸς ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις, ἀναγνωρίζων μὲν τὴν ἀνάγκην ἰσότητος τῶν δυνάμεων, στέλλει ἀπὸ ὀκνηρίαν ἢ πανικὸν εἰς τὸ μέτωπον στρατεύματα κακῶς ἐξωπλισμένα διὰ πεπαλαιωμένου ὑλικοῦ. Καὶ τοῦτο παραμένει ἀληθὲς τόσον εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἐξοπλισμῶν, ὅσον καὶ εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ἡ ἰσορροπία δέον νὰ διαφυλαχθῇ σχολαστικῶς, ἄλλως ὁλόκληρον τὸ σύστημα θὰ καταρρεύσῃ. Σχέδιον ἀφοπλισμοῦ ὅπερ δὲν θὰ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς ἰσότητος τῶν δυνάμεων τόσον κατὰ τὴν ἔναρξιν ὅσον καὶ κατὰ τὰς διαδοχικὰς φάσεις τοῦ σχεδίου, δὲν θὰ ἦτο τίποτε ἄλλο εἰ μὴ χονδροειδὴς παγίς.

Δεύτερον, ὑπάρχει τὸ πρόβλημα τῆς προοδευτικῆς ἑνοποιήσεως τῶν κρατῶν—μελῶν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Τὸ πρόβλημα τοῦτο χρονολογεῖται ἤδη ἀπό τινα ἔτη καὶ ἡ σημασία του συνεχῶς αὐξάνει. Ἡ στρατιωτικὴ προσπάθεια ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν προσπάθειαν καὶ αἱ δύο ἐξαρτῶνται ἀναγκαστικῶς εἷς τι ἐπίπεδον ἀπὸ πολιτικὴν ἀπόφασιν. Οὕτω, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἤδη τῆς ἀτλαντικῆς μας κοινότητος, ἐφάνη ὅτι ἦτο ἀπαραίτητον νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἑνοποίησις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, διὰ τῆς ἑνοποιήσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν μας δυνάμεων. Τὸ τοιοῦτον ἐπιβάλλεται ἐν πρώτοις ὑπὸ τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἀνάγκης, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ ἀπὸ κοινοῦ στρατιωτικὴ προσπάθεια ἐὰν δὲν ἐξασφαλισθῇ ἐπαρκῶς ἡ οἰκονομικὴ ἀλληλεγγύη τῶν συμμετεχόντων. Ἀφ' ἑτέρου ἡ οἰκονομικὴ ἀλληλεγγύη καθίσταται ἀδύνατος ἄνευ εὐρείας πολιτικῆς ἑνοποιήσεως. Ἀλλ' εἰς ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει κάτι περισσότερον: ἡ ἐλπὶς νὰ ἴδωμεν μίαν ἡμέραν ἀνεγειρόμενον ἐπὶ τῶν θεμελίων, τὰ ὁποῖα ἔθεσεν ἡ πίεσις τοῦ κοινοῦ κινδύνου, ἐν οἰκοδόμημα τάξεως, ἀλληλεγγύης καὶ δικαιοσύνης, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι αὖριον προφυλαγμένη ἡ ζωή μας. Ἐκεῖνοι οἵτινες εἶχον τὸ προνόμιον νὰ παρακολουθήσουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν στρατιωτικήν, βιομηχανικὴν καὶ ἐν μέρει μόνον πολιτικὴν ἑνοποίησιν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., γνωρίζουν πόσας τοῦτο ἐκόστισεν προσπαθείας, ἀμοιβαίας παραχωρήσεις, πόσους περιορισμοὺς τῆς κυριαρ-

χίας καὶ πόσην αὐτοθυσίαν. Γνωρίζουν ὅτι, ἐντὸς τῆς μόνης αὐτῆς λέξεως : ἑνοποίησις, ἐνυπάρχει μία μεγάλη ἐλπίς, ἐφ' ὅσον διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος κυρίαρχα κράτη δέχονται τοιαύτην πειθαρχίαν ἥτις, χωρὶς νὰ ἀπαρνῆται κατ' ἀρχὴν τὸ liberum—veto τῶν διεθνῶν διασκέψεων, τὸ κατέστησεν ἐν τοῖς πράγμασιν καὶ ἕν τινι μέτρῳ ἄνευ ἐνεργείας. Χωρὶς νὰ παραγνωρίζωμεν τὰ ὅρια τοῦ μεγάλου τούτου ἐγχειρήματος καὶ ἔτι ὀλιγώτερον ἀναποφεύκτους τινας ἀπογοητεύσεις αἵτινες τὸ συνώδευσαν, νομίζω ὅτι δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι, διὰ τῆς μέχρι τοῦδε συντελεσθείσης ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ N.A.T.O. ἐργασίας, αἱ γνωσταὶ δυσχέρειαι τῆς ἀρχῆς τῆς ὁμοφωνίας εἰς τὰς διεθνεῖς διασκέψεις ἐν μέρει ἀπετράπησαν καὶ θέλουν ἴσως ἀποτραπῆ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Μεγάλαι δυνατότητες ἐγεννήθησαν οὕτω διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐάν ἡ οἰκονομικὴ ἑνοποίησις μεταξὺ μελῶν τοῦ N.A.T.O. ἠδύνατο, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προσεχῶν ἐτῶν, νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον ἔφθασεν ἤδη ἡ στρατιωτικὴ ἑνοποίησις καὶ ἐὰν κατάλληλος μηχανισμὸς στενοῦ συνεταιρισμοῦ ἠδύνατο νὰ ὀργανωθῇ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου, ὁ κόσμος θὰ εἰσήρχετο—ἔστω καὶ εἰς περιωρισμένον γεωγραφικὸν πλαίσιον—εἰς νέον στάδιον τῆς ἐξελίξεώς του. Τοῦτο δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ τὰς ὡραιοτέρας φιλοδοξίας καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὰς πλέον ἐπιμόνους προσπαθείας. Ἂς μὴ μᾶς εἴπουν λοιπὸν ὅτι ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰς θεμελιώδεις ἰδέας τοῦ N.A.T.O. καὶ ἡ ἐπιθυμία νὰ τὰς ὑπερηφήσῃ τις ὑπερεκεράσθησαν ἀπὸ τὰ γεγονότα καὶ ὅτι τουτοτρόπως ἀπολιθοῦται τις ἐντὸς πεπαλαιωμένων σχημάτων.

Ὅλα αὐτὰ δὲν σημαίνουν ἀσφαλῶς ὅτι θέλομεν νὰ ἀγνοήσωμεν τὸν ὑπόλοιπον κόσμον καὶ ὅτι περιφραγμένοι τρόπον τινα ἐντὸς τῶν περὶ ἀσφαλείας ἀντιλήψεών μας, ἀποκρούομεν ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ πᾶσαν προσπάθειαν συμβιβασμοῦ μὲ ἄλλας χώρας. Ὁ N.A.T.O. δὲν ἀποτελεῖ αὐτοσκοπόν. Καὶ ὅπως τὸ εἶπα προηγουμένως, ὁ λόγος ὑπάρξεώς του καὶ ἡ ὑπερηφάνειά του συνίστανται ἀκριβῶς εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ τοὺς οὐσιώδεις ἐκείνους ὅρους, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀληθὴς διαπραγμάτευσις μὲ ἄλλας χώρας θὰ ἀποβῇ δυνατή. Ἐὰν μεταξὺ ὅλων τῶν προθέσεών του ὑπάρχει μιὰ ποὺ ἔχει τὸ προβάδισμα εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καί, διὰ τῆς ἀποθαρρύνσεως πάσης προσπαθείας πιέσεως ἢ ἐκβιασμοῦ, ἡ ἐπιτυχία τῆς διαπραγματεύσεως αὐτῆς. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, δὲν ὑπάρχει πλέον ἐπικίνδυνον καὶ ἐγκληματικὸν σφάλμα, κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θὰ ἀρχίσῃ ἡ διαπραγμάτευσις κορυφῆς, ἀπὸ τὸ νὰ προπαγανδίζωμεν τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐπαγρυπνήσεως, τὴν ἐξασθένησιν τῆς θελήσεως, παρέχοντες οὕτω τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς συνομιλητάς μας ν' ἀνακτήσουν, ἔστω καὶ δι' ὀλίγον χρόνον, τὴν στρατιωτικὴν ὑπεροχὴν τὴν ὁποίαν μετὰ τόσων κόπων ἀπεσπάσαμεν ἀπ' αὐτούς.

Αὐτὰ ὅλα εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀληθῆ καθ' ὅσον ἡ ὁδὸς τῆς συμφιλιώσεως θὰ εἶναι μακρὰ καὶ κοπιώδης. Διότι δὲν πρόκειται ἁπλῶς νὰ παραμείνωμεν ἀκίνητοι, νὰ δεχθῶμεν διὰ νὰ τελειώνωμεν ταχύτερον τὰς χθεσινὰς ἀδικίας καὶ νὰ ἱκανοποιηθῶμεν ἀπὸ μόνην τὴν δυνατότητα νὰ συνυπάρχωμεν. Τὸ παράλογον καὶ τὸ ἀδύνατον μιᾶς τοιαύτης ἑρμηνείας τῆς μεταξὺ λαῶν ἢ ἀτόμων συνυπάρξεως ἀπεδείχθησαν ἀπὸ μακροῦ ὑφ' ὅλων τῶν πνευματικῶν δογμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων θρησκειῶν μέχρι τοῦ διαλεκτικοῦ ὑλισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ λογικὴ τῶν καταστάσεων καὶ τῶν γεγονότων ὠθεῖ τοὺς ἀντιπάλους μας—ὅπως μόλις πρὸ ὀλίγου μᾶς τὸ εἶπαν—εἰς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μᾶς «θάψουν». Αἱ δὲ ἐπιταγαὶ τῆς ἰδικῆς μας ἠθικῆς καὶ τοῦ ἰδικοῦ μας πολιτισμοῦ μᾶς ἐπιβάλλουν δυσκολώτερον εἰσέτι ἔργον: τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἀδικιῶν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τραυματισθεισῶν ἀπὸ τὸν παροξυσμὸν ἐγωϊσμοῦ, εἰς ὃν ἀπέληξεν ὁ τελευταῖος πόλεμος, ἐλευθεριῶν. Δὲν θὰ αἰσθανθῶμεν οὐδέποτε ἐν εἰρήνῃ προτοῦ τὸ πράξωμεν, διότι δὲν ὑπάρχει εἰρήνη ἄνευ ἀσφαλείας καὶ δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια ἄνευ δικαιοσύνης. Ἐὰν τὸ λησμονήσωμεν θὰ προδώσωμεν τοὺς λαούς, θ' ἀπαρνηθῶμεν τὰ πολυτιμώτερα ἰδεώδη μας καὶ ἁπλῶς θὰ ἀναβάλωμεν δι' ἀργότερον τὰς δυσχερείας, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Ἐξωτερικοῦ Συναλλάγματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. **Ι. ΝΟΥΣΙΑ**

Καθὼς μᾶς διδάσκει ἡ ἐπιστήμη τῆς παλαιοντολογίας καὶ τῆς ἀνθρωπολογίας, ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ τελευταῖον ὂν ποὺ φάνηκε στὸν πλανήτη μας τὴν γῆ. Ἄρχισε νὰ δίνῃ τὰ πρῶτα σημάδια πρωτόγονης ζωῆς ἀπὸ τὸ 500.000 π. Χ. Ζοῦσε σὲ σπηλιές. Δὲν βάδιζε ὅπως σήμερα, δὲν καταλάβαινε, δὲν μιλοῦσε. Εἶχε ὀξεῖα ὄσφρησι, ἀκοὴ καὶ ἀντίληψι. Ἡ μόνη ἀνάγκη ποὺ εἶχε ἦτο τῆς τροφῆς. Τὴν εὕρισκε σὲ χόρτα, ἄγριους καρποὺς, σὲ ψάρια καὶ σὲ ἄγρια ζῶα. Τὴ φωτιὰ δὲν τὴν γνώριζε καὶ τὰ ἔτρωγε ὠμά. Στὰ 500.000 χρόνια φάνηκαν 4 περίοδες πάγων. Κάθε περίοδος πάγων ἐρχόταν κάθε 100.000 χρόνια. Παράλληλα πρὸς τὶς 4 περίοδες τῶν πάγων γινόταν σωματικὲς καὶ ἀνατομικὲς μεταβολές του. Τὰ κέντρα τοῦ ἐγκεφάλου του μετακινήθηκαν ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ του πρὸς τὸ μέτωπό του. Ἀπέκτησε κάποια μικρὴ νοημοσύνη στὸ 50.000 π.Χ.

Στὴν παλαιολιθικὴ ἐποχὴ μέχρι τὸ 8.000 π. Χ. χρησιμοποιοῦσε τὸ λίθο γιὰ νὰ κατασκευάζῃ τὰ ὑποτυπώδη ὅπλα, ἐργαλεῖα καὶ ἀντικείμενα ποὺ χρειαζόταν στὴν ζωή του. Στὴ νεολιθικὴ ἐποχὴ ἀπὸ τὸ 8.000 π. Χ. ἕως τὸ 3.000 π. Χ. δὲ ζῇ πιὰ ὅλο σὲ σπηλιές. Φτιάχνει καλύβες ἢ κυκλικὰ σπιτάκια γιὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὶς κακὲς καιρικὲς ἐπιδράσεις. Ἀναγνωρίζει τὴ φωτιὰ στὴν αὐτόματη ἀνάφλεξι τῆς γῆς, στὰ ἡφαίστεια, στὴν τριβὴ τῶν ξηρῶν ξύλων, στὸν πυρόλιθο. Βρίσκει τὰ μέταλλα. Χρησιμοποιεῖ τὴ φωτιὰ νὰ ψήνῃ τὸ ζυμωμένο χῶμα καὶ νὰ φτιάχνῃ ἀγγεῖα καὶ σκεύη. Μὲ τὴ φωτιὰ λυώνει τὰ μέταλλα. Τὰ χύνει σὲ καλούπια γιὰ ὅπλα, ἐργαλεῖα, σκεύη καὶ εἴδη στολισμοῦ. Καλλιεργεῖ τὴ γῆ. Βρίσκει τὸ γυαλὶ καὶ φτιάνει ἀπὸ αὐτὸ εἴδη καλλιτεχνίας καὶ κομψοτεχνήματα. Ἐπινοεῖ τὰ μέτρα καὶ σταθμά. Ἔτσι μὲ τὶς ἐφευρέσεις αὐτὲς κατεβαίνει ἀπὸ τὸ 3.000 π. Χ. στὶς ἐποχὲς τοῦ Κρητικοῦ, τοῦ Μυκηναϊκοῦ καὶ τοῦ Δωρικοῦ πολιτισμοῦ. Σχηματίζει οἰκογένεια καὶ ὀργανώνεται σὲ κοινωνία. Κάνει συναλλαγές, ἀνταλλάσσει τὰ εἴδη ποὺ τοῦ χρειάζονται πρᾶγμα μὲ πρᾶγμα. Ὅλο αὐτὸ τὸ θησαυρὸ τῶν εἰδῶν τῶν περασμένων σταδίων τοῦ πολιτισμοῦ του τὸ βλέπουμε στὰ Ἑλληνικὰ μουσεῖα. Ἐπίσης στὶς συναλλαγές του ἀρχίζει νὰ χρησιμοποιῇ τὰ μέταλλα. Ἔτσι παίρνει τὴν πρώτη του μορφὴ τὸ ἐμπόριο. Στὴ συναλλαγή του ὅμως πρᾶγμα μὲ πρᾶγμα, οἱ δυσκολίες εἶναι πολὺ

ὑποχωρήσωμεν σήμερον. Διερωτῶμαι, ἐὰν ἐκεῖνοι οἵτινες, ὠθούμενοι ἀπὸ τὴν φυσικὴν τάσιν νὰ τελειώσουν τὸ ταχύτερον, καὶ οἵτινες, ἀθελήτως ἄλλωστε, τείνουν νὰ θέσουν εἰς δευτέραν μοῖραν τὰς μεθόδους ἃς ἐχρησιμοποιήσαμεν μέχρι τοῦδε, διαισθάνωνται καλῶς τὸ τίμημα μιᾶς τοιαύτης στάσεως. Ὅπως καὶ νὰ εἶναι τὸ ἔργον μας δὲν θὰ τελειώσῃ ἐδῶ. Εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὄχι, θὰ χρειασθῇ ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἀκόμη νὰ παραμείνωμεν ἐν ἐπιφυλακῇ διὰ νὰ διαφυλάξωμεν τὴν μεγάλην κληρονομίαν ἣν ἡ ἱστορία μᾶς ἐνεπιστεύθη. Μὲ μετριοφροσύνην δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλο τί εἰ μὴ νὰ ζητήσωμεν εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν νὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν νὰ συνεχίσωμεν.

Διότι, σήμερον περισσότερον ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε, εἶναι ἀληθὴς ἡ φράσις τοῦ Κλεμανσώ :

«Ἡ ζωὴ εἶναι ἐμμονή». *Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ*

μεγάλες. Βλέπει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ παραμερίση τὴ δυσχέρεια αὐτή. Πρῶτοι οἱ κάτοικοι τῆς Λυδίας περὶ τὸ 700 π. Χ. ἐπινοοῦν τὸ νόμισμα. Ὁ βασιλεὺς τῆς Λυδίας Κροῖσος κόπτει στὶς Σάρδεις τὸ 561 π. Χ. χρυσᾶ νομίσματα μὲ κρᾶμα ἀργύρου, ποὺ λέγονται ἤλεκτρο, διότι ἔχουν τὸ χρῶμα τοῦ κεχριμπαριοῦ. Στὴ μητροπολιτικὴ Ἑλλάδα εἰσάγουν τὸ νόμισμα πρῶτοι οἱ Αἰγινῆτες ἔμποροι, στὰ τέλη τοῦ 6ου αἰῶνα. Τὸ χρησιμοποιοῦν γιὰ κοινὸ μέτρο στὴν ἀξία τῶν εἰδῶν ποὺ ἀνταλλάσσουν. Ἐφαρμόζουν γιὰ νομισματικὸ κανόνα τὴν κλίμακα τῶν χρυσῶν νομισμάτων. Ἡ κλίμακα αὐτὴ βοηθεῖται στὶς μικρότερες ἀξίες ἀπὸ νομίσματα κομμένα ἀπὸ ἀσήμι καὶ χαλκό.

Στὴν ἀρχαϊκή, στὴν Ἑλληνικὴ καὶ στὴν Ἑλληνιστικὴ ἐποχὴ (800—145 π.Χ.) οἱ μεγάλες πόλεις ὀργανώνονται σὲ κοινὰ (ὁμοσπονδιακὲς κυβερνήσεις). Τέτοια κοινὰ ἔχουν οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἱ Βοιωτοί, οἱ Θεσσαλοί, οἱ Αἰτωλοί, οἱ Μακεδόνες. Κάθε κοινὸ κόπτει μεταλλικὰ νομίσματα γιὰ τὶς συναλλαγὲς τῶν κατοίκων ποὺ ζοῦν στὰ ὅρια τῆς πολιτείας του. Τὰ κοινὰ κάνουν μεταξύ τους νομισματικὲς συμβάσεις. Τὰ νομίσματα τῆς ξένης πολιτείας ποὺ μπαίνουν σὲ ἄλλη πολιτεία χρησιμεύουν γιὰ νὰ πληρώνεται ἡ ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων, ποὺ ἀγοράσθηκαν ἀπὸ τὴν ξένη πολιτεία. Ἔτσι γεννιέται ἡ πρώτη μορφὴ τοῦ συναλλάγματος, τοῦ ξένου νομίσματος. Ἡ ἔννοια αὐτὴ ἐξαπλώνεται καὶ σὲ ἄλλα ξένα μεταξύ τους ἔθνη. Οἱ Θεσσαλοὶ συναλλάσσονται μὲ τοὺς Πέρσας. Τοὺς δίνουν σιτάρι καὶ πέρνουν μέταλλα καὶ πολύτιμους λίθους. Οἱ Ἑλληνικὲς πόλεις τῆς Ἰταλίας μὲ τοὺς Ἕλληνας τῆς μητροπολιτικῆς Ἑλλάδος χρησιμοποιοῦν τὰ νομίσματά τους μεταξύ τους γιὰ συνάλλαγμα στὸ ἐμπόριό τους. Μὲ τὴ συνέχειά του τὸ μεταλλικὸ νόμισμα χρησιμοποιεῖται γιὰ κοινὸ μέτρο τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων, στὴ Ρωμαϊκὴ ἐποχὴ (145 π. Χ.—476 μ. Χ.) καὶ στὴ Βυζαντινὴ ἐποχὴ (325 μ. Χ.—1453 μ. Χ.), στὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας (1453—1828) καὶ σὲ ὅλο τὸ μεσαίωνα, ἀπὸ ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη καὶ τὰ κράτη τῶν ἄλλων Ἠπείρων.

Τὸν 14ον αἰῶνα οἱ Λομβαρδοὶ ἀργυραμοιβοὶ τῆς Βορείου Ἰταλίας (κάτοικοι τῆς Βενετίας, Γενούης, Φλωρεντίας) ἐπινοοῦν τὸν τύπον τῆς τραπέζης καὶ ἐφευρίσκουν τὴν λογιστική.

Ὁ Σκῶτος William Paterson τὸ 1694 ἱδρύει τὴν τράπεζα τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία τὸ 1734 ἔγινε κρατική.

Ἀπὸ τότε ἀρχίζουν ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη στὴν Εὐρώπη καὶ στὶς ἄλλες Ἠπείρους, νὰ ἱδρύουν κρατικὲς τράπεζες καὶ παραχωροῦν σὲ αὐτὲς τὸ προνόμιο τῆς κοπῆς τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος.

Παράλληλα πρὸς τὶς κρατικὲς τράπεζες, ἱδρύονται ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἐμπορικὲς τράπεζες, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιοτεχνίας. Ἡ πίστις ὅμως, δηλαδὴ ἡ ἐμπιστοσύνη ὅτι τὸ κράτος ἢ ἰδιῶται μεταξύ τους θὰ μπορέσουν ἐλεύθερα νὰ ἐξοφλήσουν τὶς ὑποχρεώσεις τους, δὲν ἔχει ἀκόμη ὡριμάσει. Γι' αὐτὸ χρησιμοποιεῖται μόνο τὸ μεταλλικὸ νόμισμα. Τὸ τραπεζογραμμάτιο δὲν τὸ πιστεύουν ἀκόμη.

Στοὺς Ναπολεοντείους πολέμους (1789—1815) ἡ τράπεζα τῆς Γαλλίας ἐκδίδει τὰ πρῶτα τραπεζογραμμάτια, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἔχουν γιὰ βάσι τους τὸ χρυσό, χάνουν πολὺ γρήγορα τὴ συναλλακτική τους ἀξία καὶ τὴν ἀγοραστική τους ἱκανότητα.

Στὴν Ἀγγλία τὸ 1844 ψηφίζεται νόμος περὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς τραπέζης τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία ἐκδίδει τραπεζογραμμάτια, τὰ ὁποῖα ἔχουν γιὰ βάσι τους ἐντελῶς τὸ χρυσό. Ὁ λαὸς τὰ δέχεται στὶς συναλλαγές του μὲ μεγάλη ἐμπιστοσύνη. Ἀπὸ τότε ἡ τραπεζικὴ πίστις στερεώνεται καλλίτερα. Οἱ τράπεζες μεταβάλλονται σὲ ἱδρύματα μὲ τεράστια οἰκονομικὴ δύναμι. Τὰ κράτη παύουν πλέον νὰ κόβουν τὸ νόμισμα τῆς πολιτείας των.

Παραχωροῦν ὁριστικὰ τὸ προνόμιο γιὰ τὴν κοπή, ἔκδοσι καὶ κυκλοφορία τοῦ νομίσματος τῆς πολιτείας στὴν κρατικὴ τράπεζα, ἡ ὁποία λέγεται ἐκδοτική. Τὸ

χρυσὸ μεταλλικὸ νόμισμα ποὺ κυκλοφοροῦσε ὥστότε καὶ δυσκόλευε μὲ τὸ βάρος του τὶς συναλλαγὲς μπῆκε στὰ ταμεῖα τῆς ἐκδοτικῆς τραπέζης. Χρησιμεύει πλέον νὰ καλύπτῃ τὴν ἐσωτερικὴ ἀξία τοῦ χαρτίνου νομίσματος. Τὸ κράτος μὲ νόμο κατασφαλίζει τὸ χάρτινο νόμισμα, τὸ ὁποῖο ἔχει γιὰ βάσι του τὸ χρυσό. Οἱ πολῖτες τὸ πιστεύουν καὶ τὸ δέχονται, διότι τοὺς διευκολύνει. Μποροῦν μὲ αὐτὸ νὰ κάνουν μεγάλες πληρωμές. Δὲν τοὺς κουράζει τὸ βάρος του. Δὲν ἔχουν τὸ φόβο τῆς μεταφορᾶς του, ὅπως τὸν εἶχαν στὸ μεταλλικὸ νόμισμα. Γιὰ μεγαλύτερη εὐκολία στὶς πληρωμές, ποὺ γίνονται ἀπὸ πόλι σὲ πόλι ἢ ἀπὸ κράτος σὲ κράτος, βρίσκεται ὁ πιστωτικὸς τίτλος. Βρίσκεται ἡ ἐπιταγή, ἡ συναλλαγματική, ἡ ἐντολή, ἡ ἀναγνώρισι, τὸ πιστωτικὸ ἔγγραφο. Αὐτὰ εἶναι τὰ παραστατικὰ χρηματικὰ ἔγγραφα ἢ δικαιόγραφα, ποὺ ἀντικαθιστοῦν τὰ τραπεζογραμμάτια στὴν κυκλοφορία τους. Ὅταν πρόκειται γιὰ νόμισμα ξένης πολιτείας αὐτὰ λέγονται ἐξωτερικὸ συνάλλαγμα. Τὰ μεταλλικὰ νομίσματα ἀπὸ ἀσήμι, νίκελο ἢ χαλκὸ εἶναι ἐντελῶς βοηθητικὰ στὴν κυκλοφορία τῶν τραπεζογραμματίων. Ἔξω ἀπὸ τὴν χώρα τῆς νομίμου κυκλοφορίας των δὲν ἔχουν καμμία συναλλακτικὴ ἀξία.

Κάθε χώρα στὸν κόσμο εἴτε πλούσια, εἴτε φτωχή, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ μόνο μὲ τὰ προϊόντα ποὺ παράγει. Ἐὰν τὰ προϊόντα της εἶναι περισσότερα ἀπὸ ὅσα χρειάζεται γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων της, εἶναι ἀναγκασμένη τὰ πλεονάσματα νὰ τὰ ἐξαγάγῃ σὲ ἄλλες χῶρες γιὰ νὰ μὴ καταστραφῇ ἡ παραγωγή της.

Ἐὰν ἔχῃ λιγώτερα ἀπὸ ὅ,τι τῆς χρειάζονται, τότε αὐτὰ ποὺ τῆς λείπουν πρέπει νὰ τὰ εἰσαγάγῃ ἀπὸ ἄλλες χῶρες, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων της. Ἔτσι σχηματίζεται ἡ ἔννοια τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου. Τὰ διάφορα κράτη κάνουν συμφωνίες μεταξύ τους γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ τοποθετήσουν τὰ πλεονάσματα τῶν προϊόντων των. Τὸ ἕνα ἀνοίγει ἕνα λογαριασμὸν μὲ τὸ ἄλλο γιὰ ὅσα πῆρε καὶ γιὰ ὅσα ἔδωσε. Ὁ λογαριασμὸς λέγεται ἰσοζύγιο ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ἢ ἰσοζύγιο λογαριασμῶν ἐξωτερικοῦ. Τὰ ποσὰ τοῦ συναλλάγματος, τοῦ ξένου νομίσματος ποὺ χρωστάει τὸ ἕνα στὰ ἄλλα διακανονίζονται μὲ τὸ κλῆριγκ (Clearing). Δηλαδὴ μὲ τὸ συμψηφισμό, μὲ τὴν ἐξίσωσι τῶν ἀπαιτήσεων ποὺ ἔχει τὸ καθ' ἕνα ἀπέναντι τοῦ ἄλλου. Οἱ ὑποχρεώσεις του ἐξοφλοῦνται ἐνίοτε καὶ μὲ ἐλεύθερο συνάλλαγμα. Δηλαδὴ μὲ ἕνα νόμισμα, τὸ ὁποῖο ἀναγνωρίζουν ὅλα τὰ κράτη ὅτι ἔχει κῦρος, ἐμπιστοσύνη, διότι στηρίζεται στὸν πολὺ χρυσὸ ἢ στὰ μεγάλα πιστωτικὰ ὑπόλοιπα συναλλάγματος, τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ παίρνῃ ἀπὸ τὶς μεγάλες ἐξαγωγὲς τῶν ἐμπορευμάτων του. Τέτοια νομίσματα σήμερα εἶναι ἡ χρυσῆ κι' ἡ χάρτινη λίρα Ἀγγλίας καὶ τὸ δολλάριο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς.

Ὅσο περισσότερο χρυσὸ ἢ ξένο συνάλλαγμα ἔχει ἢ δικαιοῦται νὰ παράγῃ ἕνα κράτος, τόσο τὸ νόμισμά του εἶναι καλὸ καὶ σταθερὸ καὶ οἱ κλάδοι τῆς παραγωγῆς του λειτουργοῦν μὲ ρυθμό. Ὅσο λιγώτερο ξένο συνάλλαγμα ἔχει ἢ ἔχει νὰ παίρνῃ, τόσο οἱ κλάδοι τῆς παραγωγῆς του σκοντάφτουν καὶ οἱ πληθυσμοί του βασανίζονται ἀπὸ τὶς οἰκονομικὲς κρίσεις. Οἰκονομικὴ κρίσις σημαίνει κλονισμός, σταμάτημα τῆς ζωῆς τῆς οἰκονομίας σὲ μία χώρα, οἰκονομικὴ ἀρρώστεια, ἐκτροχιασμὸ τῆς ἁρμονικῆς λειτουργίας τῶν κλάδων τῆς οἰκονομίας του. Στὶς οἰκονομικὲς κρίσεις παρατηροῦνται τὰ κάτωθι δυσάρεστα φαινόμενα: Μείωσις παραγωγῆς, μείωσις ἐξαγωγῶν, μείωσις εἰσαγωγῶν, μείωσις ἐσόδων δημοσίου προϋπολογισμοῦ, ἀναστολὴ ἐκτελέσεως μεγάλων δημοσίων ἔργων, ἀνεργία, ὕψωσις τιμαρίθμου, αὔξησις μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ὕψωσις τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων, αὔξησις τῆς χαρτίνης χρηματικῆς κυκλοφορίας, μείωσις τῶν ἀποθεμάτων χρυσοῦ καὶ ξένου συναλλάγματος, μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῶν καταναλωτῶν, μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, μείωσις τῆς διεθνοῦς ἐμπιστοσύνης του. Μείωσις τῶν καταθέσεων τῶν τραπεζῶν, κλονισμὸς τῶν τραπεζῶν, τῶν βιομηχανιῶν καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, μείωσις ζητήσεως χρηματογράφων, μείωσις

τῆς τιμῆς αὐτῶν, χρηματιστηριακὸς πανικός. Τὸ κεφάλαιο τρέχει νὰ ἐπενδυθῇ σὲ χρυσὸ καὶ σὲ ξένο συνάλλαγμα καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ἄρρωστη χώρα. Ἢ νὰ καλυφθῇ σὲ ἀκίνητα ἢ ἐμπορεύματα. Πολυάριθμες οἱ πτωχεύσεις, διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλη. Μία ἀπελπιστικὴ κραυγὴ ὑψώνεται ἀπὸ τὸ λαό : «αὐξήσατε τὴν παραγωγή, αὐξήσατε τὶς ἐξαγωγές, καλέσατε εἰς βοήθειαν τὶς εὔρωστες οἰκονομίες τῶν ἰσχυρῶν κρατῶν».

Τὸ ἐλεύθερο συνάλλαγμα ποὺ συγκεντρώνει ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία σὲ σοβαρὸ διεθνὲς νόμισμα, σὲ λίρες καὶ σὲ δολλάρια προέρχεται :

1) Ἀπὸ τὸ ἐξαγωγικὸ ἐμπόριό μας.

2) Ἀπὸ ἐμβάσματα τῶν Ἑλλήνων, ποὺ μετηνάστευσαν στὴν Ἀμερική, στὴν Ἀγγλία ἢ σὲ ἄλλες χῶρες.

3) Ἀπὸ τὴν ἐμπορική μας ναυτιλία (ναῦλοι, ναυτιλιακὰ ἐμβάσματα).

4) Ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸ τουρισμό μας (τὰ ταξίδια τῶν ξένων εἰς τὴν χώρα μας.

5) Ἀπὸ ξένα δημόσια χρεώγραφα ἢ ξένων ἑταιριῶν, τὰ ὁποῖα κατέχουν οἱ Ἕλληνες κομισταὶ· μετοχές, ὁμολογίες, τοκομερίδια, μερισματαποδείξεις, πολεμικὲς συντάξεις).

6) Ἀπὸ πολεμικὲς ἐπανορθώσεις ἢ ἀποζημιώσεις τέως ἐχθρικῶν κρατῶν.

7) Ἀπὸ καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα ξένων ἑταιριῶν ἢ ξένων ὑπηκόων, δυνάμει τοῦ νόμου 2687/1953.

8) Ἀπὸ ἐξωτερικὰ δάνεια συναπτόμενα ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας γιὰ δημοσιονομικὲς ἀνάγκες ἢ μεγάλα δημόσια ἔργα.

9) Ἀπὸ οἰκονομικὲς βοήθειες παρεχόμενες ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, δυνάμει τοῦ σχεδίου Marshal, γιὰ τὴν ἀνασυγκρότησι τῶν κλάδων τῆς παραγωγῆς.

Ὅλο τὸ συνάλλαγμα στὴν Ἑλλάδα τὸ μαζεύουν οἱ Ἑλληνικὲς τράπεζες καὶ τὸ ἐκχωροῦν στὴν τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία κατόπιν νόμου τὸ διαχειρίζεται προνομιακῶς. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν φροντίδα γιὰ τὶς ἐμπορικὲς εἰσαγωγὲς καὶ ἐξαγωγές, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ τὸ συνάλλαγμα τῆς χώρας, μὲ σύμφωνη γνώμη τῆς νομισματικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν, Συντονισμοῦ, Ἐμπορίου καὶ ἀπὸ τοὺς διοικητὰς τῶν τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς.

Μετὰ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο δημιουργήθηκαν στὸν κόσμο, κατόπιν διεθνῶν συνθηκῶν τρεῖς μεγάλες ἐμπορικὲς καὶ συναλλαγματικὲς περιοχές, γιὰ τὴν ἀνασυγκρότησι τῆς καταστραφείσης οἰκονομίας τῶν διαφόρων κρατῶν. Ἡ περιοχὴ τοῦ δολλαρίου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται αἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, ἡ νότια Ἀμερική, ἡ δυτικὴ Εὐρώπη, ἡ ἐγγὺς Ἀνατολή, αἱ Φιλιππῖναι νῆσοι καὶ ἡ Ἰαπωνία. Ἡ περιοχὴ τῆς λίρας στερλίνας, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται ἡ Ἀγγλία, ἡ Αὐστραλία, ἡ Νέα Ζηλανδία, αἱ Ἰνδίαι, τὸ Πακιστὰν καὶ πολλὰ κράτη τῆς Ἀφρικῆς. Καὶ ἡ περιοχὴ τοῦ ρουβλίου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται ἡ Ρωσία, τὰ Κράτη τῆς Α. καὶ Ν.Α. Εὐρώπης, ἡ Κίνα καὶ ἡ Μογγολία. Αἱ ἐμπορικὲς καὶ συναλλαγματικὲς συμβάσεις μὲ τὰς ὁποίας συνδέονται τὰ κράτη τῆς περιοχῆς τοῦ δολλαρίου καὶ τῆς λίρας στερλίνας συντελοῦν εἰς τὴν καλλιτέραν τοποθέτησιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου των.

Ἀνάπτυξις ἐμπορίου σημαίνει αὔξησις παραγωγῆς, αὔξησις ἐξαγωγῶν καὶ μεγαλυτέρα διευκόλυνσις ἐξοφλήσεως τῶν συναλλαγματικῶν ὑποχρεώσεων.

Εἰς τὰς χώρας τῆς περιοχῆς τοῦ ρουβλίου δὲν ὑπάρχουν ἀξιόλογες ἐμπορικὲς καὶ συναλλαγματικὲς συμβάσεις μεταξύ τους, οὔτε μὲ τὶς χῶρες τῆς περιοχῆς τοῦ δολλαρίου καὶ τῆς λίρας στερλίνας. Τὰ νομίσματά τους δὲν ἔχουν κανονικὴ σταθερότητα, διότι δὲν ἔχουν μεγάλα καλύμματα σὲ χρυσὸ καὶ σὲ ἐξωτερικὸ συνάλλαγμα.

Ἡ παραγωγὴ καὶ τὸ ἐμπόριο εἶναι ἀποκλειστικὸ μονοπώλιο τοῦ κράτους. Οἱ ἐξαγωγές τους εἶναι περιωρισμένες. Ἡ οἰκονομία κατευθύνεται ἀπὸ τὸ κράτος. Ἐλεύθερο συνάλλαγμα σὲ δολλάρια καὶ λίρες δὲν διατίθεται ἀπὸ τὸ κράτος γιὰ ἐλεύθερες εἰσαγωγὲς ἐμπορευμάτων. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο παρατηρεῖται μικρὴ ἢ σπάνια προσφορὰ εἰδῶν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου στὶς ἐμπορικὲς ἀγορές τους.

Μέχρις ἐδῶ ἐπραγματεύθημεν τὴν θετικὴν ὄψιν τοῦ συναλλάγματος. Δηλαδὴ τὴν ἀρχική του ἔννοια, πῶς πρωτοπῆρε τὴν μορφήν του, πῶς ἐξελίχθηκε κι' ἔφθασε στὸ σημερινὸ τύπο του, πῶς κανονικὰ εἰσέρχεται στὴ χώρα, σὲ τί χρησιμεύει καὶ πῶς διατίθεται. Σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν χώραν ξένου συναλλάγματος εἶναι ἐλευθέρα. Δὲν ὑφίσταται λογοκρισίαν, οὔτε τελωνειακὴν ἐπιβάρυνσιν, οὔτε τελωνειακὸν ἢ ἀστυνομικὸν ἔλεγχον, εἰμὴ μόνον σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις ξένων τουριστῶν ἢ ἄλλων ξένων ὑπηκόων, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ ξαναβγοῦν σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὴν χώρα μας.

Τώρα θὰ ἀναπτύξωμεν μιὰ κακὴ πλευρὰ τοῦ θέματος. Θὰ ἀναπτύξωμε τοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ βγῇ παράνομα ἀπὸ τὴ χώρα μας. Ἡ παραποίησι, ἡ παραχάραξι, ἡ κιβδηλία καὶ ἡ λαθραία ἐξαγωγή του εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τότε ποὺ βρέθηκε τὸ νόμισμα. Τὸ λαθρεμπόριο τοῦ συναλλάγματος ἦτο γνωστὸ σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνας τοῦ νομίσματος καὶ σὲ ὅλα τὰ κράτη.

Στὴν διεθνῆ χρηματιστηριακὴ ἀγορὰ τῆς Νέας Ὑόρκης, Λονδίνου καὶ Ζυρίχης (Ἑλβετίας) κόβεται μιὰ τιμή του ἀνάλογα μὲ τὸν οἰκονομικὸ νόμο τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεώς του. Τὸ βγάζουν κρυφὰ ἀπὸ τὶς χῶρες ποὺ εἶναι φτηνότερο καὶ πᾶνε νὰ τὸ πωλήσουν σὲ χῶρες ποὺ εἶναι ἀκριβώτερο, γιὰ νὰ κερδίσουν τὴν διαφορὰ τιμῆς. Τὸ βγάζουν κρυφὰ γιὰ νὰ εἰσάγουν ἐμπορεύματα, διότι τὸ κράτος δὲν τοὺς ἔδωσε τὸ ἀνάλογον ποσόν. Τὸ ἐξάγουν κρυφὰ γιὰ νὰ ἔχουν διαθέσιμα χρήματα σὲ ξένες τράπεζες γιὰ περιπτώσεις κινδύνου, διωγμῶν, πολιτικῶν κρίσεων, οἰκονομικῶν κρίσεων, πολέμου. Ἐξάγεται λαθραία ὡς χρυσός, ὡς ξένο τραπεζογραμμάτιο, ὡς ξένη ἐπιταγή, ὡς ξένη συναλλαγματική, ὡς ἐπιστολὴ συναλλαγματικῆς ἀναγνωρίσεως, ὡς ξένη μετοχὴ ἢ ὁμολογία.

Ἐξάγεται λαθραία διὰ τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ταξιδεύουν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διὰ τοῦ πλοίου, διὰ τοῦ ἀεροπλάνου, διὰ τοῦ αὐτοκινήτου, διὰ τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἐξάγεται λαθραία καὶ διὰ τοῦ συσκευασμένου ἐμπορεύματος, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν χώραν καὶ νὰ πωληθῇ εἰς ξένην ἀγορὰν καταναλώσεως.

Μετὰ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο ὁ ἔλεγχος ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ὑφίσταται εἰς ὅλας τὰς χώρας, εἴτε ἔλαβον μέρος εἰς τὸν πόλεμον εἴτε ὄχι, ἕνεκα κλονισμοῦ ἢ καταστροφῆς τῆς οἰκονομίας των.

Ἡ διαρροὴ ἢ ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ συναλλάγματος βλάπτει πολὺ μία χώρα. Μειώνει τὸ συναλλαγματικό της ἀπόθεμα, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει γιὰ κάλυμμα τῆς χαρτίνης χρηματικῆς κυκλοφορίας της. Μειώνεται τὸ συναλλαγματικὸ ἀπόθεμα τὸ ὁποῖον χρησιμεύει γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων εἰς τὴν χώραν ἀπὸ ἄλλες χῶρες, γιὰ τὴν ἱκανοποίησι τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων της. Ἡ μείωσις τῶν ἀποθεμάτων τοῦ ξένου συναλλάγματος διὰ τῆς λαθραίας ἐξαγωγῆς εἶναι ἐγκληματική. Δημιουργεῖ οἰκονομικὸ κλονισμό, προξενεῖ οἰκονομικὲς κρίσεις εἰς τὴν χώραν, αἱ ὁποῖαι, καθὼς ἔχομεν ἀναπτύξει, εἶναι συμφορὰ εἰς τὸν πληθυσμόν της.

Ι. ΝΟΥΣΙΑΣ

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

6. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τύπου τέντιτ-ἄρς.

***

6. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τύπου τέντιτ-ἄρς.

Εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ-ἄρς αἱ πλεῖσται θηλοειδεῖς γραμμαὶ εἰσέρχονται ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ κατευθύνονται ἢ τείνουν νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὴν ἄλλην πλευρὰν ὡς καὶ εἰς τὸν τύπον τοῦ ἁπλοῦ ἄρς. Ἀλλ' ἡ εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἀποτυπώματος

Σχέδιον 72

Σχέδιον 72α

Σχέδιον 72β

τοῦ τέντιτ-ἄρς ὑπάρχουσα γραμμὴ ἢ γραμμαὶ δὲν ἐξέρχονται, δηλαδὴ δὲν καταλήγουν ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς.

Σχέδιον 72γ

Σχέδιον 72δ

Σχέδιον 72ε

Ὑπάρχουν τριῶν μορφῶν τύποι ἀποτυπωμάτων τέντιτ-ἄρς ἤτοι:

α) Ἀποτυπώματα τῶν ὁποίων αἱ ἐπὶ τοῦ κέντρου θηλοειδεῖς γραμμαὶ σχηματίζουν μίαν ὡρισμένην γωνίαν, οἷον 90^0 ἢ μικροτέραν.

β) Ἀποτυπώματα τῶν ὁποίων ἡ γραμμὴ ἢ αἱ γραμμαὶ περὶ τὸ κέντρον βαίνουν δίκην σφηνὸς πρὸς τὰ ἄνω. (Σφὴν ἀποκαλεῖται τὸ ἄκρον τερματιζούσης θηλοειδοῦς γραμμῆς οἱουδήποτε μεγέθους καὶ ἂν εἶναι αὕτη καὶ ἥτις γραμμὴ κατευθύνεται πρὸς τ' ἄνω, δηλαδὴ πρὸς τὸ δεύτερον σύστημα τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ ὑπὸ γωνίαν τουλάχιστον 45⁰ ἕως 90⁰ ἐν σχέσει μὲ τὰς γραμμὰς τοῦ πρώτου συστήματος, δηλαδὴ τῶν ὁριζοντίων θηλοειδῶν γραμμῶν τοῦ αὐτοῦ φυσικὰ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος).

γ) Ἀποτυπώματα προσομοιάζοντα πρὸς τὸν τύπον τῶν λούπς, ἔχοντα ὅμως

Σχέδιον 72ζ

Σχέδιον 72η

Σχέδιον 72θ

δύο μόνον ἐκ τῶν βασικῶν σημείων τῶν λούπς, ἀλλ' ἐλλείπει τὸ τρίτον, διὸ καὶ κατατάσσονται εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ-ἄρς.

Αἱ εἰκόνες τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων 72 ἕως καὶ 72λ δεικνύουν τύπους τέντιτ-ἄρς. Τὰ ἀποτυπώματα τῶν εἰκόνων 72 ἕως καὶ 72γ περὶ τὸ κέντρον φέρουν θηλοειδεῖς γραμμὰς σχηματιζούσας γωνίαν τινά. Τ' ἀποτυπώματα 72δ καὶ 72θ, ἡ περὶ τὸ κέντρον γραμμὴ κατευθύνεται πρὸς τ' ἄνω ὑπὸ μορφὴν σφηνός. Τ' ἀποτυπώματα τῶν εἰκόνων 72ι ἕως καὶ 72λ προσομοιάζουν πρὸς τὸν τύπον τῶν λούπς, ἀλλ'

Σχέδιον 72ι

Σχεδιον 72κ

Σχέδιον 72λ

ἐλλείπει ἓν ἐκ τῶν τριῶν βασικῶν σημείων τῶν λούπς, διὸ καὶ χαρακτηρίζονται ὡς τέντιτ-ἄρς. Ὁ τύπος τοῦ τέντιτ-ἄρς καὶ ὁ τύπος ὡρισμένων λούπς πολλάκις συγχέονται καὶ προκαλοῦν οὕτω δυσκολίας εἰς τοὺς δακτυλοσκόπους διὰ τὴν κατάταξίν των καὶ τὴν ταξινόμησίν των. Ἀλλ' ὁ ἀναγνώστης καλὸν εἶναι νὰ ἐνθυμῆται ὅτι ἡ ἁπλῆ σύγκλισις δύο θηλοειδῶν γραμμῶν δὲν θεωρεῖται ὡς καμπύλη (κολποειδὴς) γραμμή, ἄνευ τῆς ὁποίας φυσικὰ δὲν νοεῖται καὶ τύπος λούπς. Ἀλλ' οὐχὶ σπανίως παρουσιάζονται καὶ σχήματα δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ὁποίων ἡ ἐκ πρώτης

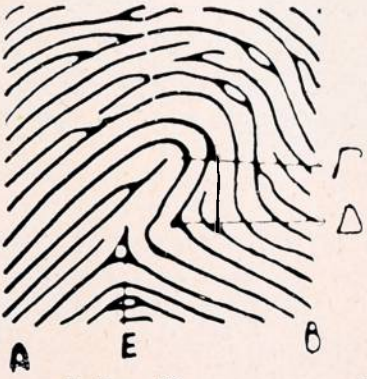
ὄψεως ἐξέτασις δύναται νὰ τὰ κατατάξῃ εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ-ἄρς, λεπτομερεστέρα ὅμως ἐξέτασις ἀποδεικνύει ὅτι ταῦτα δέον νὰ καταταχθοῦν εἰς τὸν τύπον τῶν λούπς, διότι ὑπάρχει κολποειδὴς γραμμὴ κάθετος ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ τύπου τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος, τελείως ἐλευθέρα καὶ διερχομένη ἔμπροσθεν τοῦ «δέλτα».

Τὸ σχέδιον 72 δεικνύει τύπον τέντιτ-ἄρς. Ἡ σημειουμένη διὰ τῶν γραμμάτων Α-Α γραμμὴ ἄρχεται ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ σχεδίου καὶ περατοῦται ἐπὶ τῆς ἄλλης καὶ σχηματίζει ὅμως ὀξεῖαν καμπύλην ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ἀποτυπώματος. Ἡ γραμμὴ Γ ἑνοῦται μετὰ τῆς γραμμῆς Α-Α εἰς τὸ σημεῖον Β καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς διαχωριζομένη γραμμή. Αἱ γραμμαὶ Δ-Δ δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς γραμμαὶ τύπου τέντιτ-ἄρς, ἂν ὅμως ὅλαι αἱ ἄλλαι γραμμαὶ αἱ ὑπάρχουσαι νῦν ἐν τῷ σχεδίῳ ἐλλείπουν.

Εἰς τὸ σχέδιον 73 ἡ γραμμὴ Α-Β ἄρχεται ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς σχηματίζει καμπύλην εἰς τὸ κέντρον τοῦ σχεδίου καὶ περατοῦται ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τῆς εἰσόδου αὐτῆς. Ὁ ἀναγνώστης δέον νὰ μελετήσῃ μετὰ προσοχῆς τὸ σχεδίασμα αὐτὸ καὶ νὰ ἀναμνησθῇ τὸν κανόνα τῆς κολποειδοῦς γραμμῆς, δηλαδὴ ὅτι κολποειδὴς ἀποκαλεῖται «ἡ θηλοειδὴς γραμμὴ ἡ εἰσερχομένη ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς εἰς τὸν χῶρον τοῦ τύπου τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος καὶ ἡ σχηματίζουσα καμπύλην τοιαύτην, ὥστε νὰ τῆς ἐπιτρέπῃ νὰ ἐξέλθῃ ἔναντι τοῦ σημείου τῆς ἀφετηρίας ἢ νὰ τείνῃ νὰ καταλήξῃ εἰς αὐτὸ ἢ πέραν αὐτοῦ». Διὸ τὸ σχέδιον τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος

Σχέδιον 73

Σχέδιον 73α

Σχέδιον 74

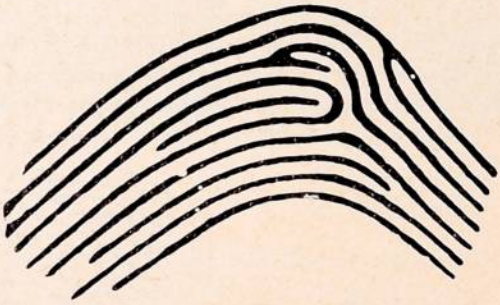
73 κατατάσσεται εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ-ἄρς ἡ δὲ γραμμὴ ἡ σημειουμένη διὰ τοῦ γράμματος Γ χαρακτηρίζεται ὡς γραμμὴ τύπου «σφηνός», δηλαδὴ κατευθυνομένη πρὸς τ' ἄνω ὅπου καὶ τερματίζει.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦ γράμματος Ε σχηματίζεται γωνία. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦ γράμματος «Δ» δὲν δύναται νὰ τοποθετηθῇ τὸ «δέλτα», διότι ἡ ἀριστερὰ τοῦ «Δ» γραμμὴ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὡς προσδιοριστικὴ τοῦ χώρου τοῦ τύπου γραμμή, καθ' ὅσον αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποκλίνουσα τῆς πρὸς τὰ δεξιᾶς τοῦ «Δ» εὑρισκομένης γραμμῆς, διότι ἡ γραμμὴ αὕτη ἐπανακάμπτει καὶ περατοῦται εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀφετηρίας. Ὅθεν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου ὁ ἀναγνώστης δέον νὰ τὴν συσχετίσῃ μὲ τὴν τρίτην κατηγορίαν τοῦ τέντιτ-ἄρς. Εἴπομεν δὲ ὅτι ὁ τρίτος τύπος τοῦ τέντιτ-ἄρς ἀποτελεῖται ἐξ ἀποτυπωμάτων τύπου λούπς ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως ἐλλείπει ἓν ἐκ τῶν τριῶν βασικῶν σημείων τῶν λούπς, δηλαδὴ δὲν ἔχουν: α) ἢ μίαν πλήρη καμπύλην—κόλπωσιν, β) ἢ ἕνα δέλτα καὶ γ) ἢ μίαν καταμετρουμένην γραμμήν. Δέον ἐπίσης νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡ κόλπωσις πρέπει νὰ εἶναι ἐλευθέρα

δηλαδὴ νὰ μὴν ἑνοῦται—στηρίζεται—μετὰ τῆς ἀμέσως καὶ ὕπερθεν αὐτῆς ἑτέρας κολποειδοῦς γραμμῆς καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸν χῶρον τῆς καμπύλης τῆς κολποειδοῦς γραμμῆς—τὸν ὦμον—ὑπὸ ὀρθὴν γωνίαν. Καταμέτρησις πραγματικῆς κολποειδοῦς γραμμῆς ἐπιτυγχάνεται ὅταν ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ δέλτα συρομένη νοητὴ εὐθεῖα γραμμὴ ἡ κατευθυνομένη πρὸς τὸ κέντρον τοῦ ἀποτυπώματος τέμνει ἢ ἅπτεται ἀμφοτέρων τῶν σκελῶν τῆς θηλοειδοῦς κολποειδοῦς γραμμῆς. Αἱ εἰκόνες 74 καὶ 75 δεικνύουν δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τύπου τέντιτ-ἄρς. Τὰ ἀποτυπώματα ταῦτα ἔχουν μὲν ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ τύπου αὐτῶν κολποειδεῖς γραμμάς, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διέποντος τὸ δέλτα κανόνος τὸ «δέλτα» εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς δέον νὰ τοποθετηθῇ ἐπ' αὐτῶν τούτων τῶν κολποειδῶν γραμμῶν καὶ τούτου ἕνεκεν δὲν ὑπάρχει πλέον δυνατότης καταμετρήσεως μιᾶς τοὐλάχιστον θηλοειδοῦς γραμμῆς. Αἱ προσδιοριστικαὶ τοῦ χώρου τοῦ τύπου τῶν ὑπὸ μελέτην δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων γραμμαὶ βαίνουν παραλλήλως ἐκ τῆς ἀριστερᾶς πρὸς τὴν δεξιὰν πλευράν.

Σχέδιον 75

Σχέδιον 76

Ὁ τύπος οὗτος τοῦ τέντιτ-ἄρς ἔχει δύο κύρια χαρακτηριστικὰ σημεῖα τοῦ τύπου τῶν λούπς, δηλαδὴ ἕνα δέλτα καὶ μιὰ κόλπωσιν, ἀλλ' ἐλλείπει τὸ τρίτον βασικὸν σημεῖον, ἡ καταμετρουμένη γραμμή, διὸ καὶ χαρακτηρίζονται ὡς τύπου τέντιτ-ἄρς. Ὁ ἀναγνώστης δύναται νὰ συγκρίνῃ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχεδίου 76 μετὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων 74 καὶ 75. Ἡ μόνη παρατηρουμένη διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἡ πορεία τῶν προσδιοριστικῶν τοῦ χώρου τοῦ τύπου τοῦ σχεδίου 76 γραμμῶν ἄρχεται ἐκ τῆς δεξιᾶς καὶ βαίνει πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευράν. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς εἰκόνας ὁ παρατηρητὴς δύναται νὰ διαπιστώσῃ ὅτι μεταξὺ τῶν παραλλήλως βαινουσῶν προσδιοριστικῶν τοῦ χώρου τοῦ τύπου γραμμῶν ἢ ἔμπροσθεν τοῦ σημείου τῆς ἀποκλίσεως αὐτῶν, δὲν ὑπάρχει γραμμή τις ἢ στίγμα τι—τελεία—ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατὸν νὰ τοποθετηθῇ τὸ «δέλτα», ἐκτὸς τῆς καμπύλης τῆς κολποειδοῦς γραμμῆς. Ὅθεν οἱ τύποι οὗτοι τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων χαρακτηρίζονται ὡς τέντιτ-ἄρς, διότι ἐλλείπει τὸ τρίτον κύριον καὶ ἀπαραίτητον σημεῖον, δηλαδὴ ἡ μία τοὐλάχιστον καταμετρουμένη γραμμή.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

— Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΣΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 35 ΧΡΟΝΙΑ —

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Γ. ΚΑΡΟΥΖΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

5. *Ἡ ἐπίσκεψις στὸ δωμάτιο τῆς ἀφελοῦς τραγουδιστρίας — Οἱ βαλίτσες μὲ τὰ ροῦχα ἦταν γεμᾶτες χασίς.*
6. *Σύλληψις τῶν λαθρεμπόρων — Κατάσχεσις τῶν αὐτοκινήτων.*
7. *Ἡ ἀνάκρισις γιὰ τὸ ἀδίκημα — Τὰ αὐτοκίνητα ἦσαν γεμᾶτα χασίς — Οἱ ὁμολογίες τῶν συλληφθέντων.*
8. *Ἡ σημασία τῆς ὑποθέσεως.*

* * *

5. Ἡ ἐπίσκεψις στὸ δωμάτιο τῆς ἀφελοῦς τραγουδιστρίας — Οἱ βαλίτσες μὲ τὰ ροῦχα ποὺ ἦταν γεμᾶτες χασίς.

Βρισκόμαστε πιὰ στὴ 13η ἡμέρα τῆς παρακολουθήσεως καὶ εἰς βάρος τῶν ὑπόπτων Λιβανέζων ἔχουν συγκεντρωθῆ ἀρκετὰ στοιχεῖα. Τὶς τελευταῖες ἡμέρες οἱ παρακολουθούμενοι ἄρχισαν νὰ παρουσιάζουν νευρικότητα στὶς κινήσεις τους, πρᾶγμα ποὺ ἔκανε τοὺς ἀστυνομικοὺς ν' ἀνησυχοῦν. Ὁ ρόλος ἐξ ἄλλου τῆς Μακαρίτη στὴν ὑπόθεσι αὐτὴ τοὺς ἔκανε νὰ συγκεντρώσουν τὴν προσοχή τους γύρω ἀπ' αὐτήν, καὶ τὶς πιὸ σοβαρὲς ὑπόνοιες ἐναντίον της. Στὸ μεταξὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ οἱ σχετικὲς πληροφορίες γιὰ τὸ ἄτομόν της, οἱ ὁποῖες τὴν παρουσίαζαν ὡς πρόσωπο ἐπιπόλαιο καὶ φλύαρο. Πρόσωπο, δηλαδή, κάθε ἄλλο παρὰ κατάλληλο γιὰ νὰ παίξῃ τὸ ρόλο συνεργοῦ ἑνὸς λαθρεμπόρου, καὶ μάλιστα τῆς ἱκανότητος τῶν Λιβανέζων αὐτῶν. Ἡ πληροφορία ὅμως αὐτὴ δὲν ἄφηνε καὶ τὶς ἀμφιβολίες της στοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Ἀσφαλείας, μήπως δηλαδὴ εἶχαν πέσει ἔξω στὴν ἐκτίμησι τῶν ἱκανοτήτων της, κι' ἄρχισαν νὰ διερωτῶνται.

Μετὰ ἀπὸ σχετικὴ σύσκεψι ἀπεφασίσθη ἐπίσκεψις στὸ δωμάτιο Μακαρίτη. Ἔτσι στὶς 10.30' τὸ πρωῒ τῆς 23-2-60 δύο ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀσφαλείας, ἀφοῦ βεβαιώθηκαν ὅτι βρισκόταν στὸ δωμάτιό της, τὴν ἐπεσκέφθησαν. Ἡ ἐπίσκεψίς τους τὴν ἔκανε νὰ ἀπορήσῃ. Αὐτοὶ ὅμως μὲ φιλικὸ τρόπο προσπάθησαν νὰ ἀποσπάσουν ἀπ' αὐτὴν ὅσα στοιχεῖα τοὺς ἦταν χρήσιμα.

Ἡ ἀφέλειά της, προκάλεσε ἀπὸ τὴ πρώτη στιγμὴ ἐντύπωσι στοὺς ἐπισκέπτες της. Αὐτὴ μὲ ἀπάθεια, δίχως νὰ προσπαθήσῃ νὰ κρύψῃ τίποτα, τοὺς εἶπε πὼς εἶχαν τὰ πράγματα μὲ κάθε λεπτομέρεια. Τοὺς εἶπε δηλαδὴ ὅτι, πρὶν ἀπὸ ἑνάμισυ μῆνα ἄρχισε νὰ ἐργάζεται στὸ καμπαρὲ «Ρίο» ὡς τραγουδίστρια. Ἕνα βράδυ, στὶς ἀρχὲς τοῦ Φεβρουαρίου, ἦλθαν στὸ καμπαρὲ αὐτό, τρία ἄτομα. Τὸ ἕνα ἀπ' αὐτά, ὀνόματι Μισὲλ (ἐννοοῦσε τὸν Ρίζκ), ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον γι' αὐτὴν κι' ἐρχόταν κάθε βράδυ καὶ τὴν συναντοῦσε ἐκεῖ, καὶ σπαταλοῦσε πολλὰ χρήματα μαζί της. Ὁ Μισὲλ αὐτὸς ἤξερε λίγο τὰ Ἑλληνικά, κι' ἔτσι μποροῦσε νὰ συνεννοεῖται. Τῆς εἶπε ὅτι ἦταν ἰχθυέμπορος στὴ Βηρυττὸ καὶ ὅτι στὴν Ἑλλάδα ἦλθε γιὰ ἐμπόριο μὲ ἄλλους δύο φίλους του ἰχθυεμπόρους. Κάθε βράδυ ἐρχόταν στὸ καμπαρὲ καὶ καθόταν μέχρι 3.30' ποὺ τελείωνε ἡ δουλειά της, καὶ μὲ τὸ αὐτοκίνητό του τὴν πήγαινε στὸ δωμάτιό της. Μὲ τὸ ἴδιο αὐτοκίνητο, ὅπως εἶπε, εἶχαν πάει καὶ πολλὲς ἐκδρομὲς στὰ προάστεια. Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἦλθε στὴν παρέα αὐτὴ κι' ἕνα ἄλλο πρόσωπο ἡλικιωμένο, ποὺ εἶχε κι' αὐτὸ αὐτοκίνητο. Αὐτὴ τὴν ἀδυναμία τοῦ Μισὲλ καὶ τὸ πατρικὸ ἐνδιαφέρον του γι' αὐτήν, δὲν μποροῦσε καὶ ἡ ἴδια νὰ ἐξηγήσῃ.

Ένα βράδυ ήλθε, όπως πάντα, στὸ καμπαρὲ καὶ τῆς πρότεινε νὰ μεταφέρῃ στὸ δωμάτιό της δύο βαλίστες γιὰ νὰ τὶς φυλάξῃ, ἐπειδὴ φοβόταν ὅτι στὸ ξενοδοχεῖο ὅπου ἔμενε θὰ τὶς ἄνοιγαν καὶ θὰ τοῦ ἔπερναν τίποτα. Τῆς εἶπε ὅτι οἱ βαλίτσες αὐτὲς εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ ροῦχα καινούργια, ποὺ ἀγόρασε στὴν Ἀθήνα καὶ ποὺ εἶχε σκοπὸ νὰ τὰ πάρῃ μαζί του, στὴ Βηρυττό. Ἡ δικαιολογία τοῦ Ρὶζκ δὲν τῆς φάνηκε ἀρκετὴ καὶ φοβήθηκε μήπως οἱ βαλίτσες ἔχουν τίποτε τὸ ὕποπτο. Τὸ εἶπε ἀμέσως στὸ διευθυντὴ τοῦ καμπαρέ, ὁ ὁποῖος τῆς συνέστησε νὰ προσέξῃ. Τελικὰ δέχτηκε νὰ μεταφερθοῦν οἱ βαλίτσες στὸ δωμάτιό της, ὑπὸ τὸν ὅρο, ὅπως εἶπε στὸν Ρὶζκ, ὅτι δὲν θὰ εἶχαν τίποτα τὸ ὕποπτο.

Ἔτσι, ἕνα βράδυ, κατὰ τὶς 3.30′ ποὺ γύριζε ἀπὸ τὴ δουλειά της, εἶδε ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιό της σταματημένο λιβανέζικο αὐτοκίνητο. Μόλις τὴν εἶδε ὁ Ρὶζκ κατέβηκε ἀπ' αὐτὸ καὶ ἔβγαλε τὶς δύο βαλίτσες ἀπὸ τὸ πὸρτ-μπαγκάζ, ἐνῷ ἀμέσως τὸ αὐτοκίνητο μὲ τοὺς δύο νεαροὺς συνεργάτες του ἐξαφανίστηκε. Τὶς βαλίτσες αὐτὲς ἀνέβασε ὁ ἴδιος ὁ Ρὶζκ στὸ δωμάτιό της. Ἡ Μακαρίτη ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἄρχισε νὰ ὑποψιάζεται, καὶ τοῦτο γιατὶ τὸ βάρος τους, ὅπως φαινόταν, ἦταν μεγάλο καὶ δὲν δικαιολογοῦσε τὸν ἰσχυρισμὸ τοῦ Ρὶζκ ὅτι εἶναι γεμᾶτες ροῦχα. Αὐτὸ τὸ εἶπε στὸ φίλο της, ἀλλὰ ἐκεῖνος τὴν καθυσήχασε. Ἀφοῦ τῆς συνέστησε ν' ἀφήνῃ τὸ παράθυρο ἀνοικτὸ ὅταν κοιμᾶται, γιατὶ εἶναι μικρὸ τὸ δωμάτιό της καὶ... γιὰ λόγους ὑγείας! ἔπρεπε ν' ἀερίζεται περισσότερο, ἔφυγε. Ἡ Μακαρίτη δὲν ἄκουσε τὴν συμβουλὴ τοῦ φίλου της κι' ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ. Ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται πονοκεφάλους καὶ ἀδιαθεσία. Παραπονέθηκε στὸ φίλο της γιὰ τὴ μυρωδιὰ ποὺ ἔχουν οἱ βαλίτσες, κι' ἐκεῖνος τῆς εἶπε ὅτι μυρίζουν γιατὶ εἶναι καινούργιες!

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἄκουσαν μὲ προσοχὴ ὅσα μὲ τόση ἀφέλεια τοὺς εἶπε ἡ Μακαρίτη. Ἀμέσως τῆς ζήτησαν νὰ δοῦν τὶς βαλίτσες. Αὐτὴ χωρὶς νὰ φέρῃ κανένα δισταγμὸ τοὺς ὡδήγησε στὸ σημεῖο ποὺ ἦταν οἱ βαλίτσες, πίσω ἀπὸ ἕνα παραβάν. Οἱ ἀστυνομικοὶ σήκωσαν τὶς βαλίτσες στὰ χέρια τους καὶ μὲ ἔκπληξι παρατήρησαν ὅτι τὸ βάρος τους ἦταν ὑπερβολικό. Ἡ χαρακτηριστικὴ ἐξ ἄλλου μυρωδιὰ ποὺ ἔβγαζαν τοὺς ἔπεισε ὅτι εἶχαν χασίς. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ αὐτὴ ἦσαν βέβαιοι γιὰ τοὺς σκοποὺς τῶν ὑπόπτων Λιβανέζων, καθὼς καὶ ὅτι ἡ Μακαρίτη στὴν ἀφέλειά της εἶχε πέσει θῦμα σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν.

6. Σύλληψις τῶν λαθρεμπόρων—Κατάσχεσις τῶν αὐτοκινήτων.

Οἱ δύο ἀστυνομικοὶ τοποθέτησαν τὶς βαλίτσες στὴ θέσι τους καὶ εἶπαν στὴ Μακαρίτη ὅτι θὰ παραμείνουν στὸ δωμάτιό της περιμένοντας τὸ φίλο της, ὁ ὁποῖος, ὅπως τῆς εἶχε πεῖ θὰ ἐρχόταν τὸ μεσημέρι νὰ φάῃ μαζί της ἐκεῖ.

Οἱ ὧρες περνοῦσαν. Ὁ Ρὶζκ δὲν φαινόταν, ἀλλ' οὔτε καὶ πλησίαζε κὰν στὸ δωμάτιό της. Τὶς ὧρες τῆς παραμονῆς τους στὸ δωμάτιο τῆς Μακαρίτη συνεζήτησαν πολλὰ πράγματα. Ἀπὸ τὴν πολύωρη αὐτὴ συζήτησι οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπείθοντο ὅλο καὶ περισσότερο γιὰ τὴν μὴ συμμετοχή της στὴν ὑπόθεσι, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἔπαυε καὶ ἡ ἴδια νὰ τοὺς διαβεβαιώνῃ, καὶ νὰ τοὺς λέγῃ ὅτι ἦταν πρόθυμη νὰ τοὺς βοηθήσῃ σὲ ὅτι τῆς ζητήσουν.

Εἶχε βραδυάσει πιὰ κι' οἱ ἀστυνομικοὶ ἀκόμη περίμεναν τὸν Ρὶζκ. Ἡ μὴ ἐμφάνισίς του ἄρχισε νὰ κάνῃ τοὺς δύο ἀξιωματικοὺς ν' ἀνησυχοῦν. Στὶς 8 τὸ βράδυ ἡ Μακαρίτη ἔπρεπε νὰ πάῃ στὴ δουλειά της. Δὲν τὴν ἐμπόδισαν νὰ φύγῃ, τῆς εἶπαν ὅμως ὅτι ἂν θὰ ἐρχόταν ὁ Ρὶζκ στὸ καμπαρὲ νὰ τοῦ ἔλεγε πὼς ἀρρώστησε βαρειὰ ἡ μητέρα της στὸ χωριὸ καὶ ἔπρεπε νὰ τὴν ἰδῇ, καὶ νὰ τοῦ συνιστοῦσε νὰ παραλάβῃ ὁπωσδήποτε τὶς βαλίτσες του ἀπ' τὸ δωμάτιό της, γιατὶ δὲν ἤξερε πόσες ἡμέρες θ' ἀπουσίαζε. Μὲ τὴν πρόφασι αὐτὴ τῆς Μακαρίτη πίστευαν ὅτι ὁ Ρὶζκ θ' ἀναγκαζόταν νὰ μεταφέρῃ τὶς βαλίτσες ἀλλοῦ, κι' ἐκεῖνοι τότε νὰ ἔκαναν ὅ,τι ἐπεβάλλετο. Αὐτὰ συνεφωνήθησαν μὲ τὴν Μακαρίτη κι' ἔφυγαν ὅλοι μαζὶ ἀπὸ τὸ δωμάτιό της, ἀφοῦ στὸ μεταξὺ εἶχαν ληφθῇ μέτρα ἀσφαλείας γιὰ τὶς βαλίτσες.

Στὶς 9 τὸ βράδυ ἦλθε στὸ καμπαρὲ ὁ Ρὶζκ καὶ ἀφοῦ πληροφορήθηκε ἀπὸ τὴ φίλη του τὴν ἀναχώρησί της, τῆς ὑποσχέθηκε ὅτι μέχρι τῆς 11 τὸ ἴδιο βράδυ θὰ φρόντιζε νὰ ἔπαιρνε τὶς βαλίτσες του. Μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα ἔφυγε ἀπὸ τὸ καμπαρὲ καὶ πῆγε στὸ ξενοδοχεῖο Μάζεστικ ὅπου ἔμενε. Τὴν ὑπόσχεσι τοῦ Ρὶζκ πρὸς τὴν Μακαρίτη γιὰ τὴν παραλαβὴ τῶν βαλιτσῶν πληροφορήθησαν ἐγκαίρως οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ πῆγαν στὴν ὁδὸ Σωκράτους, περιμένοντας γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Περίμεναν ἀρκετὲς ὧρες ἐκεῖ, ἀλλὰ ὁ Ρὶζκ καὶ πάλιν δὲν παρουσιάσθηκε. Ἔφθασε 3.30' τὸ πρωΐ, ὁπότε ἡ Μακαρίτη τελειώνοντας τὴν δουλειά της γύριζε στὸ δωμάτιό της. Ἐκεῖ συνήντησεν τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ μαζί της ἀνέβηκαν στὸ δωμάτιό της περιμένοντας τὸν φίλο της.

Εἶχε σχεδὸν ξημερώσει. Ἡ νευρικότης ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχαν κυριευθῆ οἱ παρακολουθούμενοι, τὰ παραπλανητικὰ σχέδια ποὺ ἐφήρμοζαν στὶς μετακινήσεις τους, καθὼς καὶ ἡ μὴ ἐμφάνισις τοῦ Ρὶζκ γιὰ νὰ παραλάβῃ τὶς βαλίτσες ἀπὸ τὸ δωμάτιο τῆς φίλης του, ἔκαναν τοὺς ἁρμοδίους ν' ἀνησυχήσουν, μήπως ἀπὸ καθυστερημένη ἐνέργειά τους στὴν κρίσιμη στιγμή, ἂν ὄχι χάσουν τὴν ὑπόθεσι, ταλαιπωρηθοῦν ἀδικαιολόγητα περισσότερο.

Ἔτσι λοιπὸν ἀπεφασίσθη ἡ σύλληψις ὅλων τῶν ὑπόπτων. Πρῶτος συνελήφθη ὁ Ρὶζκ στὸ ξενοδοχεῖο Μάζεστικ ὅπου ἔμενε. Μετὰ ἀπὸ σχετικὴ ἔρευνα τοῦ δωματίου του, καὶ ἀφοῦ δὲν βρέθηκε τίποτα ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ ψαλλίδα, ὡδηγήθηκε στὸ δωμάτιο τῆς φίλης του. Ἐκεῖ ἡ φίλη του, τοῦ συνέστησε νὰ παραλάβῃ τὶς βαλίτσες του. Ὁ Ρὶζκ ἀρνήθηκε ὅτι εἶναι οἱ βαλίτσες δικές του καὶ ἰσχυρίσθηκε ὅτι οὐδέποτε εἶχε ἀφήσει ἐκεῖ δικές του βαλίτσες πρὸς φύλαξι.

Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν περίμεναν βέβαια καμμιὰν ἄλλη ἀπάντησιν ἀπ' αὐτόν, παρὰ ὅτι θὰ ἠρνεῖτο, καὶ χωρὶς χρονοτριβὴ ἄνοιξαν ἐπὶ παρουσίᾳ του τὶς βαλίτσες. Οἱ βαλίτσες ἦσαν γεμᾶτες χασίς! Ἡ ἔκπληξις τῶν ἀστυνομικῶν δὲν ἦταν μεγάλη γιὰ τὸ περιεχόμενο, ὅσο γιὰ τὴν ποσότητα τοῦ χασίς. Τὸ χασὶς αὐτὸ ἦταν σὲ πλακούντια, κατεργασμένο καὶ συσκευασμένο μὲ ἀρκετὴ φροντίδα. Κάθε τεμάχιο ἀπ' αὐτά, ποὺ ἦταν βάρους 100 δραμίων περίπου, εἶχε τυλιχθεῖ μὲ ὕφασμα καὶ μετὰ εἶχε τοποθετηθῆ μέσα σὲ ζελοφάν. Μετρήθηκαν καὶ βρέθηκαν ὅλα μαζὶ 90! τεμάχια.

Ὁ Ρὶζκ μόλις εἶδε τὶς ἀνοιγμένες βαλίτσες του γεμᾶτες χασὶς ἀπόρρησε! Προσποιήθηκε ὅτι δὲν ξέρει τίποτα γύρω ἀπ' αὐτὸ καὶ, ἀφοῦ εἶπε στοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι εἶναι Λιβανέζος ὑπήκοος, ἐζήτησε τὴν μεσολάβησι τῆς πρεσβείας του. Ἡ φίλη του μπροστὰ στὴ συμπεριφορά του αὐτὴ ἄρχιζε νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ὅτι οἱ βαλίτσες εἶναι δικές του.

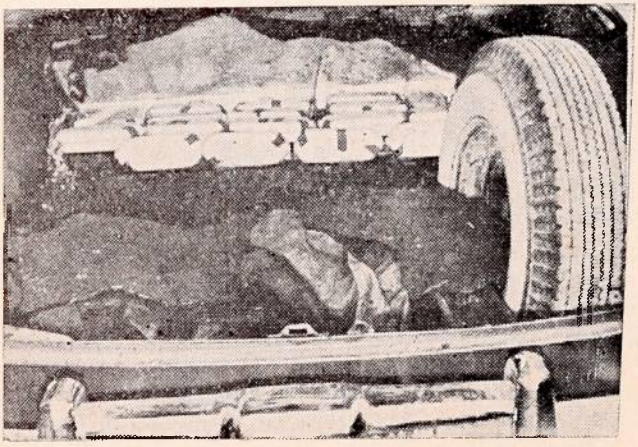
Στὸ μεταξὺ ἀπὸ τὰ ἄλλα συνεργεῖα παρακολουθήσεως συνελήφθησαν στὶς 6 τὸ πρωΐ, τῆς ἰδίας ἡμέρας, οἱ ὑπόλοιποι παρακολουθούμενοι ἦτοι : οἱ Γιαμπρουντὶ Φουάτ, Ρουχάννα Ἀντώνιο καὶ Κοὺρ Ζάν, ποὺ ἔμεναν στὸ ξενοδοχεῖο Μέγα. Ἀπὸ τὴν ἔρευνα ποὺ ἔγινε στὸ δωμάτιό τους βρέθηκε μιὰ βαλίτσα ἄδεια, ὅμοια μὲ τὶς δύο βαλίτσες τοῦ Ρίζκ. Ὅπως ἀνέφεραν οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν συνεργείων ποὺ τοὺς συνέλαβαν, οἱ ἀνωτέρω ἦσαν ἕτοιμοι γιὰ νὰ φύγουν. Στὴ Πλατεῖα Συντάγματος ἦσαν σταματημένα καὶ τὰ δύο αὐτοκίνητα τῶν συλληφθέντων. Στὸ ἕνα ἀπ' αὐτά—στὸ αὐτοκίνητο μπουὶκ τοῦ Γιαμπρουντὶ—βρέθηκαν ἀπὸ πρώτη ἔρευνα, κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα τοῦ ὁδηγοῦ, ἕξη πλακούντια χασίς, ποὺ εἶχαν συσκευασθῆ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ ἐκεῖνα ποὺ ἦσαν στὶς βαλίτσες τοῦ Ρίζκ. Ὁ Γιαμπρουντί, ποὺ ἦσαν μπροστὰ κατὰ τὴν ἔρευνα τοῦ αὐτοκινήτου του, προσποιήθηκε τὸν κατάπληκτο καὶ ἀρνήθηκε πὼς αὐτὸς εἶχε τοποθετήσει τὸ χασὶς ἐκεῖ. Ὅπως ὅμως θὰ δοῦμε πιὸ κάτω, στὸ αὐτοκίνητο αὐτὸ βρέθηκε κι' ἄλλο χασὶς κρυμμένο σὲ εἰδικὲς κρύπτες. Ἔτσι μετὰ τὴν πρόχειρη ἔρευνα τῶν αὐτοκινήτων, οἱ ἀστυνομικοὶ ὡδήγησαν τοὺς συλληφθέντας καὶ τὰ αὐτοκίνητά τους στὴν Ὑποδιεύθυνσι Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὅπου στὸ μεταξὺ εἶχε ὡδηγηθῆ καὶ ὁ Ρίζκ.

7. Ἡ ἀνάκρισις γιὰ τὸ ἀδίκημα—Τὰ αὐτοκίνητα ἦσαν γεμᾶτα χασὶς—Οἱ ὁμολογίες τῶν συλληφθέντων.

Μὲ τὴν σύλληψι καὶ τῶν τεσσάρων ὑπόπτων καὶ παρακολουθουμένων Λιβανέζων, καὶ τὴν κατάσχεσι τῶν βαλιτσῶν τοῦ Ρίζκ καὶ τῶν αὐτοκινήτων των, ὅλα τὰ στοιχεῖα βρισκόνταν στὰ χέρια τῶν ἀστυνομικῶν. Χωρὶς χρονοτριβὴ ἄρχισαν τὴν ἀνάκρισι γιὰ τὴν ἐξακρίβωσι τοῦ τρόπου εἰσόδου αὐτῶν καὶ τοῦ χασὶς στὴ χώρα μας καὶ τὸ βαθμὸ εὐθύνης τοῦ καθ' ἑνὸς ἀπ' αὐτούς.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔκανε τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ ὑποψιασθοῦν, ἦταν ἡ ἀνεύρεσις χασὶς κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Γιαμπρουντί, γι' αὐτὸ καὶ ἄρχισαν νὰ ἐρευνοῦν μὲ προσοχὴ ὅλα τὰ σημεῖα τούτου. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ παρατήρησαν ὅτι σὲ ἕνα σημεῖο τοῦ μαρσπιέ, στὴν δεξιὰ ἐμπρόσθια πόρτα, ἡ λαμαρίνα δὲν παρουσίαζε καλὴ ἐφαρμογή. Σήκωσαν ἕνα πρόχειρο χαλάκι, ποὺ συνήθως τοποθετεῖται στὸ δάπεδο τοῦ αὐτοκινήτου, καὶ ἔπειτα ξεκόλλησαν τὴν λαμαρίνα ἀπ' ὅπου παρατήρησαν ἕνα κόψιμο τοῦ μονίμου καλύμματος τοῦ μαρσπιέ. Μὲ ἕνα ἐργαλεῖο ἄνοιξαν τὸ κόψιμο αὐτὸ τῆς λαμαρίνας καὶ μέσα 'κεῖ βρῆκαν τοποθετημένο ἀνὰ δύο πλακούντια χασίς. Ἡ ἔρευνα συνεχίσθη καὶ στὰ ἄλλα τρία σημεῖα τῶν ὑπολοίπων μαρσπιὲ ὅπου βρέθηκαν τοποθετημένα ὅμοια πλακούντια.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔκαμε τοὺς ἐρευνῶντας νὰ δείξουν πιὸ μεγάλη ἐπιμονὴ καὶ συνέχισαν τὴν ἔρευνά τους, ἡ ὁποία ἐπεξετάθη τώρα στὸ πὸρτ-μπαγκάζ. Ἐκεῖ, στὸ βάθος τοῦ χώρου αὐτοῦ, παρατήρησαν ὅτι εἶχε τοποθετηθῆ προσφάτως λαμαρίνα κατὰ τέτοιο τρόπο ποὺ νὰ μὴ δίνῃ ὑπόνοιες ὅτι πίσω ἀπ' αὐτὴν εἶχε κατάλληλα κατασκευασθῆ κρύπτη. Οἱ ἐρευνῶντες ἔκοψαν τὴν λαμαρίνα καὶ βρέθηκαν μπροστὰ σὲ ἄλλη κρύπτη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔβγαλαν 55 περίπου ἀκόμη δέματα χασίς. Ὅση ποσότης χασὶς βρέθηκε στὸ αὐτοκίνητο ἦταν συσκευασμένο κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ τὸ κατασχεθὲν στὶς βαλίτσες τοῦ Ρίζκ. Καὶ ἡ ποσότης ποὺ βρέθηκε δὲν ἦταν μικρή. Δηλαδὴ βρέθηκαν 70! πλακούντια περίπου.

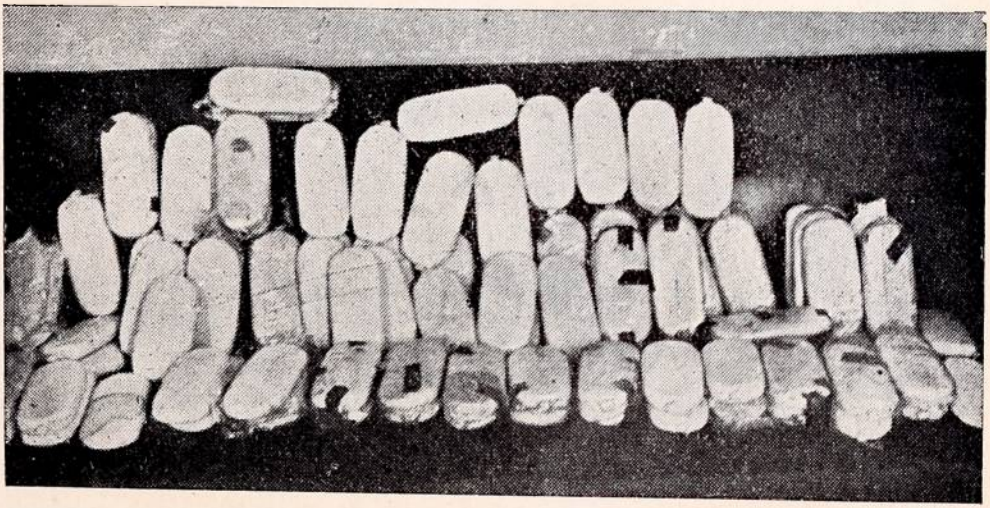

Πλακούντια χασὶς ἐντὸς μικρῶν σάκκων περιτυλιγμένων μὲ σελοφὰν ὅπως εὑρέθησαν εἰς τὸ πὸρτ-μπαγκὰζ τοῦ αὐτοκινήτου.

Ἔπειτα ἀπ' αὐτὰ ἄρχισε ἡ ἀνάκρισις γιὰ τὴν ὑπόθεσι. Ἀπὸ τὰ κατασχεθέντα διαβατήρια βεβαιώθηκε ὅτι, ὁ Γιαμπρουντὶ εἰσῆλθε στὴν Ἑλλάδα στὶς 29-1-1960 ἀπὸ τὸ Σταθμὸ Καστανικὸ ('Ελληνοτουρκικὰ σύνορα), οἱ Κοὺρ Ζὰν καὶ Ρουχάννα Ἀντόνιο στὶς 30-1-1960 ἀπὸ τὸν ἴδιο Σταθμὸ καὶ τέλος ὁ Ρίζκ Μισὲλ στὶς 27-1-1960 ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο 'Ελληνικοῦ. Ὅλοι οἱ ἀνακρινόμενοι ἀρνήθηκαν κάθε συμμετοχὴ στὴν ὑπόθεσι καὶ προσπαθοῦσαν νὰ διαψεύσουν τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Γιὰ τὸ χασὶς ποὺ βρέθηκε στὸ αὐτοκίνητό του, ὁ Γιαμπρουντὶ ἐπανελάμβανε τὶς ἀρνήσεις του καὶ τὴν κατάπληξί του γιὰ τὸ γεγονός. Στὸ μεταξὺ εἶχε συλληφθῆ καὶ ὁ Ἕλλην Κυριακοῦ Στυλιανός, μὲ τὸν ὁποῖον ὅπως γράψαμε, εἶχαν ἐπαφὲς οἱ Ρίζκ καὶ Γιαμπρουντί. Ἀλλὰ κι' αὐτὸς ἀρνήθηκε κάθε ἀνάμιξι, καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι τὸν Ρίζκ τυχαίως συνήντησε στὴν Ἀθήνα, καὶ ὅτι ἦταν γνωστός του

ἀπὸ τὴν Ἰσμαηλία. Τὴν ἄρνησί του ὁ Κυριακοῦ ἐπανέλαβε καὶ μετὰ τὴν ἐπίδειξι κατασχεθείσης ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Ρίζκ σχετικὰ μὲ «τὸ γνωστὸ ἐμπόρευμα ποὺ ἔχει πολὺ ἐνδιαφέρον ἐδῶ καὶ στὴν ποσότητα τὴν γνωστή»... Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ αὐτή, ἔβγαινε καθαρὰ τὸ συμπέρασμα ὅτι μεταξὺ τοῦ Κυριακοῦ καὶ τοῦ Ρίζκ εἶχε προηγηθῆ συνεννόησις.

Ἡ ἀνάκρισις ἦταν ἐπίμονη καὶ ἐξαντλητική. Εἶχαν τόσα στοιχεῖα στὰ χέρια τους οἱ ἀνακρίνοντες ποὺ δὲν μποροῦσε κανεὶς ὅσους ψευδεῖς ἰσχυρισμοὺς καὶ νὰ ἐπρότεινε νὰ τοὺς ἀμφισβητήσῃ τὴν σοβαρότητα. Ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετῆς ὥρας ἐπίμονους ἰσχυρισμοὺς ὁ Κυριακοῦ ἀναγκάστηκε νὰ ὁμολογήσῃ. Εἶπε λοιπὸν ὅτι ὁ Ρίζκ, ποὺ εἶχε μεταφέρει χασὶς ἀπὸ τὴν Βηρυττὸ τὸν παρακάλεσε νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ

Ὁλόκληρος ἡ κατασχεθεῖσα ποσότης τοῦ χασὶς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

τὴ πώλησί του στὴν Ἀθήνα καὶ ὅτι μέσῳ κάποιου γνωστοῦ του κατώρθωσε νὰ πωλήσῃ μόνον δύο πλακούντια πρὸς 5.000, ἀφοῦ ἔλαβε αὐτὸς 500 δραχμὲς ὡς προμήθεια.

Ἀφοῦ ὁ Κυριακοῦ ἔσπασε τὴν σιωπή του καὶ ὡμολόγησε τὴν συμμετοχή του στὴν ὑπόθεσι καὶ τὴν ἐνοχὴ τοῦ Ρίζκ, ἡ ἀνάκρισις στράφηκε πρὸς τοὺς τρεῖς ἄλλους Λιβανέζους. Καὶ αὐτοὶ ἀρχικῶς ἐτήρησαν ἐπίμονα ἀρνητικὴ στάσι γιὰ τὴν συμμετοχή τους. Τὸ παιχνίδι αὐτὸ βέβαια μὲ τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν σχηματίσει τὴ γνώμη τους γιὰ τὴν ἐπικινδυνότητα τῆς σπείρας τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, δὲν μποροῦσε νὰ κρατήσῃ ἐπ' ἄπειρον. Ἔτσι οἱ ἀνακρινόμενοι μπροστὰ στὰ στοιχεῖα ποὺ εἶχαν οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ τὴν ἐπίμονη στάσι τους «ἔσπασαν» καὶ πρῶτος ἄρχισε νὰ ὁμολογῇ ὁ Κούρ, ὁ ὁποῖος μὲ κάθε λεπτομέρεια εἶπε πῶς ἔχουν τὰ πράγματα καὶ ὑπὸ ποῖες συνθῆκες βρέθηκε στὰ δίκτυα τοῦ Ρίζκ. Εἶπε λοιπὸν ὅτι πρὸ διμήνου γνώρισε τὸν Ρίζκ σὲ μιὰ συνοικία τῆς Βηρυττοῦ. Αὐτὸς τότε τοῦ πρότεινε νὰ κάνουν λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν ἀπὸ τὸν Λίβανο στὴν Ἑλλάδα, ὅπου κατὰ τὶς πληροφορίες του τὸ χασὶς πωλεῖται σὲ μεγάλη τιμή. Ὅσο γιὰ τὸν ρόλο του, τὸν καθησύχασε λέγοντάς του ὅτι δὲν θὰ εἶναι καθόλου ἐπικίνδυνος, γιατὶ εἶχε λάβει ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα ἀσφαλείας. Εἶχε μάλιστα βρῆ στὴν Ἀθήνα καὶ τὸ κατάλληλο πρόσωπο ποὺ θὰ πωλοῦσε τὸ χασὶς ἀμέσως πρὸς 35.000 δραχμὲς (Ἑλληνικὲς) κατὰ κιλό. Γιὰ νὰ συμμετάσχῃ στὴν ἐπικερδῆ αὐτὴ ἐπιχείρησι ἔπρεπε νὰ χρηματοδοτήσῃ τὸν Ρίζκ μὲ 3.500 λίρες (Λιβάνου) καὶ νὰ τοῦ διέθετε τὸ αὐτοκίνητό του στὴν Βηρυττό. Πείσθηκε, ὅπως εἶπε, σ' αὐτὰ ποὺ τοῦ πρότεινε ὁ Ρίζκ καὶ μεθυσμένος ἀπὸ τὴν ἰδέα τοῦ εὔκολου καὶ μεγάλου κέρδους, δέχθηκε τοὺς ὅρους του.

Ὁ Ρὶζκ μετὰ διήμερη ἀπουσία ἀπὸ τὴν Βηρυττὸ ἐπέστρεψε καὶ ἀφοῦ τὸν συνήντησε τοῦ εἶπε πῶς βρῆκε 21 ὀκάδες χασίς, τὸ ὁποῖον ἔχει κατάλληλα κρύψει στὸ σασσὶ τοῦ αὐτοκινήτου, στὶς ὑπάρχουσες ἐκεῖ κοιλότητες, κατὰ τέτοιο τρόπο ποὺ καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἐπίμονη ἔρευνα νὰ μὴν βρίσκεται. Στὸ μεταξὺ στὴν ὑπόθεσι αὐτὴ ἐμυήθη καὶ ὁ Ρουχάννα Ἀντόνιο, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν συνώδευε στὸ ταξίδι του πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ὅταν ἦλθε ἡ στιγμὴ δόθηκε ἡ ἐντολὴ τῆς ἀναχωρήσεως ἀπὸ τὸν Ρίζκ, ὁ ὁποῖος ταξίδευσε ἀεροπορικῶς. Ἔτσι χωρὶς κανένα ἀπρόοπτο στὸ ταξίδι τους, πέρασαν ἀπὸ τὸ σταθμὸ Καστανιῶν, ἔφθασαν στὴν Ἀθήνα καὶ ἔμειναν στὸ ξενοδοχεῖο Μάζεστικ, ὅπου τοὺς περίμενε ὁ Ρὶζκ. Μετὰ ἑπταήμερη παραμονὴ σ' αὐτό, τοὺς συνέστησε ὁ Ρὶζκ καὶ μετεκινήθησαν στὸ ξενοδοχεῖο Μέγα, γιὰ λόγους ἀσφαλείας.

Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὲς τὶς ὁμολογίες ὁ Ρὶζκ ἀπεγυμνώθη. Ἐγκατέλειψε τὴν ἐπίμονη ἄρνησί του καὶ ὡμολόγησε. Χωρὶς νὰ προσθέσῃ νέα στοιχεῖα στὴν ὑπόθεσι, ἐπιβεβαίωσε ὅλα ὅσα εἶπαν οἱ συνεργοί του. Εἶπε μόνον ὅτι, ἐπειδὴ παρ' ὅλες τὶς προσπάθειές τους δὲν μπόρεσαν νὰ διαθέσουν τὸ χασὶς αὐτὸ ἐδῶ, ἦσαν ἕτοιμοι νὰ φύγουν γιὰ τὴν Ἰταλία ἢ Γαλλία, ὅπου ὑπῆρχαν περισσότερες ἐλπίδες νὰ τὸ πωλήσουν. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἐξ ἄλλου εἶχαν θεωρήσει τὰ διαβατήριά τους στὴ Βηρυττὸ γιὰ τὶς δύο αὐτὲς χῶρες.

8. Ἡ σημασία τῆς ὑποθέσεως.

Μὲ τὴν ὁμολογία καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σπείρας, τελείωσε ἡ ἀνάκρισις. Οἱ ἀστυνομικοὶ μετὰ τόσων ἡμερῶν ἐξαντλητικὴ κούρασι ἀνέπνευσαν. Ἡ εἴδησις γιὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ ἐπιτυχία συγκίνησε τὸν ἀστυνομικὸ κόσμο. Ἡ κοινὴ γνώμη τὴν ὑπεδέχθη μὲ βαθύτατη ἱκανοποίησι καὶ θαυμασμό. Οἱ ἁρμόδιοι ἀφιέρωσαν τὰ πιὸ κολακευτικὰ λόγια γιὰ τὴν δρᾶσι τῆς ἀστυνομίας στὸν τομέα τῆς μάχης κατὰ τῶν διαβρωτικῶν στοιχείων τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ὁ Ἑλληνικὸς καὶ ξένος τύπος ἐπὶ ἡμέρας ἀσχολήθηκε καὶ ἀφιέρωσε πολύστηλες σελίδες γιὰ τὴν ὑπόθεσι αὐτή.

Τὸ κτύπημα τῆς ἀσφαλείας κατὰ τῶν ἐμπόρων τοῦ λευκοῦ θανάτου ἔπεσε σὰν βόμβα στὸν κύκλο τους. Καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ὁμολογουμένως δὲν ἦταν μικρή! 53 κιλὰ χασίς! Ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει του τὶς ἀνάγκες τῆς ἰδικῆς μας «ἀγορᾶς» ἀπὸ στατιστικὰ στοιχεῖα, ἔφθανε τὸ δηλητήριο αὐτὸ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ θύματά του γιὰ πολὺ καιρό, λαμβανομένης μάλιστα ὑπ' ὄψει καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς του ποιότητος. Ἀλλὰ οἱ συλληφθέντες θὰ διέθεταν ὅσο μποροῦσαν ἐδῶ καὶ τὸ ὑπόλοιπο θὰ τὸ μετέφεραν στὴν Ἰταλία—Γαλλία. Ἡ δρᾶσις ὅμως τῆς ἀστυνομίας μας δὲν τοὺς ἄφησε ὄχι νὰ φθάσουν ἐκεῖ, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ διαθέσουν ἐδῶ παρὰ ἐλαχίστη ποσότητα.

Πόση εὐγνωμοσύνη πράγματι χρεωστᾷ ἡ κοινωνία στὴν ἀστυνομία! Δὲν πρόκειται βέβαια νὰ ἐπεκταθοῦμε στὴν ἀνάπτυξι τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν. Σημειώνουμε τὴν μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας στὸν τομέα αὐτό, ποὺ ἦταν καὶ ἡ μεγαλυτέρα στὰ τελευταῖα 35 χρόνια. Πόσα ἀλήθεια θύματά του ἤδη θὰ ἔστελνε στὸ θάνατο ἢ στὸ φρενοκομεῖο, ἀλλὰ καὶ πόσα νέα θύματα δὲν θὰ πρόσθετε στὶς τάξεις τῶν τοξικομανῶν τὸ χασὶς αὐτό.

Τὰ πράγματα ἠσύχασαν πιά. Τὸ τέρας ξεψύχησε! Οἱ συλληφθέντες ἐστάλησαν ἤδη στὸν Εἰσαγγελέα γιὰ νὰ δώσουν λόγον τῶν πράξεών τους. Ἡ σπάθη τῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτῶν βαρεῖα καὶ ἄνευ οἴκτου. Τὰ αὐτοκίνητα, πειστήρια τοῦ ἀδικήματος, κατεσχέθησαν. Τὸ «δηλητήριο» κατεσχέθη κι' αὐτὸ καὶ πῆρε τὴν πρώτη θέσι στὶς προθῆκες τοῦ ἐγκληματολογικοῦ μουσείου τῆς Ἀσφαλείας, γιὰ νὰ μαρτυρᾷ καὶ νὰ ὑπενθυμίζῃ σ' ἐμᾶς καὶ τοὺς ἐπερχομένους τὴν μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς.

Ὁ σάλος ἐκόπασε. Ἡ ἀστυνομία πρόσφερε μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ὑπηρεσίες της πρὸς τὴν κοινωνία. Ἡ ἐπαγρύπνησις ὅμως πρέπει νὰ εἶναι συνεχής, γιατὶ τὸ τέρας δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ σηκώσῃ καὶ πάλι κεφάλι γιὰ νὰ ξαναχύσῃ τὸ δηλητήριό του.

Γ. ΚΑΡΟΥΖΟΣ

ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ ΠΑΛΑΜΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΝ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Police», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. **ΑΛ. ΠΙΣΠΑ**

Πολλοὶ ἐρευνηταὶ τοῦ ἐγκλήματος ἐπαγγελματίαι καὶ μή, πολλάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔθεσαν τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἀποτυπώματα παλάμης εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος ἀγνώστου ἐγκληματίου μὲ τὴ ἴδιαν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ὡς τῆς τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὴν ἐξιχνίασιν καὶ διαλεύκασιν ἑνὸς σκοτεινοῦ ἐγκλήματος.

Ἡ ἀπάντησις εἶναι καταφατικὴ καὶ μάλιστα διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τούτων πολλαπλασιάζονται αἱ πιθανότητες ἀνακαλύψεως τῆς ταυτότητος ἑνὸς ἐγκληματίου.

Ἐπειδὴ ὅμως ταῦτα δὲν θεωροῦνται ἐπισήμως ὡς ἰσχυρὸν ἀποδεικτικὸν μέσον, ἀπὸ πολλοὺς ἐρευνητάς, διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ δὲν ἐτηροῦντο ἀρχεῖα παλαμικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ὁ τρόπος ἐνεργείας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀποτυπωμάτων τούτων, ἡ μέθοδος ἐμφανίσεως, διαφυλάξεως, διατηρήσεως καὶ ταξινομήσεως εἶναι ἀκριβῶς ὁ ἴδιος ὡς τοῦ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Ἡ δὲ ἀποδεικτική των ἀξία κατὰ τὴν γνώμη μου εἶναι ἴσης σπουδαιότητος μετὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ἀποτύπωμα παλάμης.

Ἡ κατάλληλος ἐκμετάλλευσίς των καθ' ὃν τρόπον ἐπιτυγχάνεται εἰς τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, μᾶς ἀποδίδει πλεῖστα ὠφελήματα ὡς πρὸς τὴν ἐξιχνίασιν ἑνὸς ἐγκλήματος καὶ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐξακρίβωσιν ἀγνώστου προσώπου ἐγκληματίου ἢ μή.

Οἱ εἰδικευμένοι ὑπάλληλοι τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, οὐδεμίαν δυσκολίαν θὰ συναντήσουν κατὰ τὴν διερεύνησιν τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἐμφανίσεώς των καθ' ὅσον θὰ ἀκολουθηθῇ ἡ γνωστὴ τακτικὴ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ὡς γνωστὸν ἀποτυπώματα δακτύλων ἐγκαταλείπονται συχνότερον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ σπανιώτερον τοιαῦτα τῆς παλάμης. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς τῆς διὰ τῶν δακτύλων ψαύσεως ἀντικειμένων καὶ μετακινήσεως.

Παλαμικὰ ἀποτυπώματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνευρίσκονται ἐπὶ βαρέων καὶ ὀγκωδῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα μετεκινήθησαν ἢ μετεκομίσθησαν προσφάτως.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων παρατηρεῖται συχνότης τῆς ἐπαφῆς τῆς παλάμης μετὰ τῆς ἐπιφανείας τούτων, λόγῳ τῆς καταβαλλομένης μεγαλυτέρας δυνάμεως.

Εἰς τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα παρατηρεῖται ἐμφανέστατα ἐπὶ τῆς παλάμης ἡ καλουμένη γραμμὴ τῆς ζωῆς καὶ πλεῖσται ἄλλαι γραμμαὶ παρατηρούμεναι ἐπὶ τῆς φαλαγγικῆς περιοχῆς τοῦ ἀντίχειρος, δείκτου, μεσαίου καὶ παραμέσου.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα τῶν ἀποτυπωμάτων τῆς παλάμης εἶναι λίαν

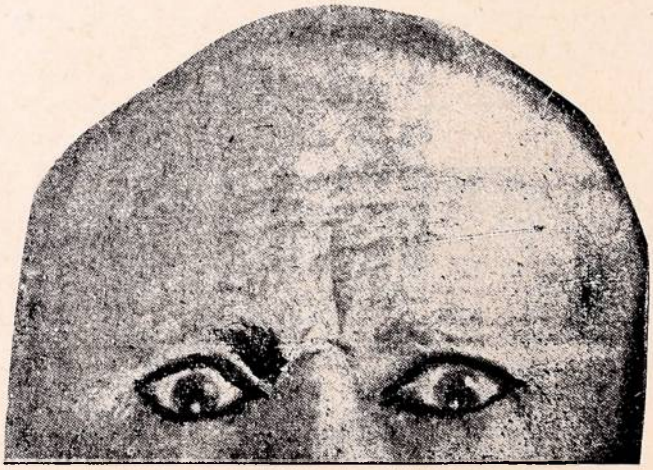
ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΝΩΤΙΣΤΩΝ ΚΑΙ Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ

— ΤΟ ΥΠΝΩΤΙΣΤΙΚΟΝ ΒΛΕΜΜΑ —

Δημοσίευμα ἐφημερίδος
«Ἐθνικὴ» τῆς 21-5-1926

Ὁ διάσημος Βιεννέζος ὑπνωτιστὴς δόκτωρ Τόμα, ὁ ὁποῖος ἀπέκτησε παγκόσμιον φήμην ἀφ' ὅτου κατώρθωσε νὰ ὑπνωτίσῃ συγχρόνως 180 ἄτομα, ἐδημοσίευσε τελευταίως εἰς ἓν Ἀγγλικὸν Κυριακάτικον περιοδικὸν ἐνδιαφέρον ἄρθρον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύει ὅτι πολλὰ ἐγκλήματα ἔγιναν ὑπὸ ὑπνωτιστῶν καὶ ὅτι τὰ ἐγκλήματα αὐτὰ πάλιν διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἀποκαλύπτονται.

Εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἕνας ἄνθρωπος τὸ χάρισμα τοῦ ὑπνωτιστικοῦ βλέμματος νὰ χρησιμοποιῇ τὴν δύναμίν του αὐτὴν εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ γνωρίζῃ τὶ τεραστίαν δύναμιν κατέχει. Διὰ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑπνωτιστικὸν βλέμμα μόνον οἱ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν τὸ γνωρίζουν. Μερικοὶ τὸ χρησιμοποιοῦν δι' ἐγκληματικοὺς σκοπούς, ὅπως ἕνας ἄγνωστος Ἰνδός, ὁ ὁποῖος ὑπνώτισε τελευταίως εἰς τὴν Ριβιέραν τὸν ταμίαν μιᾶς Τραπέζης καὶ τὸν ἐξηνάγκασε νὰ τοῦ παραδώσῃ 600 λίρας. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, μία γύφτισσα ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ὑπνωτιστικοῦ της βλέμματος, ἐξηνάγκασε τὸν ἰδιοκτήτην ἑνὸς γκαράζ νὰ τῆς παραδώσῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ ταμείου του.

Τὸ ὑπνωτιστικὸν βλέμμα τοῦ δόκτορος Τόμα.

Συχνὰ συναντᾷ κανεὶς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλονται πάντοτε εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ ἐπιτυγχάνουν εἰς ὅ,τι ἐπιχειρήσουν, εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των, εἰς τὸν ἔρωτα, τὴν πολιτικήν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν πάντοτε περίεργα μάτια. Εἶναι ὑπνω-

---

χρήσιμα διὰ κάθε ἐρευνητὴν τοῦ ἐγκλήματος εἰς περίπτωσιν ἀνευρέσεως τοιούτων ἐπὶ τοῦ τόπου ἑνὸς ἀδικήματος.

Ἐὰν δὲ ἐξετάσωμεν προσεκτικῶς τὴν εἰκόνα, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς παλάμης πρὸ τῆς φάλαγγος τοῦ παραμέσου δακτύλου σχηματίζεται ὁ τύπος τοῦ κολποειδοῦς περιέχων ὅλα τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ τύπου αὐτοῦ.

Ἕνα δέλτα εἴτε ἐπὶ τῆς δεξιᾶς εἴτε ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς δύναται νὰ ληφθῇ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δεξιοῦ ἢ ἀριστεροῦ λοξοειδοῦς κολποειδοῦς τύπου (Slant loop).

τισταί, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸ γνωρίζουν. Ὅταν ὁμιλοῦν μὲ ἕνα ἄνθρωπον, δὲν τὸν κυττοῦν κατὰ πρόσωπον παρὰ μόνον ὅταν ἡ συζήτησις φθάσῃ εἰς τὸ περισσότερον ἐνδιαφέρον σημεῖον. Τότε σηκώνουν τὸ κεφάλι των, καὶ κυττοῦν τὸν ἄλλον εἰς τὰ μάτια. Τὸ ὑπνωτιστικόν των βλέμμα τοὺς ἐπηρεάζει.

Δὲν ἠμπορεῖ ὅμως νὰ διακρίνῃ κανεὶς ἐκ πρώτης ὄψεως ἐὰν ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ὑπνωτιστὴς ἢ ὑπνωτιζόμενος. Εἰς τὰς βορείους χώρας οἱ ὑπνωτισταὶ εἶναι συνήθως μελαχροινοί, ἂν καὶ ὄχι πάντοτε. Εἰς τὰς νοτίους ὅμως χώρας τὸ γνώρισμα αὐτὸ δὲν ἰσχύει. Πάντοτε ὅμως τὰ μάτια τοῦ ὑπνωτιστοῦ εἶναι βαθειά. Τὸ βλέμμα του ἔχει ἐξαιρετικὴν σταθερότητα καὶ τὰ βλέφαρά του δὲν παίζουν.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς διασημοτέρους ψυχολόγους τῆς Βιέννης, ὁ καθηγητὴς Βάγνερ Γιάουρεγκ, ὑποστήριξε κάποτε ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς ἕνα ἠθικὸν ἄνθρωπον νὰ ἐκτελέσῃ ἔγκλημα, ὅσον καὶ ἂν τὸν διατάξῃ ἕνας ἰσχυρὸς ὑπνωτιστής.

Διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ θεωρία τοῦ καθηγητοῦ Βάγνερ Γιάουρεγκ ἦτο ἐσφαλμένη, ἕνας συνάδελφός του ὑπνώτισε μίαν νέαν, τῆς ἔδωσε ἕνα περίστροφον καὶ τὴν διέταξε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ καθηγητοῦ καὶ νὰ τὸν φονεύσῃ. Ἡ νέα ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν κατὰ γράμμα, καὶ ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ καθηγητοῦ. Εὐτυχῶς τὸ περίστροφον ἦτο κενόν.

Τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα διαπράττουν ἄτομα εὑρισκόμενα εἰς κατάστασιν ὑπνώσεως εἶναι σπάνια. Ἀντιθέτως πολλὰ ἐγκλήματα διαπράττονται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὑπνωτιστικοῦ βλέμματος. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν αἱ κινήσεις τοῦ ἐκτελεστοῦ τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἀσφαλέστεραι, καὶ ὅλαι αἱ εὐθῦναι ἐπιρρίπτονται εἰς αὐτόν.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα ὑπνωτιστικὰ ἐγκλήματα ἔλαβε χώραν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὴν Βιέννην, ὅπου μία ὡραία νέα, ἡλικίας 16 ἐτῶν, ἡ Ἔδιθ φὸν Σιούμπουργκ, ἐξηφανίσθη ἀποτόμως ἀπὸ τὴν οἰκίαν της. Ἡ ἀστυνομία τὴν ἀνεζήτησε παντοῦ, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος.

Μετὰ δύο ὅμως μῆνας, ἡ ἐξαφανισθεῖσα νέα συνελήφθη ἐντὸς ἑνὸς χρυσοχοείου, καθ' ἣν ὥραν ἐπεχείρει νὰ κλέψῃ τὸ ὡρολόγιον ἑνὸς πελάτου. Εἰς τὴν ἀνάκρισιν κατέθεσεν ὅτι ἠθέλησε νὰ τὸ κλέψῃ διὰ νὰ τὸ χαρίσῃ εἰς τὸν φίλον της, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὥραν τῆς κλοπῆς ἔβλεπε τὴν βιτρίνα τοῦ καταστήματος.

Ὁ φίλος τῆς Ἔδιθ διεμαρτυρήθη, λέγων ὅτι αὐτὸς δὲν εἶχε καμμίαν ἰδέαν τῆς κλοπῆς καὶ ἡ Ἔδιθ ἐπεβεβαίωσε τοὺς λόγους του. Εἶπεν ὅτι ἤθελε νὰ τοῦ χαρίσῃ τὸ ὡρολόγιον διὰ νὰ τοῦ κάμῃ ἔκπληξιν. Ἡ ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ ἀπολύσῃ τὸν νέον καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ἔδιθ εἰς τὸ δικαστήριον. Ἡ νεαρὰ κλέπτρια κατεδικάσθη εἰς διετῆ φυλάκισιν.

Μετὰ μίαν ἑβδομάδα οἱ γονεῖς της ἐπεσκέφθησαν τὸν δόκτορα Τόμας καὶ τοῦ ἐξέφρασαν τὴν ἀπορίαν των, πῶς ἡ κόρη των, ἡ ὁποία ἔλαβε θαυμασίαν ἀνατροφὴν κατέληξεν εἰς τὸ ἔγκλημα. Ὁ δόκτωρ Τόμας μετέβη ἀμέσως εἰς τὰς γυναικείας φυλακὰς καὶ ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸν διευθυντήν των. Τοῦ εἶπεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἡ νέα ἐξετέλεσε τὸ ἔγκλημα κατὰ διαταγὴν ὑπνωτιστοῦ καὶ ἐζήτησε νὰ τὴν ἐξετάσῃ.

Ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν ἐδέχθη καὶ ὁ δόκτωρ Τόμα ἐστάθη πλησίον τοῦ παραθύρου τοῦ γραφείου τοῦ διευθυντοῦ, στρέφων τὴν ράχιν του πρὸς τὴν θύραν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ εἰσήρχετο ἡ Ἔδιθ.

Μετ' ὀλίγον, ἀνήσυχος καὶ κάτωχρος ἡ Ἔδιθ εἰσῆλθε συνοδευομένη ἀπὸ μίαν φύλακα. Ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν τῆς ἔθεσε μερικὰς ἐρωτήσεις. Συγκινημένη ἡ κατάδικος ἀνελύθη εἰς δάκρυα. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξέλεξεν ὁ δόκτωρ Τόμα διὰ νὰ στραφῇ πρὸς αὐτὴν καὶ νὰ τῆς τείνῃ τὰς χεῖρας. Ὠθουμένη ἀπὸ μίαν ἀκατανίκητον ἀνάγκην, ἡ Ἔδιθ τὰς ἔσφιξε.

—Περίεργο. Δὲν μπορεῖτε νὰ ἀφίσετε τὰ χέρια μου, τῆς εἶπε τότε ὁ ὑπνωτιστής.

Ἡ Ἔδιθ ἐδοκίμασε νὰ τὰ ἀφίσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Ὁ δόκτωρ Τόμα τὴν διέταξε τότε νὰ κοιμηθῇ.

Δὲν εἶχον παρέλθει τριάντα δευτερόλεπτα καὶ ἡ κατάδικος εἶχε περιπέσει εἰς ὕπνον. Ἡσυχία ἀπόλυτος ἐπεκράτει εἰς τὸ γραφεῖον. Μόνον ἡ πέννα τοῦ γραμματέως, ὁ ὁποῖος ἐκράτει τὰ πρακτικά, ἠκούετο καθὼς ἔξυνε τὸ χαρτί.

—Πέστε μου πῶς ἐγνωρίσατε τὸν φίλον σας καὶ τί συνέβη μεταξύ σας, διέταξε τὴν Ἔδιθ ὁ δόκτωρ Τόμα. Πέστε μου ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

Καὶ ἡ Ἔδιθ εἶπε τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἐξομολόγησίς της ἦτο δραματικὴ καὶ ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν ἔβλεπε μὲ ἔκπληξιν καὶ οἶκτον τὸ δυστυχισμένο αὐτὸ κορίτσι, καθὼς διηγεῖτο τὴν πραγματικὴν ἱστορίαν τῆς ἐξαφανίσεώς της καὶ τῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἔκαμε μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεώς της.

—Μὲ ἐσταμάτησε μιὰ ἡμέρα στὸν δρόμο καὶ μοῦ ὡμίλησε. Δὲν ἤθελα νὰ τὸν ἀκούσω, ἀλλὰ εἶχε κάποιαν δύναμιν ἐπάνω μου, ποὺ δὲν μὲ ἄφινε νὰ τοῦ φύγω. Τὸν ἠκολούθησα. Μὲ ὡδήγησεν εἰς ἕνα παγκάκι τοῦ πάρκου καὶ μὲ ἔβαλε νὰ καθήσω κοντά του. Μοῦ ἔπιασε τὸ κεφάλι μὲ τὰ χέρια του καὶ ἔφερε τὰ μάτια μου κοντὰ στὰ δικά του. «Νὰ μὴ ξαναγυρίσῃς σπίτι σου, μοῦ εἶπε. Θέλω νὰ μείνῃς μαζί μου». Ἐδοκίμασα νὰ ἀντισταθῶ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσα. Ποτὲ δὲν εἶχα τὴν δύναμιν νὰ τοῦ εἴπω «ὄχι». Ἔκαμνα πάντοτε ὅ,τι μὲ διέτασσε.

Καὶ ἡ Ἔδιθ διηγήθη τὴν φρικτὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς της κατὰ τοὺς δύο αὐτοὺς μῆνας.

Καθημερινῶς ἔκλεπτε, κατὰ διαταγὴν τοῦ τυράννου της. Αὐτὸς ἔζη πλουσιώτατα μὲ τὸ προϊὸν τῶν κλοπῶν. Πρὸς τὸ θῦμα του ἐφέρετο κατὰ τὸν βαναυσότερον τρόπον.

Ὅταν ἡ ἐξομολόγησις ἐτελείωσεν, ὁ δόκτωρ Τόμα διέταξε τὴν Ἔδιθ :

—Τὰς 5 μ.μ. νὰ ζητήσετε νὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ δίκη σας καὶ νὰ εἰπῆτε εἰς τὸν δικαστὴν ὅ,τι εἴπατε εἰς ἐμέ. Τώρα ξυπνῆστε καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ κρατητήριόν σας.

Ἡ Ἔδιθ ἐξετέλεσε κατὰ γράμμα τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπνωτιστοῦ. Ἐζήτησε νὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ δίκη της. Ἡ αἴτησίς της ἐγένετο δεκτὴ καὶ μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὁ φίλος της ἐκάθητο εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου, βέβαιος ὅτι θὰ ἠθῳοῦτο, ἐφ' ὅσον ὁ μόνος μάρτυς κατηγορίας ἡ Ἔδιθ εὑρίσκετο, ὡς ἐξηκολούθει αὐτὸς νὰ νομίζῃ, ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐπιρροήν του.

Ἀλλ' ἡ Ἔδιθ ἐπροστατεύετο ὑπνωτικῶς ἀπὸ τὸν δόκτορα Τόμα καὶ κατέθεσεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ἔκπληκτος, πρὸ τοῦ ἀπροόπτου κατηγορητηρίου, τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ χείλη της, ὁ κακοῦργος ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ.

Τὸ ὑπνωτιστικὸν ἔγκλημα εἶχε διαλευκανθῇ χάρις εἰς τὸν ὑπνωτισμόν.

Πάσχα στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ

Ὑπὸ δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. **Σ. ΠΗΛΟΥ**

Ὁ Ἀπρίλης δὲν εἶναι μονάχα ἡ χρυσῆ λουλουδιασμένη πύλη τοῦ καλοκαιριοῦ... Δὲν εἶναι μονάχα ὁ μήνας τῶν χρωμάτων, τῶν κελαηδησμάτων, τῆς φλογέρας καὶ τῆς γαλανῆς ἀπεραντωσύνης... Ἔχει γιὰ τὸν χριστιανικὸ κόσμο μιὰ πολὺ—πολὺ μεγαλύτερη, μιὰ ξεχωριστὰ διαλεχτὴ ἀξία... Γιατὶ μέσα στὴν μυρωμένη, πολύχρωμη ἀγγαλιά του εἶναι τοποθετημένη ἡ Ἀνάσταση τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ἀνθρώπων...

Ἔτσι, πουλιὰ καὶ λουλούδια κι' ἀνθρώπινες καρδιὲς ἑνώνονται σ' ἕνα πανέμορφο πανηγύρι χαρᾶς κι' ἀγάπης, μαζὶ μὲ τὶς καμπάνες ποὺ χαρμόσυνα διαλαλοῦν μέσα στὴν ἀνοιξιάτικη νύχτα τὸ μεγάλο μήνυμα...

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»...

Κι' ἐτοῦτο τὸ γαληνεμένο πανηγύρι τῆς ἀνοιξιάτικης ἔκστασης γίνεται γραφικὴ φιέστα στὸν τόπο μας...

Πάσχα στὴν Ἑλλάδα!!!...

Λαὸς ρωμαντικὸς καὶ εὐσεβής, ἐνθουσιώδης καὶ πολυθόρυβος ὁ λαὸς μας, ζῇ πιὸ ἔντονα, ζῇ πιὸ ἁγνά, πιὸ δυνατά, πιὸ ὁλοκληρωτικὰ αὐτὴν τὴν μαγευτικὴ

Ἡ **Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος** τσουγκρίζει τὸ αὐγό Του μὲ τὸν κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτην.

στιγμή... Εἶναι, βλέπετε, ἡ ὑπέροχη σκηνοθεσία τῆς ἄγριας φύσης ποὺ τὸν περιβάλλει, ὁ πεντακάθαρος οὐρανός του, τὰ χαρωτιμένα ἤθη καὶ ἔθιμά του, ἡ ἄδολη, ἡ παιδιάστικη ψυχοσύνθεσή του, ποὺ τὸν ρίχνουν στὴ δίνη τῆς μεγάλης στιγμῆς...

Κι' εἶναι ἀκόμα τὰ κεράκια, τὰ βεγγαλικά, οἱ κατανυκτικὲς ἀκολουθίες τῶν ναῶν, ἡ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης ποὺ πιότερο τὸν μαγνητίζει, ἡ ἁπλῆ κι' εὐλαβικὴ πίστη του, οἱ παραδόσεις καὶ οἱ πανάρχαιοι θρῦλοι του, ποὺ ἀρχίζουν ἀπ' τὸν Θεό

του καὶ σ' Αὐτὸν καταλήγουν... Ξεφάντωμα διαδέχεται τό: «Χριστὸς 'Ανέστη»...

Γι' αὐτὸ χιλιάδες τουρίστες, ἀπὸ κάθε γωνιά τῆς γῆς, ἔρχονται στὴν 'Ελλάδα αὐτὲς τὶς μέρες γιὰ νὰ ζήσουν καὶ νὰ χαροῦν τὴν 'Ανάσταση τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς φύσης, στὴν πιὸ γνήσια, στὴν πιὸ χαριτωμένη μορφή της...

"Ερχονται νὰ ἰδοῦν τὴν πατροπαράδοτη σούβλα μὲ τ' ἀρνὶ...νὰ τσουγκρίσουν τὰ κόκκινα αὐγά... νὰ ξεχαστοῦν μέσα στὴν τρικυμία τῆς ὁμορφιᾶς καὶ τῆς ἀγάπης...

—Τὸ περιοδικὸ αὐτό, τὴν ἐντολὴ τῆς 'Αγάπης ὑπηρετεῖ καὶ ἀπ' αὐτὴν ἀντλεῖ τὴν δύναμή του, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἴσαμε σήμερα. Καὶ αὐτὸ γιατὶ ὁ ἱδρυτὴς καὶ διευθυντὴς του εἶναι πλημμυρισμένος ἀγάπη γιὰ τὴν 'Αστυνομία, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πιὸ ἀκριβὸ ἰδανικό του...

Γιορτάζει λοιπὸν σήμερα τὸ περιοδικὸ αὐτό... Καὶ χαίρεται... Καὶ ἀγαπᾷ πιότερο ὅ,τι ἀγάπησε πολύ... "Ετσι θ' ἀνοίξῃ ἀπόψε πάλι, ὅπως κάθε χρόνο, μιὰ λουλουδιασμένη παρένθεση χαρᾶς, γιὰ νὰ παρουσιάσῃ στὸ ἀναγνωστικό της κοινὸ ἕνα καθαρὰ ἀστυνομικὸ Πάσχα, ὅπως τὸ ἔζησε καὶ τὸ χάρηκε στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολή...

'Η 'Αστυνομικὴ Σχολή ! ! !.. Καὶ πόσα δὲν θυμίζουν ἐτοῦτες οἱ τρεῖς ἁπλὲς λέξεις ! ! ! Θυμίζουν ἕνα ἔργο, θυμίζουν μιὰ ζωή, ξαναφέρνουν στὴ θύμηση μιὰ κοσμογονία δημιουργίας ποὺ θεμελιώθηκε στὴν τελευταία ἑξαετία...

Πνευματικὸ κέντρο, τὴν εἶπαν... Καὶ μήπως δὲν εἶναι; Δὲν ἔγινε; Πόσα καὶ πόσα δὲν εἶναι τὰ πεπραγμένα τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς τὰ τελευταῖα χρόνια!!!

Σήμερα ἕνα μονάχα μποροῦμε νὰ σημειώσουμε : "Οτι δηλαδὴ ἡ 'Αστυνομικὴ

'Η **Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος** τσουγκρίζει τὸ αὐγό Του μὲ δοκίμους 'Αρχιφύλακας.

Σχολὴ στὸν τομέα τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων ἔχει μιὰ ζηλευτὴ παράδοση. Καὶ ἡ παράδοση ἐτούτη ἐτηρήθηκε κι' ἐφέτος μὲ ὅμορφο τρόπο... Μεγάλη ἱκανοποίηση αὐτή, στ' ἀλήθεια, γιὰ 'κεῖνον ποὺ ἐκοπίασε γιὰ νὰ παραδώσῃ στοὺς νεωτέρους του τὴν ἱερὴ ἐτούτη παρακαταθήκη!!!

'Αλλὰ ἂς ἔρθουμε στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολὴ τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα...

Μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Δ/τοῦ τῆς Σχολῆς κ. 'Εμμανουὴλ 'Αρχοντουλάκη καὶ τῶν βοηθῶν του... ὁμορφοστολισμένη, πεντακάθαρη καὶ χαρούμενη ἡ 'Αστυνομικὴ Σχολὴ ἔλαμπε 'κείνη τὴν Κυριακή... Εἶχε βάλει γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὰ γιορτινά της, καὶ μὲ τὴν ἁπλὴ καλόγουστη διακόσμησή της καὶ τὰ πολύχρωμα γιορταστικά της μπιμπελὼ πρόβαλε σὰν ἀκριβὴ εἰκόνα γαλήνης καὶ χαρᾶς...

"Εξω στὸ προαύλιο οἱ σοῦβλες μὲ τ' ἀρνιά... Πιὸ 'κεῖ, στολισμένο τὸ τουριστικὸ περίπτερο... 'Η ἀψίδα ἀπὸ λουλούδια καὶ σημαῖες στὴν πόρτα... Καὶ μέσα οἱ αἴθουσες ν' ἀστράφτουν... τάξις, ἀκρίβεια, ὁμορφιά...

Κι' ὕστερα ἡ αἴθουσα γέμισε... Κόσμος διαλεχτὸς τὴν πλημμύρισε... εὐγενεῖς ἀξιωματικοὶ περιέρχονταν ἀπὸ τραπέζι σὲ τραπέζι καὶ ἐφρόντιζαν, μὲ ὑποχρεωτικὸ τρόπο, γιὰ τὴν περιποίηση τῶν προσκεκλημένων, ἐνῷ πάνω στὸ ξύλινο ὑπόβαθρο ἡ ὀρχήστρα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ ἐκλεκτοῦ μαέστρου Ὑπαστυνόμου κ. Μπουκουβάλα ἔδινε τὴν εὔθυμη, τὴν γιορτινὴ νότα τῆς ἡμέρας...

Πεντακάθαροι σερβιτόροι πηγαινοέρχονταν ἀδιάκοπα μέσα στοὺς διαδρόμους, φορτωμένοι μὲ λογῆς—λογῆς λιχουδιὲς κι' ὀρεχτικοὺς μεζέδες... Κοκορέτσι, ψητὸ ἀρνί, τυριά, σαλάτες, ὀρεκτικά, φροῦτα, γλυκίσματα καὶ ἄφθονη μπύρα ἀποτελοῦσαν τὸ πλούσιο μενοῦ τῆς πασχαλινῆς πανδαισίας...

Κι' ὕστερα ἄρχισε ἡ παρένθεση τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν διαλεχτῶν καλλιτεχνῶν ποὺ πλαισίωσαν εὐγενικὰ τὸ πρόγραμμα καὶ ἔδωσαν ἕνα κεφάτο, χαρούμενο τόνο στὸ ἀστυνομικὸ γλέντι, ποὺ εὐθὺς ἀμέσως ἄναψε...

'Ο Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. 'Εμμ. 'Αρχοντουλάκης προσφωνεῖ τὴν **Α.Β.Υ. τὸ Διάδοχο.**

Φίλοι τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς 'Εκπομπῆς τῆς 'Αστυνομίας, καὶ θαυμασταὶ τοῦ ἔργου τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, οἱ καλλιτέχνες προσφέρθηκαν ἀφιλοκερδῶς καὶ πολὺ πρόθυμα νὰ ψυχαγωγήσουν τοὺς καλεσμένους τῆς Σχολῆς...Καὶ

τὸ ἐπέτυχαν κατὰ τρόπον συγκινητικὰ ὑπέροχο... Νοιώθουμε τὴν ὑποχρέωσι νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε πολὺ—πολύ, μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ γιὰ τὴν προσφορά τους...

Στὶς 11 καὶ μισὴ προσῆλθε στὴ Σχολὴ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ποὺ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ξεσπάσῃ μιὰ ἀσυγκράτητη θύελλα χειροκροτημάτων καὶ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἀγάπης... Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, τὸ πρῶτο Ἑλληνόπουλο, τὸ πανέμορφο ἐτοῦτο παλληκάρι τῆς πατρίδος μας, ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τοῦ λαοῦ μας τὸ καμάρι καὶ ἡ ἐλπίδα του... Ἁπλός, καταδεχτικός, δημοκρατικός, λεβέντης ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος εἶναι γραμμένος μὲ χρυσᾶ γράμματα μέσα σὲ κάθε Ἑλληνικὴ καρδιά... Γι' αὐτὸ καὶ ἡ παρουσία του ἀνάμεσά μας ἔδωσε μιὰ ξεχωριστὴ λαμπρὴ ἐπισημότητα στὸ πασχαλινό μας γλέντι...

Ἂς εἶναι βέβαιος ὅτι ὁλόκληρος ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος στέκει μὲ θαυμασμὸ καὶ λατρεία στὸ πλευρό του... Καὶ ἡ κραυγή, ἡ μυριόστομη κραυγή μας: «ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ!»—«ΖΗΤΩ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ!» διερμήνευε τοὺς πιὸ διαλεχτούς, νοσταλγικούς μας πόθους....

Τὴ γιορτὴ τῆς Σχολῆς ἐτίμησαν μὲ τὴν εὐγενικὴ παρουσία τους ἐκλεκτὲς προσωπικότητες τοῦ τόπου μας... Διεκρίναμε ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τὸν βουλευτὴ Ἀθηνῶν κ. Δ. Βρανόπουλο μὲ τὴ σύζυγό του, τὸν Δήμαρχο Ἀθηναίων καὶ τὴν κα Τσουκαλᾶ, τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, τὸν βουλευτὴ κ. Κ. Μανιαδάκη, τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς κ. Μακρυνιώτη, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος κ. Νικ. Μπουραντᾶ, τοὺς δημοσιογράφους κ.κ. Δημ. Ἀργυρόπουλον, Νικ. Γεωργακάκον καὶ Θωμόπουλον, τὴν Κα Νίτσα Ἀβαταγγέλου, τὸν Διευθυντὴ τοῦ Λεοντείου Λυκείου καὶ τὸν Ὑποδιευθυντή του, τὸν Γυμνασιάρχη κ. Ἰωάν. Φραγκιαδάκη, τὸν κον καὶ τὴν κα Μπασουκέα, τὸν τέως Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ἰωάν. Σπύρου, τὸν κ. Ἀναστ. Κανελλόπουλον, τὸν κον καὶ τὴν κα Μεταξᾶ, τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Ἀπ. Κα-

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωρ/κῆς κ. Μακρυνιώτης τσουγκρίζει τὸ αὐγό του μὲ δοκίμους Ἀρχιφύλακας.

θάρειον, Δημ. Γιαννόπουλον καὶ Δημ. Ὑφαντῆν, τοὺς 'Αστυνόμους κ.κ. Κων. Τσιοῦγκον, Παναγ. Μαυροζούμην, τὸν Ὑπαστυνόμον κ. Δημ. Καραγιαννόπουλον, τοὺς Καθηγητὰς τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν κ.κ. Κων. Δεμερτζῆν, Δημ. Καψάσκην, Κων. Κωνσταντινίδην, Ἡλ. Γλυκοφρύδην, Γεώργιον Παπαγιαννάκην, Κων. Τουζένην, Κων. Τσίπην, Βασ. Γιαννόπουλον, 'Ιωάν. Παπαϊωάννου, 'Ιωάν. Ράϊκον, Δημ. Ντζιώραν, Δημ. Κοκκινάκην, μὲ τὶς οἰκογένειές τους, τοὺς δοκίμους Ὑπαστυνόμους καὶ 'Αρχιφύλακες μὲ τὶς οἰκογένειές τους καὶ πλῆθος ἄλλου ἐκλεκτοῦ κόσμου. 'Απὸ τὴν 'Αστυνομικὴ Σχολὴ παρέστησαν ὁ Διοικητὴς τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν καὶ ἡ κυρία 'Αρχοντουλάκη, ὁ Ὑποδιοικητὴς τῶν Σχολῶν καὶ ἡ κυρία Λυκούση, ὁ Κοσμήτωρ τῶν Σχολῶν καὶ ἡ κυρία Παπαθανασίου, ὁ Διοικητὴς τοῦ Παρ/τος Ν. Φιλαδελφείας καὶ ἡ κ. Ντουφεξῆ καὶ οἱ Ὑπαστυνόμοι κ. κ. Ἡλ. Ψυχογιός, Γ. Μῖχος, Στυλ. 'Αβραάμ, Παν. Ραυτόπουλος, Γεώργ. Σακέττος, Κων. Βάμβουκας, Παν. Βλαχάκης, Ἡλ. Κεχρῆς, Χρ. Στριχᾶς, Στ. 'Αρ.δᾶς, Κων. Κουβέλης, Χρ. Πάτσιος, Θεόδ. Χαρλαύτης, ἐπίσης μὲ τὶς οἰκογένειές τους.

'Επίσης τὴ γιορτὴ ἐτίμησαν καὶ 150 φοιτηταὶ τῆς Παιδαγωγικῆς 'Ακαδημίας τῆς Κύπρου, ποὺ ἔγιναν ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων καὶ ἐπευφημιῶν...

'Απὸ τοὺς πρώτους προσῆλθεν στὴ Σχολὴ ὁ 'Επιθεωρητὴς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Νικ. Νέρης καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πόλεων Ὑφυπουργὸς 'Εσωτερικῶν κ. Νικ. 'Αρχιμανδρίτης, τῶν ὁποίων ἡ ἄφιξη καταχειροκροτήθηκε μ' ἐνθουσιασμό.

'Ο κος 'Αρχιμανδρίτης, μὲ τὴν σύζυγο καὶ τὰ δύο παιδιά τους, ἐκάθισαν ὡς τὸ τέλος τῆς γιορτῆς, ἀνακατεύθηκαν μὲ τοὺς προσκεκλημένους τῆς Σχολῆς, χόρεψαν, ἐγλέντησαν, ἐσκόρπισαν κέφι καὶ ἀπετέλεσαν στ' ἀλήθεια μιὰ χαρούμενη συντροφιὰ ποὺ ἔδωσε ζωντάνια γύρω της....

'Η Σχολὴ ἐφιλοξένησε καὶ μιὰ ὁμάδα Νορβηγίδων, ποὺ ἀσφαλῶς ἐτίμησαν μὲ ξεχωριστὴ ὁμορφιὰ τὸ πασχαλινό μας τραπέζι...

Μεζέδες, μπύρα, χορός, τραγούδι, κέφι, χαρά... Αὐτὰ συνέθεσαν τὶς μικρὲς λεπτομέρειες τῆς γιορτῆς τῆς Σχολῆς....

Καὶ ὅλα ἐτοῦτα, σκόρπισαν τὴν εὐτυχία καὶ χάρισαν ἀλησμόνητες στιγμὲς σὲ ὅσους παρευρέθησαν στὸ ἀξέχαστο ἐκεῖνο γλέντι, ποὺ παρατάθηκε μέχρι τὸ βράδυ.

'Ο κ. Κουσιάδης, πάντα πρόθυμος συνεργάτης τῆς Σχολῆς, ἔδωσε μὲ τοὺς λεβέντες φουστανελοφόρους του καὶ τὶς πανέμορφες χωριάτισσες τοῦ ὁμίλου του μιὰ νότα λεβεντιᾶς, ποὺ μύριζε θυμάρι καὶ θάλασσα καὶ σκόρπισε μιὰ εὐγενικὴ νοσταλγία γιὰ τὸ χιλιοτραγουδισμένο 'Ελληνικὸ χωριό...

Κι' ὕστερα ἡ ὀρχήστρα... Κι' οἱ καλλιτέχνες... Καὶ ὁ χορός.. καὶ τὸ κέφι...

Κι' οἱ ὧρες κυλοῦσαν μέσα σὲ μιὰ παραμυθένια, χαρά, ἀφήνοντας στὶς καρδιὲς ὀνειρεμένες ἀναμνήσεις, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ λησμονηθοῦν εὔκολα...

Εἶχε, στ' ἀλήθεια, μεγάλη ἐπιτυχία τὸ γλέντι τοῦ Πάσχα στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολή. Καὶ πρέπει νὰναι περήφανοι ὁ κ. 'Αρχοντουλάκης καὶ οἱ ἄξιοι συνεργάτες του, 'Αξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς ποὺ ἐπέτυχαν νὰ παρουσιάσουν αὐτὸ τὸ ἀκριβὸ πανηγύρι τῆς χαρᾶς, γιὰ τὸ ὁποῖο ἀκούστηκαν ἀπὸ παντοῦ ἔπαινοι καὶ θαυμασμός.

Ναί! Ναί! 'Ο 'Απρίλης δὲν εἶναι μονάχα ἡ λουλουδιασμένη πύλη τοῦ καλοκαιριοῦ... Δὲν ἔχει μονάχα ἀνεμῶνες, πουλιά, γραφικὰ δειλινά, πανέμορφες αὐγοῦλες... Ἔχει καὶ κόκκινα αὐγά, ἔχει καὶ κεράκια, καὶ εὐχές... Ἔχει καὶ εὐτυχία καὶ εἰρήνη...

Ἔχει τὴν 'Ανάσταση τοῦ Θείου Λυτρωτοῦ, ποὺ ἄφησε γιὰ ὑποθήκη Του ἐτοῦτα τὰ πανέμορφα λόγια : «'Εντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

'Αγάπη, φίλοι μου... 'Αγάπη, ἀδέλφια... Αὐτὴ εἶναι ἡ γλυκειὰ φωνὴ ποὺ ἀντηχεῖ, αἰῶνες καὶ αἰῶνες τώρα, μέσα στὴν ἁμαρτωλὴ ἀνθρωπότητα.

Εὔχομαι σὲ ὅλους σας, καλοί μου φίλοι, νὰ γίνῃ ἡ ἀγάπη ὁ ἄξονας γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον νὰ περιστρέφεται ἡ ζωή σας.

Χρόνια σας πολλά, καλά, χαρούμενα κι' εὐτυχισμένα... *Σ. ΠΗΛΟΣ*

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Βάδιγκτον.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λαγουμιτζῆ 29, στὴν Πάντειο.

Ὁ Βάδιγκτον—Γουλιέλμος—Ἐρρῖκος, Γάλλος ἀρχαιολόγος καὶ πολιτικός, γεννήθηκε τὸ 1826 καὶ πέθανε τὸ 1894. Ἦτο μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τεχνῶν καὶ διετέλεσε πολλάκις ὑπουργός. Ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας στὸ Βερολίνειο συνέδριο (1878—Βίσμαρκ), ἐπέδειξε ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Βαθέος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πανόρμου 12, στὸν Παναθηναϊκό.

Βαθύ, εἶναι τ' ὄνομα πολλῶν Ἑλληνικῶν λιμένων. Τὸ ἴδιο ὄνομα φέρει ἐπίσης καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς νήσου Σάμου.

Βαθυκλέους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀναξάρχου 43, στὴ Γούβα.

Ὁ Βαθυκλῆς, Ἕλλην γλύπτης τοῦ 6ου π.Χ. αἰῶνος, κατήγετο ἀπὸ τὴν Μαγνησία. Καλλίτερο ἔργο του εἶναι ὁ θρόνος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος στὶς Ἀμύκλες τῆς Λακωνικῆς, ὁ ὁποῖος ἐστηρίζετο πάνω στὰ ὁμοιώματα τῶν χαρίτων καὶ τῶν ὡρῶν.

Βακτριανῆς.

Ἀπὸ Ἀρβύλων 12, στὰ Κουπόνια.

Ἡ Βακτριανὴ ἢ Βακτρία, εἶναι ἀρχαία ὀνομασία χώρας πρὸς τὰ βόρεια τοῦ Ἰνδικοῦ Καυκάσου, ἡ ὁποία καὶ κατεκτήθη ἀπὸ τὸν Μ. Ἀλέξανδρο. Ἀπὸ τὸ 256—141 π.Χ. βασίλευσαν ἐκεῖ οἱ Σελευκίδαι. Τελευταῖος Ἕλλην βασιλεὺς της ἦτο ὁ Ἡλιοκλῆς. Ἀργότερα ἡ χώρα καταλήφθηκε ἀπὸ τοὺς Πάρθες.

Βάκχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βύρωνος 6, στὴ Πλάκα.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της στὸ θεὸ τῆς ἀμπέλου, τὸν Διόνυσο ἢ Βάκχο, ὅπως τὸν ἀπεκάλουν κυρίως οἱ τραγικοί.

Κατὰ τὴν πιὸ ἀληθοφανῆ παράδοση, ὁ Διόνυσος ἦτο γυιὸς τῆς Σεμέλης, κόρης τοῦ Κάδμου καὶ ἡ ὁποία ἀπέκτησε αὐτὸν ὡς ἐρωμένη τοῦ Διός. Ἡ Σεμέλη, ζήτησε ἀπὸ τὸν ἐραστή της Δία, νὰ παρουσιασθῇ μπροστά της μ' ὅλο του τὸ μεγαλεῖο. Πράγματι παρουσιάσθηκε ὁ Δίας μὲ τοὺς κεραυνούς του, οἱ ὁποῖοι ὅμως κατέκαυσαν τὴν Σεμέλη. Αὐτή, πεθαίνοντας, ἄφισε καὶ βγῆκε ἀπὸ τὰ σπλάγχνα της ὁ Διόνυσος, ὁ ὁποῖος γλύτωσε ἀπὸ τοὺς κεραυνούς, χάρις στὴν βοήθεια τῆς θεᾶς Γαίας. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶχε συμπληρωθῇ ὁ χρόνος τῆς κυήσεως, ὁ Δίας τὸν ἔκλεισε στοὺς μηρούς του, ὅπου καὶ συμπλήρωσε τὸν ὑπόλοιπο χρόνο. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ὁ Διόνυσος ἐλέγετο μηρορραφὴς ἢ μηροτραφής.

Μετὰ τὴν γέννησί του παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Ἑρμῆ στὶς νύμφες τῆς Νύσης ἢ τὴν νύμφην Νῦσαν, ἡ ὁποία ἦτο ὄρος μὲ πολλὲς πηγὲς καὶ πυκνὰ δάση. Μέσα ἐκεῖ μεγάλωσε ὁ Διόνυσος μὲ τὴν φροντίδα τῆς ἀδελφῆς τῆς Σεμέλης, τῆς Ἰνοῦς. Ὅταν μεγάλωσε, δοκίμασε τοὺς καρποὺς τῆς ἀμπέλου καὶ μέθυσε ἀπὸ τὸ χυμό τους. Μεθυσμένος καὶ παράφορος ἀπὸ τὴν νέα ἡδονή, μὲ φωνὲς καὶ τραγούδια ἄρχισε μιὰ γεμάτη περιπέτειες πορεία.

Πολλοὶ καὶ διάφοροι κατὰ τόπους πλάσθηκαν μύθοι, γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Διονύσου. Ὁ Διόνυσος ὑπῆρξε ὁ ἐμψυχωτὴς τῆς ἀρχαίας θρησκείας καὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ποιήσεως καὶ καλλιτεχνίας.

Βακχυλίδου.

Ἀπὸ Ἀλκαίου 31, στὰ Κουπόνια.

Ὁ Βακχυλίδης, ποιητὴς τῆς χορικῆς λυρικῆς, Κεῖος τὴν καταγωγή, γεννήθηκε καὶ πέθανε μᾶλλον μεταξὺ τῶν ἐτῶν 505--430 π.Χ. Μαθητὴς τοῦ Σιμωνίδου, θεωρεῖται ὡς ὁ τελευταῖος τοῦ «Ἀλεξανδρειτικοῦ κανόνος». Μεγάλη ὑποστήριξι βρῆκε στὴν φιλόμουση αὐλὴ τῶν Συρακουσῶν, ὅπως καὶ οἱ Σιμωνίδης, Αἰσχύλος, Πίνδαρος κ.ἄ. Σ' αὐτὸν ὀφείλεται τὸ ρητὸν «ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τότε πάλαι τό τε νῦν».

Διεκρίνετο γιὰ τὴν γλαφυρότητα καὶ σαφήνεια τῶν ἔργων του. Βέβαια δὲν μπορεῖ νὰ φθάσῃ τὸ ὕψος τοῦ Πινδάρου, ἀλλά, ὅπως εἶπε ὁ Λογγῖνος, εἶναι «ποιητὴς ἀδιάπτωτος καὶ πάντῃ κεκαλλιγραφημένος».

Βαλαβάνη Ἐμμανουήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη 98, στὰ Ἄνω Πετράλωνα.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Βαλαβάνης ἢ Μανώλης Μπαλαπᾶνος, πλοίαρχος ἀπὸ τὰ Ψαρά, μυήθηκε στὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας στὴ Βεσσαραβία, ἀπὸ τὸν Δ. Ροδιάδη. Ἔχοντες στὴν ἰδιοκτησία του τὸ πολεμικὸ πλοῖο «Θεμιστοκλῆς» πῆρε μέρος σὲ πολλὲς ναυτικὲς ἐπιχειρήσεις, ἐπιδεικνύοντας αὐταπάρνησι καὶ ἡρωϊσμό.

Βαλασίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐξάρχου 17, στὴ Γούβα.

Ὁ Βαλάσιος, ἱερεὺς καὶ νομοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν ΙΖ' αἰώνα, ἐνδιέτριψε μὲ ἐπιτυχία στὴν βυζαντινὴ μουσική. Μαθητὴς τοῦ μελοποιοῦ Γερμανοῦ τοῦ Νέων Πατρῶν, ἀναδείχθηκε σὲ σημαντικὴ μουσικὴ φυσιογνωμία. Συνέθεσε πολλὰ μουσικὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. Μουσικά του αὐτόγραφα, σώζονται ἀκόμη στὴ μονὴ τῶν Ἰβήρων.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

. . . . . .

—«Αὐτοὺς ποὺ θὰ τὰ τινάξουν ποὺ λὲς φιλαράκο» εἶπε μάγκικα στὸν Ἀλὲν Ρομπὲρ «θὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃς ἀπὸ τὸ μαντήλι τους... Δὲν τὸ ἀφήνουν πιὰ ποτέ... Σκουπίζουν ὅλη τὴν ὥρα τὸ στομά τους... Κύτταξε αὐτὸ ἐκεῖ, παραδείγματος χάρι... Θὰ σοῦ δείξω τώρα κάτι ἀνατριχιαστικό... Νά! Δὲς ἐκεῖνο τὸν γέρο στὸ κρεβάτι του... Τὸν πιάνουν σπασμοί, κάθε φορὰ ποὺ τόνε πλησιάζουν. Κύτταξε λοιπόν!!! Δὲν εἶναι κωμικός!.. Ἔλα πάρα κάτω τώρα νὰ ἰδῇς κάποιο ἄλλο «νούμερο»... Μὴν κάνῃς θόρυβο καὶ προχώρα... Στὸ κρεβάτι τῆς γωνίας, αὐτὸς ἐδῶ ὁ γέρος ποὺ ροχαλίζει μ' ἕνα ἐπίδεσμο στὸ μάτι εἶναι ξεκαρδιστικὸς τύπος... Πήγαινε ν' ἀνασηκώσῃς τὸν ἐπίδεσμό του καὶ θὰ καταλάβῃς τί θέλω νὰ πῶ... Ἔλα! Μὴ φοβᾶσαι... Κοιμᾶται τόσο βαρειά... Δὲν ἀκοῦς ποὺ ροχαλίζει;...».

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ πλησίασε κατατρομαγμένος... Μὲ χέρι ποὺ ἔτρεμε ἀνασήκωσε τὸν ἐπίδεσμο τοῦ κοιμισμένου... Καὶ τότε ἀνατρίχιασε σύγκορμος. Ἕνα γαλανό, γυάλινο μάτι, ἀκίνητο καὶ λαμπερὸ σὰν τὸν καλοκαιρινὸ ἥλιο, τὸν κάρφωνε...

Ὁ Φερνὰν χοροπήδησε ἀπ' τὴ χαρά του:

—«Ἕνας μονόφθαλμος! Βρὲ τὸν παληόγερο!!! Φοβήθηκες; ἔ, φίλε;...».

Κι' ἐνῷ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ δὲν ἤξερε τί νὰ πῇ καὶ στέκονταν μαρμαρωμένος στὴ θέση του, ἐστράφηκεν ὁ Φερνὰν πρὸς ἕνα ἄλλο γέρο, γείτονα τοῦ μονόφθαλμου, κι' ἄρχισε νὰ τὸν σκουντᾷ ἄγρια, φωνάζοντας: «Ρὲ...ρὲ σὺ γέρο... ξύπνα!!! Ξημέρωσε»

Ὁ γέρος ξύπνησε κι' ἄρχισε νὰ τρέμῃ... Ἕνας δυνατὸς βήχας τὸν ἔπνιγε...

Τοῦ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἡ καρδιὰ ράγισε:

«Δὲν τὸν λυπᾶσαι; Ἄστονε νὰ κοιμηθῇ» εἶπε στὸν Φερνὰν ἀγανακτισμένος.

Ἀλλὰ αὐτὸς ἀνάλγητος συνέχισε σαρκαστικά:

—«Ἄκοῦς γερο-βρωμιάρη, τί λέει ὁ φίλος; Σὲ λυπᾶται λέει... Πές του λοιπὸν ποιὸς εἶσαι πραγματικά... Πές του, γερο-γελοῖε, ὅτι ψοφολογᾷς στὸν ὕπνο ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ ὅτι τὴ νύκτα γυρίζεις τὶς αἴθουσες, ψάχνεις τὰ συρτάρια τῶν τραπεζιῶν, καὶ κατουρᾷς πάνω σ' ὅλα τὰ κρεβάτια σὰν σκύλος!!!

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔφερε γιὰ μιὰ στιγμὴ στὸ μυαλό του τὴν μορφὴ τοῦ Κλεμανσώ... Αὐτὴ ἡ εἰκόνα τὸν πλημμύρισε ἀγωνία...

«Πᾶψε, ἐπὶ τέλους!» φώναξε ἐπιτηματικὰ στὸν Φερνὰν «ντροπή σου! Δὲν ἔχεις ἴχνος φιλότιμο; Αὐτὸς ὁ δυστυχισμένος, γέροντας θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν παπποῦς σου!...».

Ἀλλὰ ὁ ἄλλος τὸν εἰρωνεύθηκε γιὰ τὰ ...«εὐγενικά του αἰσθήματα...».

—«Μπράβο ποὺ λυπᾶσαι τοὺς γέροντες καὶ τοὺς δυστυχισμένους... Μπράβο! Ἡ κοινωνία θὰ σὲ ἀμείψῃ... Εἶσαι τζέντλεμαν... Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἀναίσθητο ρεμάλι ποὺ σ' ἔκανε νὰ τὸ λυπηθῇς ξανακοιμήθηκε σὰν ζῷο... Δὲν σὲ ἀπογοητεύει ἡ ἀναισθησία του; Ἀλλά, ἀφοῦ ζητᾷς ὅπως δήποτε νὰ γνωρίσῃς ἕνα ἀληθινὸ παπποῦ,

ἄντε στὴν ἐπάνω αἴθουσα νὰ τὸν ἀταμώσῃς... Εἶναι ἕνας γέρος κωμικοτραγικός. Τὸν πλησιάζεις, τοῦ λές: «Μισέλ!!! Ἰωάννα!!!» (εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγονῶν του), κι' αὐτὸς ἀρχίζει νὰ κλαίῃ... Ἀλλὰ εἶναι τόσο ξεκαρδιστικὲς οἱ γκριμάτσες ποὺ κάνει!!! Δὲν καταλαβαίνεις ἂν κλαίῃ ἢ γελᾷ... Θέλεις ν' ἀνεβοῦμε νὰ τὸν γνωρίσῃς...».

—«Ὄχι! Δὲν θέλω!» ἀπάντησε σοβαρὰ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ «Εἶναι κάτι ποὺ δὲν μ' ἐνδιαφέρει...».

Ὁ ἄλλος τὸν κύτταξε ἀγριεμένος.

—«Δὲν σ' ἐδιαφέρει εἶπες; Καλά. Νὰ δοῦμε ὅμως, φιλαράκο, ὅταν θὰ βρωμίσῃς κι' ἐσὺ-ὅπως κι' ἐγὼ ἐδῶ μέσα δώδεκα μέρες, θὰ λὲς καὶ θὰ σκέπτεσαι ὅπως τώρα... Ἄλλως τε...».

Ὁ Φερνὰν σταμάτησε ἀπότομα. Ἕνα πονηρὸ χαμόγελο πρόβαλε στὰ χείλη του κυττάζοντας κάποιο πρόσωπο ποὺ πλησίαζε:

—«Γειά σου, Ζερμαίν!» ψιθύρισε μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα...

Ἦταν μιὰ κοπέλλα παχουλή, μὲ πόδια καὶ χέρια γυμνά, ποὺ ἐκείνη τὴ στιγμὴ πέρασε ἀπὸ δίπλα τους, βγάζοντας προκλητικὰ τὴ γλῶσσα στὸν Φερνάν...

—«Ποιὰ εἶναι αὐτή;» ρώτησε ἀδιάφορα ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ «μοιάζει σὰν ἄλογο!».

Ὁ Φερνὰν γέλασε πάλι πονηρά, καὶ κλείνοντας τὸ μάτι στὸν Ρομπέρ, ψιθύρισε...

—«Αὐτὴ εἶναι ἡ Ζερμαίν!.. Εὐτυχῶς ποὺ τὴν ἔχουμε!!! Ἄκουσε νὰ δῇς...» χαμήλωσε τὴ φωνή του, ἔκανε χωνὶ μὲ τὰ δυό του χέρια καὶ συνέχισε στ' αὐτὶ τοῦ παιδιοῦ: «εἶναι ἐντελῶς γυμνὴ κάτω ἀπὸ τὴν μπλούζα της... Καταλαβαίνεις τί σημαίνει αὐτό;...».

—«Ὄχι...» ἀπάντησε σαστισμένος ὁ Ρομπέρ.

—«Σημαίνει»πρόσθεσε ὁ Φερνὰν σκουπίζοντας τὰ χείλη του «σημαίνει αὐτὸ ποὺ εἶπες πρίν... Ὅτι δηλαδὴ εἶναι ἕνα ἄλογο... Κοιμᾶται δίπλα μας ἐκεῖ πάνω καὶ καμμιὰ φορά... καταλαβαίνεις ἔ;».

—«Ὄχι» ξανᾶπε τὸ παιδί.

—«Ὄχι;.. Ἔ!» Ἄκου λοιπόν... Ἢ μᾶλλον περίμενε νὰ δῇς γιὰ νὰ καταλάβῃς καλύτερα...

Πῆρε τὸν Ἀλὲν Ρομπὲρ ἀπὸ τὸ μανίκι καὶ τὸν τράβηξε κάτω ἀπὸ τὴ σκάλα. Ἔπειτα ἔβγαλε ἕνα κομμάτι κιμωλία ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ σχεδίασε σοβαρὰ πάνω στὸν τοῖχο ἕνα ἄσεμνο σχέδιο... Ὕστερα ρώτησε τὸ παιδί:

«Τοὐλάχιστον αὐτὸ ξέρεις τί εἶναι;».

—«Ὄχι!» ἀπάντησε ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ. «Μοιάζει σὰν κανόνι, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τί εἶναι...».

—«Φουκαρά μου! Πόσο εἶσαι πίσω! Ἔχεις μεσάνυχτα ἀπὸ πράγματα ποὺ πρεπε να ξέρῃς ἀπ' ἔξω κι' ἀνακατωτά...» εἶπεν ὁ Φερνὰν μὰ βαθειὰ περιφρόνηση, κι' ἐξαφανίστηκε στὴ διεύθυνση τῆς Ζερμαίν.

—«Σὲ ποιὸν μοιάζει αὐτὸς ὁ τύπος;» διερωτήθηκεν ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ σὰν ἔμεινε μόνος του «πόσο διαφορετικὸς εἶναι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους! Αὐτὰ τὰ χέρια του μὲ τοὺς κάλους, αὐτὸ τὸ ψυχρὸ βλέμμα του, αὐτὰ τὰ χείλη του, πόσο ξεχωρίζουν ἀπὸ τὰ ἄλλα τὰ παιδιά!!!...».

...Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔμεινε ἔτσι καρφωμένος πολλὴ ὥρα μπροστὰ στὸ ἀκατανόητο σχέδιο καὶ εἶχε ξεχαστεῖ κυττάζοντάς το, ὅταν αἰσθάνθηκε δυὸ χέρια νὰ τὸν πιάνουν ἀπὸ τοὺς ὤμους ἄγρια, μὰ καὶ τρυφερὰ μαζί...

—Ἐσὺ εἶσαι ποὺ σχεδίασες αὐτό, πάνω στὸν τοῖχο ;

...Ἐγύρισε καὶ βρέθηκε ἀπέναντι στὸ πλατὺ πρόσωπο τῆς Ζερμαίν... Τὰ χείλη της ἦταν ὑγρὰ καὶ τὰ μάτια της χαμογελοῦσαν πονηρά... Τὸ παιδὶ διεμαρτυρήθη :

—«Ὄχι! Κάνετε λάθος. Δὲν τὸ σχεδίασα ἐγώ!!!» Ἀλλὰ ἐκείνη κάρφωσε τὰ

μάτια της ἐπάνω του μὲ μιὰ ἀκατανόητη ἔκφραση καὶ τοῦ εἶπε σιγαλὰ καὶ χαϊδευτικά :

—«Μικρὲ ἀλήτη!...».

Συγχρόνως τὸν τράβηξε ἐπάνω της. Ἔνοιωσε τότε τὸ ἄπειρο παιδὶ τὸ ζεστό της σῶμα νὰ τὸν καίῃ καὶ θυμήθηκε τὰ λόγια τοῦ Φερνάν... Ναί! Ὁ Φερνὰν εἶχε δίκηο... Ἡ Ζερμαὶν ἦταν γυμνὴ κάτω ἀπὸ τὴ μπλούζα της... Τοῦ ἦρθε τότε στὸ νοῦ ἡ Ρίτα τοῦ Παναμᾶ... Καί, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, ἡ καρδιά του κτύπησε παράξενα, τὰ πόδια του ἄρχισαν νὰ τρέμουν. Σήκωσε τότες τὰ χέρια καὶ προσπάθησε νὰ τὴν τραβήξῃ ἀπὸ δίπλα του, ὁπότε ἐκείνη μουρμούρισε μὲ ὑπόκωφη φωνή:

—«Τί ζητᾶς λοιπόν, φίλε; Ὅ,τι θέλεις ζήτησέ μου. Δὲν θὰ σοῦ χαλάσω χατήρι... Μὴν διστάζῃς... Μὴν ντρέπεσαι... Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἕνα καλὸ κορίτσι... Γιὰ κύττα!!!...».

Καὶ λέγοντας αὐτὰ γύρισε τὴν πλάτη της στὸ φῶς καὶ ξεκούμπωσε βιαστικὰ τὸ ἐπάνω μέρος τῆς μπλούζας της... Ἔτσι, τὰ στήθη της φάνηκαν νὰ κατεβαίνουν μέχρι τὸ πρόσωπο τοῦ δυστυχισμένου παιδιοῦ, πελώρια καὶ ὁλόλευκα... Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔμεινε κατάπληκτος... Ἔνοιωσε ζάλη... Χωρὶς νὰ καταλαβαίνῃ τί κάνῃ σήκωσε τὰ χέρια καὶ τρέμοντας σύγκορμος τὰ χάϊδεψε... Ἀλλὰ γρήγορα συνῆλθε καὶ τραβῶντας την ἀπὸ δίπλα του εἶπε, γυρίζοντας ἀλλοῦ τὸ κεφάλι...

—«Μὲ συγχωρεῖτε, δεσποινίς... Δὲν ἤθελα νὰ σᾶς προσβάλω... Σᾶς ζητῶ συγνώμην...».

Τότε ἡ Ζερμαίν, ξανακουμπώνοντας γρήγορα τὴν μπλούζα της, ξεκαρδίστηκε στὰ γέλια :

—«Δεσποινίς, εἶπες; Καὶ ζητᾶς καὶ συγνώμη; Καὶ σοῦ πέρασε ἡ ἰδέα ὅτι μὲ πρόσβαλες;

«Ἄ, φίλε μου... Εἶσαι, στ'ἀλήθεια κωμικός!!!». Στάθηκε λίγο κυττάζοντάς τον στὰ μάτια, κι' ὕστερα συνέχισε, ἐνῷ τὸ παιδὶ κατέβαζε ντροπιασμένο τὸ κεφάλι :

—Ἄ! Τώρα κατάλαβα!!! Εἶσαι ἄβγαλτος, ἀκόμα... Μά, γιατί;... Ἐσὺ εἶσαι ἕνα παιδὶ τῆς ἀγάπης!!!».

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ σήκωσε τὸ κεφάλι μὲ ἀπορία!

—«Παιδὶ τῆς ἀγάπης; Τί θὰ πῇ αὐτό;...».

Ἡ Ζερμαὶν ξαναγέλασε :..

—«Θὰ πῇ, ἀνόητο παιδὶ ὅτι οἱ γονεῖς σου δὲν ζήτησαν τὴν γνώμη κανενὸς ὅταν τοὺς ἔπιασε αὐτὸ καί...».

Ἀλλὰ ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ τὴ διέκοψε κοκκινίζοντας :

—«Οἱ γονεῖς μου δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὶς ἱστορίες σας!!!».

Ἀλλὰ ἡ Ζερμαὶν ἐπέμεινε...

—«Γιατὶ κάνεις τὸν κουτό;» τὸν ρώτησε ἐνῷ γελοῦσε πάντοτε... Στάθηκε, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, νὰ τὸν ξανακυττάζῃ, κι' ὕστερα ἀπότομα, μὲ πάθος τοῦ φώναξε, κάπως σκληρά :

—«Εἶσαι ὅμορφος... Πολὺ ὅμορφος!!! Γι' αὐτό...». Τὸν ἀγγάλιασε ἀπότομα καὶ κόλλησε τὸ στόμα της πάνω στὸ δικό του... Τὸ παιδὶ ἀγωνίστηκε νὰ ξεφύγῃ... Πονοῦσε... Ἔνοιωθε ἀηδία... τοῦ ἐρχότανε νὰ κλάψῃ...

Ἐπὶ τέλους ἐκείνη ἀποτραβήχτηκε λαχανιασμένη, μὰ δὲν ἔλεγε νὰ φύγῃ:

—«Ἄκουσέ με τώρα!!!». Τοῦ ψιθύρισε. Καὶ ἄρχισε νὰ τοῦ διηγῆται μὲ ἕνα σωρὸ βρώμικες χειρονομίες μιὰ ἱστορία ποὺ φάνηκε στὸ παιδὶ ἀπίθανη καὶ παράλογος... Ὅτι δηλαδὴ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ γυναῖκες... Ἀλλὰ ὄχι.!!... Ὅλα αὐτὰ ἦταν πολὺ κτηνώδη, πολὺ βρώμικα, ἀηδιαστικὰ γιὰ τὸ παιδί...

«Μά, γιατὶ μοῦ τὰ λέτε ὅλα αὐτά;...» ρώτησε μὲ ἀπορία...

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ ἀστυφύλαξ Γαλανόπουλος Γεώργιος.

Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁ ἀρχιφύλαξ Ρηγόπουλος Μελέτιος καὶ οἱ ἀστυφύλακες: Δρακάκης Γεώργιος καὶ Παπαϊωάννου Ἀλέξανδρος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Διὰ διαταγῆς τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Βασιλικοῦ Ναυστάθμου ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Μητσάκον Μ., διότι ἐνεργήσας μετὰ ἰδιαιτέρας ἐπιδεξιότητος καὶ δραστηριότητος ἐπέτυχεν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑποπλοιάρχου κ. Παπαδόγκωνα Β., τὴν πλήρη διερεύνησιν καὶ ἀποκάλυψιν σοβαρᾶς ὑποθέσεως ὑπεξαιρέσεως εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

Διὰ τῆς αὐτῆς διαταγῆς ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια εἰς τοὺς ἀστυφύλακας: Ρεσβάνην Μ., Ζήσιμον Α. καὶ Παμπόνηρον Ι., διότι ἐνήργησαν μετὰ ζήλου καὶ ἐπαινετικῆς ἱκανότητος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθεισῶν εἰς αὐτοὺς ἐντολῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως.

***

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Δι' ἐπιστολῆς των πρὸς τὸ περιοδικὸν οἱ ἀρχιφύλακες Γῶγος Ἀθανάσιος καὶ Νικολόπουλος Ἀριστείδης τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας δηλοῦν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ μετατεθοῦν ἀμοιβαίως μετὰ συναδέλφων των τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Ἐπίκαιρη πάντα εὐχάριστη, ψυχαγωγικὴ καὶ διδακτικὴ ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐξακολουθεῖ νὰ συγκεντρώνῃ τὴ γενικὴ συμπάθεια καὶ τὸ θαυμασμό. Ἔτσι κάθε Σάββατο, ἡ μιὰ ραδιοφωνική της ἐπιτυχία διαδέχεται τὴν ἄλλη.

—Μὲ διαλεχτὴ κινηματογραφικὴ μουσικὴ ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε τὸ πρόγραμμα τῆς 9/4/1960,στὸ ὁποῖο μετεδόθησαν περιγραφικὰ σκιτσάκια ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ζωὴ καὶ φιλικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ θέματα τροχαίας καὶ παιδικῆς ἐγκληματικότητος. Ἰδιαιτέραν ἐπροξένησε συγκίνηση περιγραφικὸ στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μεταδόθηκαν τραγούδια μὲ τὸ Λὸς Ἴντιος, μὲ τὸν Τώνη Μαρούδα, μὲ τὸν Παπασιδέρη καὶ μὲ τὸν Δημήτρη Ζάχο. Ἐπίσης ἔλαβε μέρος ὁ γνωστὸς μῖμος καὶ ἠθοποιὸς Τάσσος Γιαννόπουλος, σὲ σπαρταριστὲς μιμήσεις ποὺ ἐνθουσίασαν.

*

—Ζωντανή, δεμένη, σπάνιας λογοτεχνικῆς ὁμορφιᾶς, πλημμυρισμένη παλμοὺς καὶ συγκινήσεις ἡ ἐκπομπὴ τῆς 16/4/60 ἐγνώρισε μιὰ ἄνευ προηγουμένου ἐπιτυχία καὶ ἐσκόρπισε ρίγη εὐλαβείας καὶ κατανύξεως. Ἦταν ἀφιερωμένη στὴ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Χρίστου Λαδᾶ ποὺ ἐδολοφονήθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τῷ 1948, μὲ τίτλο : «Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ» σὲ κείμενο τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου. Ἡ ἀπαράμιλλη καὶ γλαφυρὴ πρόζα της, ἡ διαλεχτὴ πλοκή της, ἡ ἀνθρωπιὰ καὶ ἡ ὁμορφιά της ἐδημιούργησαν ἕνα σπανίας λαμπρότητας ραδιοφωνικὸ σύνολο, γι' αὐτὸ ζητήθηκεν ἐπίμονα ἡ ἐπανάληψή της.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.